PRESZTÍZS SPORT

WWW.PRESZTIZSSPORT.COM

SZAKÁLY PÉTER
A LABDA BŰVÖLETÉBEN

URBÁN FLÓRIÁN
NEM KELL KÜLFÖLDI MACSKAJANCSI

BORKAI ZSOLT
AHOL A DÖNTÉS, OTT A FELELŐSSÉG

KULCSÁR GYŐZŐ
NEM LUXUS AZ ŐSZINTESÉG

KLAMPÁR TIBOR
POÉNGYÁROS

Michelisz Norbert
A közönségkedvenc

495 FT / 2. ÉVFOLYAM 1. SZÁM / 2014

STEFANI
GÉPGYÁRTÓ

Egyedi gépek fejlesztése, tervezése, gyártása,kivitelezése, értékesitése, üzembe helyezése, karbantartása.

Célszerszámok, termelési segédeszközök, idomszerek és magas pontosságú darabok gyártása.

Cím:
STEFANI HUNGÁRIA GÉPGYÁRTÓ KFT.
H-9027 Győr, Tó u. 2.

Elérhetőségek:
Tel.:+36 96 510 160
Fax.:+36 96 510 161
E-mail: info@stefanihungaria .hu
www.stefani.eu

PRODUKTUM KFT

VASÁRU TELEP

1119 Budapest, Borszék köz 1.
Tel:06-70-944-4416, 06-70-942-9439

Nyitva tartás:
H–P: 7.30–16.00

- **Zártszelvények**
- **Fűtéscsövek, gázcsövek**
- **Síkhálók**
- **Betonacél**
- **Finom és durva lemezek**
- **Hengerelt**
  - **– szögacél**
  - **– köracél**
  - **– négyzetacél**
  - **– T acél**

A szivárványkergető

Michelisz Norbert tud valamit, amiért ennyire közkedvelt a szurkolók körében, persze, amellett, hogy Hondájával gyors, mint a szél. A hímesházi autóversenyző olimpiai bajnokokat maga mögé utasítva, sorozatban harmadszor nyerte meg az Év sportolója szavazás népszerűségi versenyét.

Amikor azt hallottam, hogy Michelisz gyakorlatilag egy szimulátorjáték legjobbjaként kapott lehetőséget autós karrierje beindítására, arra gyanakodtam, ez csak egy ügyes PR-fogás. Autós-motoros körökben ugyanis az a módi, hogy a bajnokok gyerekkoruktól szívják magukba a benzingőzt. A WTCC-ben egyre markánsabb arcot mutató pilóta nem ezt az utat járta be, ám a sikerek így is jöttek. Azt hitte, övé a világ, aztán a pofonok helyre tették, rájött, bőven van mit tanulnia a szakmából. *„Ez olyan, mint amikor valaki kergeti a szivárvány végét a földön, de sosem éri el”* – nyilatkozta magazinunknak.

S ha már szó esett a szivárványról, akár az Óz főszereplője, Dorothy is eszünkbe juthat, aki a sárga, köves utat követve jutott el a varázslóig. A nem titkoltan a világbajnoki címre hajtó Norbert útja ugyan nem sárga, szürke aszfalt fedi, de ha a rá jellemző következetességgel, alázattal megy végig rajta, varázslatos helyen találhatja magát. A világ tetején.

BALOGH ZOLTÁN

Prestitis SPORT

FELELŐS SZERKESZTŐ: **BENKŐ PÉTER** / Tel.: 70/396-6792 / Email: bp@presztizs.com
SZERKESZTŐ: **BALOGH ZOLTÁN** / Tel.: 70/395-3267 / Email: szerk@presztizs.com
FŐMUNKATÁRS: **KOVÁCS „KOKÓ” ISTVÁN**
KIADÓ: **PENTACOOL KIADÓ ÉS SZOLGÁLTATÓ KFT.** / 1108 Budapest, Újhegyi út 14. Ügyvezető: Nagy György / Tel.: 70/3968-447 / Email: pentacool@vipmail.hu
WEBSITE: www.presztizssport.com / Tel.: 70/395-3267 / Email: szerk@presztizs.com
MARKETING KOORDINÁTOR: **SZEPESI VIKTOR** / Tel.: 70/410-3128 / Email: viktor@presztizs.com
KORREKTÚRA ÉS TERJESZTÉS-ELLENŐRZÉS: **LÁNGTAN SZOLGÁLTATÓ KFT.** Tel.: 70/635-0716 / Email: peter@presztizs.com

HIRDETÉSFELVÉTEL:
BUDAPEST: Tel.: 70/410-3128 / Email: peter@presztizs.com / Email: viktor@presztizs.com
KELET-MAGYARORSZÁG: Kincses Róbert / Tel.: 70/530-0999 / Email: kincses.robert@presztizs.com
NYUGAT-MAGYARORSZÁG: Papp Árpád / Tel.: 70/626-0182 / Email: papp.arpad@presztizs.com
CAPITAL INVESTED & MARKETING KFT. / 1088 Budapest, Bródy Sándor u. 30/A / Email: mail7@babilon7.hu / Tel.: 20/949-0327

FORMATERVEZÉS, GYÁRTÁS, ALTERNATÍV TERJESZTÉS: **PELAGOS KFT.** / 1117 Budapest, Budafoki út 183. Felelős vezető: Fricska János / Tel.: 20/9209-290 / Email: pelagoskft@gmail.com
TÖRDELÉS, GRAFIKAI MUNKÁK: **CAPITAL INVESTED & MARKETING KFT.** / 1088 Budapest, Bródy Sándor u. 30/A / Email: mail7@babilon7.hu / Tel.: 20/949-0327
VESZPRÉMI FESZTIVÁLIRODA KFT. / 8200 Veszprém, Cserhát ltp. 4/d fsz. 3.

SOKSZOROSÍTÁS: **KORREKT NYOMDA** / Ügyvezető: Barkó Imre / www.korrektnyomda.hu

TERJESZTÉS: **MAGYAR LAPTERJESZTŐ ZRT.** 1097 Budapest, Táblás u. 32. / **MAGYAR POSTA ZRT.** 1138 Budapest, Dunavirág u. 2–6.
Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Zrt. Hírlap Igazgatóság. Postacím: 1900 Budapest.
Előfizethető az ország bármely postáján, a hírlapot kézbesítőknél, valamint megrendelhető e-mail-en: hirlapelofizetes@posta.hu és telefonon: 06-80/444-444
Előfizetés: 1 hónap 450 Ft. Előfizetés: 1 év 5400 Ft. Előfizetés: 1/2 év 2700 Ft. Előfizetés: 1/4 év 1350 Ft

ISSN 2064-1990

Minden jog fenntartva. A lapban megjelent írások, illusztrációk, fotók szerzői jogvédelem alatt állnak, teljes vagy részbeni utánközlésük, sokszorosításuk csak a kiadó hozzájárulásával lehetséges. A kiadó nem vállal felelősséget a megjelent hirdetések tartalmáért.

Társaságok és egyéni vállalkozások

TELJES KÖRŰ KÖNYVELÉSÉT

vállaljuk garanciával.

SYNTAX-Szolg. Kft.

1145 Bp., Erzsébet királyné útja 10b. I/1. Tel.: 467-0471. E-mail: info@syntax-us.hu

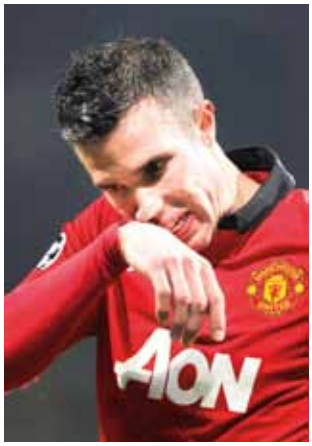
TARTALOM

8

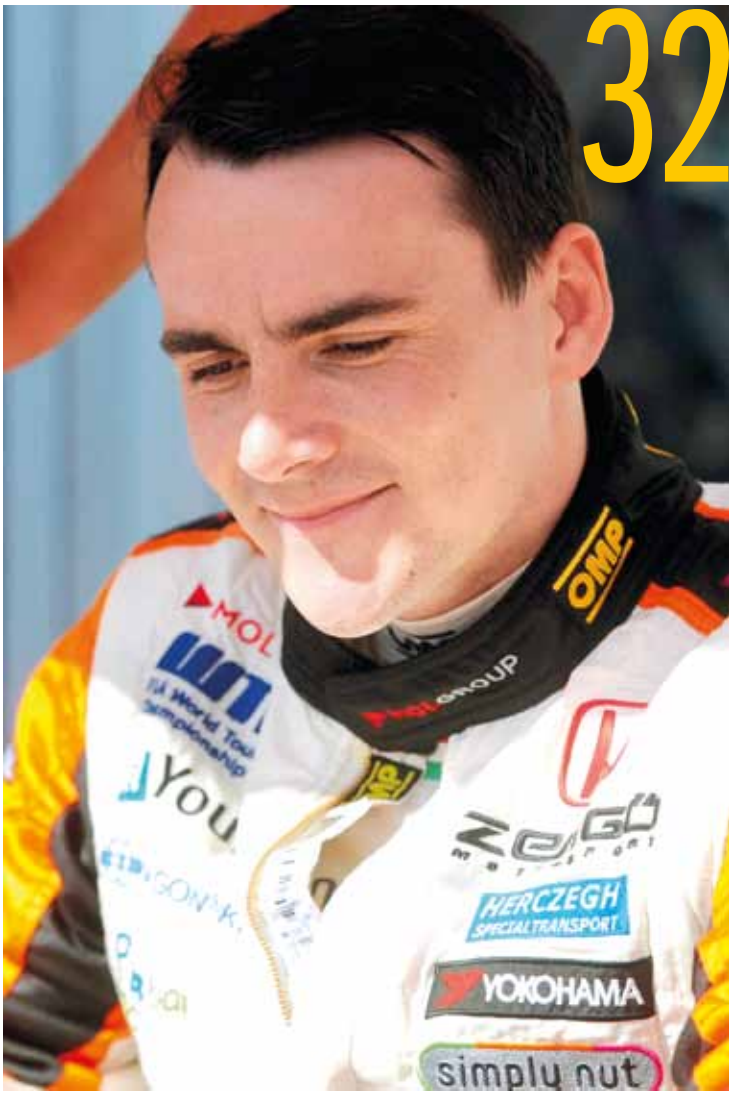

28

24

PATTOG A LABDA

SZAKI A LABDA BŰVÖLETÉBEN ÉL 8
Kitűnően teljesített az őszi szezonban a DVSC-TEVA 27 esztendős csapatkapitánya, Szakály Péter remek játékkal és hét góllal járult hozzá, hogy a cívisvárosi egylet az élről kezdje a tavaszt.

PATTOG A LABDA

URBÁN SZERINT PINTÉR SOKKAL JOBB VÁLASZTÁS, MINT EGY KÜLFÖLDI „MACSKAJANCSI” 14
Ha tudom, hogy ötvenezer román akarja leszaggatni a fejemet, akkor kiküldök a pályára tizenegy „bérgyilkost”, az ügyeskéket meg pihentetem – Urbán Flórián ezen elv alapján küldte volna harcba a magyar játékosokat a bukaresti vb-selejtezőn.

FONÁKRÖPTE, HORTI GÁBOR BLOGJA

A LÉT VAGY A TÉT? 22
Nagy-nagy a mi szerencsénk! Még a sürgősen kirohanó tavalyi évre kaptunk egy jóóó szövetségi kapitányt, akit még a rajongói is egy mélyről jövő sóhajjal okéztak. Pintér Attila úgy került váratlanul pozícióba, mint Bogdán Ádám kapujába egy pazar Devecseri fejes nyomán a labda. Hátulról visszakanyarodva...

VILÁGTURMIX

A LEGBIZARRABB SPORTSÉRÜLÉSEK (1.) 24
Összeállításunkban inkább a bizarr, olykor röhejes történetekből szemezgetünk. Így járnak pórul a sportvilág sztárjai, milliók rajongott ikonjai. Válogatásunk első részében azokat a fura eseteket vesszük sorra, amelyek a futballpályákon történtek.

PATTOG A LABDA

KARCH KIRALY – INTERJÚ 28
Amerikainak tartom magam, de a gyökereim magyarok. Azt gondolom, hogy amit Magyarország a múltban, 1956-ban tett, azt a világnak nem szabad elfelejtenie – nyilatkozta magazinunknak Karch Kiraly.

CÍMLAPSZTORI

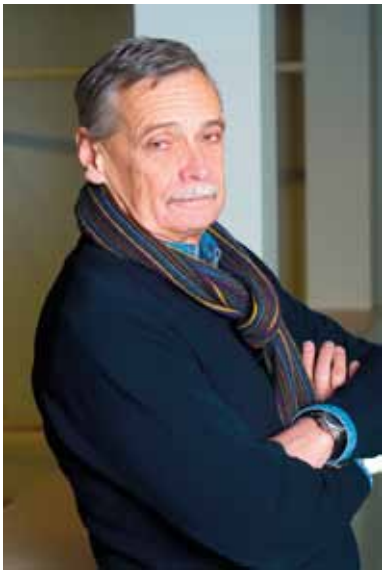
A LEGGYORSABB MAGYAR – AUTÓVAL 32
Három éve adják át a Sportcsillagok Gálaestjén a közönségdíjat, és ez alapján Michelisz Norbert az ország legnépszerűbb sportolója. Ahhoz, hogy az Év sportolója címért is eséllyel indulhasson az olimpikonokkal teletűzdelt mezőnyben, alighanem világbajnokságot kell nyernie a WTCC-ben. És Sébastien Loeb ide vagy oda, Michelisz Norbert erre képesnek is tartja magát.

54

46

60

72

90

MOB

AHOL A DÖNTÉS, OTT LEGYEN A FELELŐSSÉG IS 46

Mindig is szerettem a kihívásokat, ahol meg tudok újulni, ahol alkotni és teremteni lehet. Az olimpia és a sportpályafutásom után edzőként, tanárként, iskolaigazgatóként és sportdiplomataként is sikeresen tudtam megoldani az elém kerülő feladatokat – fogalmazott Borkai Zsolt.

HATÁRTALANUL

SORSCSAPÁSOK UTÁN A NAPOS OLDAL FELÉ 54

Nagy István, a román színekben tizenháromszoros egyéni bajnok, kétszeres Eb-bronzérmes dzsúdós a zöldhatáron szökött át Magyarországra, és sok hányattatás után Debrecenben talált otthonra.

MESTER EMBEREK

„MELLÉBESZÉLNI LUXUS…” 60

Mindent nem értem még el, sajnos. Mindig volt egy álmom, hogy egy világbajnokságon valamennyi versenyzőm érmes legyen, ez eddig nem sikerült, és már nem is fog. Szövetségi kapitányság… Vállalnám, persze csak akkor, ha a körülményeket én alakíthatnám ki – mondta Kulcsár Győző.

A KLASSZIS ÖRÖK

KLAMPÁRBÓL SOSEM ELÉG 72

A debreceni 10. Szilveszter Kupa körülrajongott díszvendége volt Klampár Tibor világ- és Európa-bajnok, olimpiai 4. asztaliteniszező. Egy igazi legenda, aki 60 évesen is játszik még a Budapest-bajnokságban, s edző Celldömölkön – ám mint kiderült, ha arra kerülne sor, elgondolkodna egy élvonalbeli kihíváson is.

FÉKTELENÜL

AFRIKA KÉT ARCA 78

Idén, a verseny történetében először indult magyar páros az autósok között Szalay Balázs és Bunkoczi László révén, a kamionosok versenyében pedig a 2010-ben győztes Kovács Miklós is rajhoz állt. A közel két hét során mindkét egység számára világos lett: Afrika nem csak mosoly és vidámság.

ÚJ GENERÁCIÓ

NEM FÉLÉNK, SNOWBOARDOZÓ 90

Gyarmati Panka junior világ- és felnőtt Európa-bajnok egy olyan sportágban, amelyet Magyarországon még a sportbarátok zöme is csak hírből, legfeljebb a televízióból ismer, világszerte azonban tömegek űzik. Az ifjú hölgy most Világkupa-versenyekre jár, s a téli olimpiáról álmodozik. Magyar snowboardozóként…

Szaki
a labda bűvöletében él

Kitűnően teljesített az őszi szezonban a DVSC-TEVA 27 esztendős csapatkapitánya, Szakály Péter remek játékkal és hét góllal járult hozzá, hogy a cívisvárosi egylet az élről kezdje a tavaszt. A klubot hat esztendeje szolgáló futballista kitűnően érzi magát Debrecenben, a közelmúltban újabb négy évvel hosszabbította meg szerződését.

MINÉL TÖBB ÖRÖMET SZEREZNI

SZÖVEG: MECSEKY DONÁT
FOTÓK: CZEGLÉDI ZSOLT

Az újságírók szerint te lettél 2013 őszének legjobb itthon játszó futballistája. Mit jelent számodra ez az elismerés?

Mivel csapatsportágról van szó, ezért természetesen mindig csapatban gondolkodom, a Loki sikere az elsődleges számomra, de nyilván jó érzés, ha az ember munkáját ilyen formában is elismerik. A lényeg, a DVSC a tabella élén telel, emellett jólesik a visszajelzés, hogy jó úton járok.

Hogyan éled meg azt, hogy korábban volt egy szerencsétlen kijelentésed, ami miatt a szurkolók megorroltak rád, most pedig vezéregyénisége vagy a debrecenieknek, tenyerükön hordoznak a fanatikusok?

Rosszul esett az a majdnem négy évvel ezelőtti történet, már csak azért is, mert egy hosszabb okfejtésből ragadták ki az omi-

nózus részletet. (2010 áprilisában a cívisvárosi ultrák Szakály nyilatkozata miatt – mely szerint meglepte őt és csapatát a Fradi-hívek remek biztatása az Üllői úton, melyhez nincsenek hozzászokva – felháborodtak és tiltakozásul nem támogatták csapatukat a következő bajnoki meccs első negyedórájában – a szerk.). Az a tőmondat valóban félreérthető volt, szerencsére a szurkolóink voltak annyira intelligensek, hogy megértették: eszem ágában sincs bírálni őket, egyébként is pozitívan szoktam megnyilvánulni minden fronton. A Debrecennek van az egyik legjobb tábora Magyarországon, akiket csak dicséret illet. Nagyon fontos számomra, hogy szeretnek a Loki-szurkolók, ez pro és kontra működik, csak közösen érhetjük el a sikereket. Anno amikor a DVSC-be kerültem, sokan féltettek attól, hogy nem cívis játékosként nehezen fogadnak majd el a Hajdúságban, de mára ez megfordult, úgy vélem, a játékommal és a személyiségemmel is beloptam magam a helyiek szívébe. Továbbra is célom, hogy minél több örömet szerezzek a városnak.

Mennyire érezheti magát debreceninek egy Nagyatádról származó srác?

Az első benyomásom az volt a városról, hogy nagyon kedves emberek lakják. A Dunántúl és a Budapest környéki régió valahogy személytelenebbnek tűnik nekem, a cívisváros üdítő kivétel! Az ország második legnagyobb városáról van

A SZEME ELŐTT NŐTT FEL

Szinte kisgyerek volt még Szaki, amikor Debrecenbe került – mondta Szakályról a Loki élő legendája, Dombi Tibor. – Vékony fiú volt, akin már akkor is látszott, hogy pengés, jó cselezőkészséggel megáldott játékos. A szemem előtt vált felnőtté, érettségét jelzi, hogy immáron ő a csapatkapitány. Jó srác, igazi bohém, de lényeges, hogy a munkában nem ismer tréfát.

szó, ezért amikor megérkeztem, azt hittem, nagyobb lesz itt a nyüzsgés, de ez nincs így. Nyugi van, tehát minden adott ahhoz, hogy az ember a futballra tudjon koncentrálni. Debrecen gyönyörű, hatalmas zöldterületekkel, gazdag történelemmel. Hogy mennyire jól érzem magam itt, azt mi sem bizonyítja jobban, minthogy hat esztendeje vagyok a DVSC játékosa, és a közelmúltban Szima Gábor elnök úrral egy újabb négy esztendős kontraktust írtunk alá. A klub folyamatosan fejlődik, tavaly átadták az európai színvonalú utánpótlásközpontot, idén pedig elkészül az új stadionunk.

REÁLIS CÉL LEHET AZ EB-RÉSZVÉTEL

Egervári Sándor után Pintér Attila szövetségi kapitány is számol veled a válogatottnál. Miként érintettek a nemzeti csapat őszi kudarcai?

A magyar futball megítélésének és a játékosoknak sem tett jót a bukaresti, illetve az amszterdami súlyos vereség. Számomra azért volt különösen fájó, mert kívülről néztem az eseményeket, nem voltam a pályán, ezért a kudarchoz a tehetetlenség érzése is párosult. Szörnyű volt megélni, ráadásul jó formában éreztem magam, talán kaphattam volna több lehetőséget a válogatottban ősszel, de egyszerre csak tizenegy ember lehet a pályán. A vb-selejtezők után változás kellett, bízom benne, hogy Pintér Attila erőfeszítéseit siker koronázza majd. Fölemelték az Eb-n szereplő csapatok létszámát 24-re, meg kell tenni mindent, hogy sikerüljön a kijutás, ezt reális célnak érzem.

Hogyan teltek az ünnepek, sikerült-e kellően feltöltődnöd? Ha jól tudom, Balin és Ausztriában is jártál.

Kicsit nyaraltunk, kicsit teleltünk, ahogyan elterveztük, mert nyáron nagyon rövid volt a szünet a nemzetközi kupameccsek miatt. Hosszú volt az év, ezért úgy éreztük a csapattársaimmal, Kulcsár Tomival és Bódi Ádámmal, illetve a párjainkkal, hogy kiszakadunk egy rövid időre Magyarországról. Bali gyönyörű hely, nagyon meleg volt, élveztük a tengert. Karácsonyra hazajöttünk, a szülőkkel és a családom többi tagjaival töltöttük a szentestét, majd elmentünk Ausztriába, ahol a síelést a sérülésveszély miatt kihagytam, inkább pihentünk és vásároltunk a kedvesemmel. Jólesett ez a kis lazítás, de most már hiányzott a labda.

ÖRÖKKÉ A LABDA BŰVÖLETÉBEN

Mit csinál Szakály Péter, amikor nem futballozik?

A barátnőm bánatára focit nézek a tévében. Minden mérkőzés érdekel, legyen az alsóbb osztályú, külföldi vagy magyar, mindegy, csak futball legyen. A legtöbb időt a párommal töltöm, de ha jobban ráérek, akkor ellátogatok a szülői házba, az öcsémmel – aki szintén focista – találkozom, hiszen a távolság miatt erre nem mindig van lehetőségem. De igyekszem időt szakítani a barátaimra is.

Kik a legjobb cimboráid a labdarúgók közül?

A Lokiból Kulcsár Tamást említeném, de baráti kapcsolatot ápolok Huszák Tomival, Czvitkovics Petivel, Szélesi Zolival és Gosztonyi Andrissal is.

A MEGHOSSZABBÍTOTT JOBB KÉZ

Nem meglepő, hogy Kondás Elemér, a DVSC-TEVA vezetőedzője sincs rossz véleménnyel Szakály Péterről: – Értelmes, gyors észjárású, jó szándékú fiatalembert ismertem meg személyében – fogalmazott a tréner. – Régóta itt van Debrecenben, ezért egyáltalán nem lepett meg, amikor a csapat kapitányává választotta Petit. A jó labdarúgókat mindenhol elfogadják, ő pedig emberileg is vezéregyénisége a Lokinak. Mindig számíthat rá a szakmai stáb, elmondhatom, hogy ő a meghosszabbított jobb kezem a pályán.

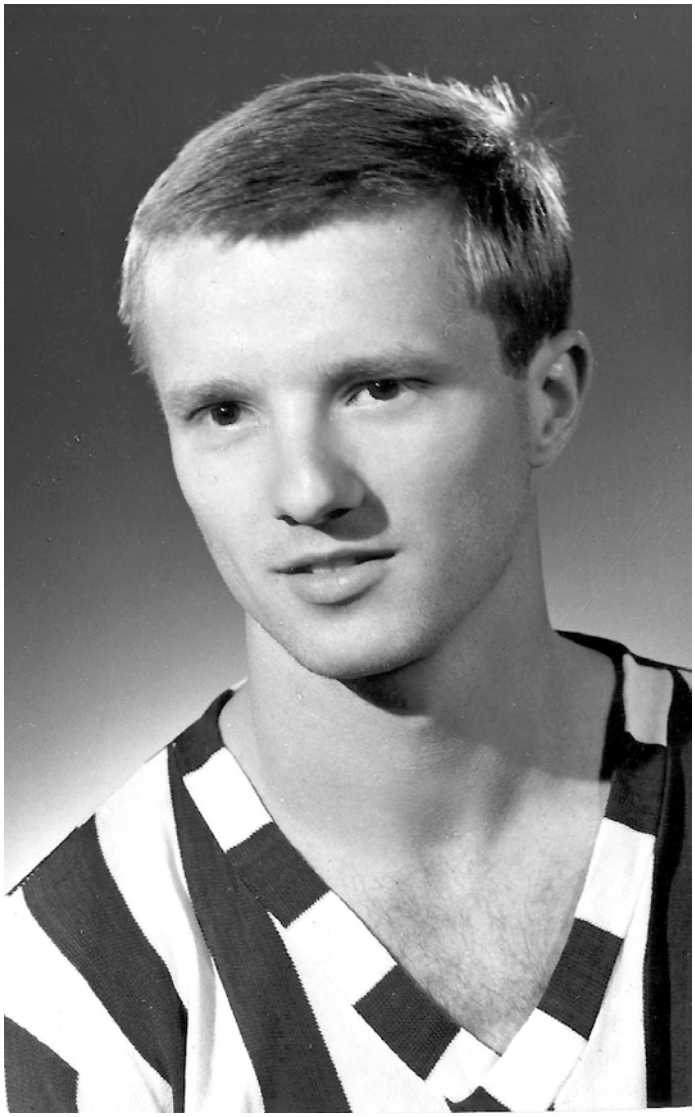
Életkorod alapján jó néhány sikeres éved lehet még a zöld gyepen, de elgondolkodtál már azon, mihez kezdesz majd, ha szögre akasztod a futballcsukát?

Úgy vélem, már az eddigi pályafutásom alatt is sikerült olyan tapasztalatokat szereznem, amelyeket szeretnék majd átadni valamilyen formában. Ha befejeztem az aktív játékot, a futballban kívánok dolgozni, hogy milyen formában, azt még pontosan nem tudom. Akár ügynökként, menedzserként is szolgálnám a magyar labdarúgást, tehát semmiképp sem szeretnék elszakadni a sportágtól. Úgy vélem, én már maradok a labda bűvöletében.

Egy 6 részes sorozat elé

Jöjjön el a Te országod!

SZUBJEKTÍV EMLÉKKÉPEK VARGA ZOLTÁNRÓL

A Presztízs Sport 2014 januárjától hatrészes sorozatot jelentet meg minden idők egyik legnagyobb magyar futballistájáról, Varga Zoltánról (1945–2010). A ’60-as évek Ferencvárosa Vásárvárosok Kupája-győztes csapatának jobbösszekötőjét klubszínekre való tekintet nélkül mindenki tisztelte és szerette. „Vargazoli” mindent tudott a labdával. Ördöngősen cselezett, távolról lőtt, fejelt, veszedelmesen tudott szabadrúgást és szögletet rúgni. Nyesett labdáival, szellemes, hosszú átadásaival megelőzte korát. Ja, és hátrahúzásos, ollózós – Kocsis Sándorra emlékeztető – góljai örökre emlékezetesek maradnak. A ’60-as évek legnagyobb személyisége, Albert Flórián mellett talán kevesebb fény esett rá, de így is világsztár lehetett volna. A ’68-as mexikói olimpián, karrierje csúcsán itt hagyott minket, disszidált. A hivatalosság ki akarta radírozni az emlékezetből, de a szurkolók ezt nem engedték, szívükben megőrizték. A Barcelonába távozó Johan Cruyff helyére az Ajax Amsterdam őt szerződtette, de igazi magaslatokba mégsem tudott felemelkedni. Hivatalos magyarországi visszatérése 1991-ben a Fradi pályán Albert Flórián 50. születésnapján történt. 25 ezer ember felállva, szűnni nem akaró vastapssal ünnepelte őt, a „tékozló” fiút, holott a Császárt jöttünk köszönteni. 25 ezer ember törölgette a szemét, és várta a pillanatot, amikor Vargazoli elfoglalhatja méltó helyét anyaegyesülete kispadján. Aztán a futballmaffia másodszor is elüldözte. Ezt már nehezen viselte. De főleg azt, hogy a gyerekkorából magával hozott, majd nyugaton tudatosított teljesítményközpontú életszemléletet a befogadásra alkalmatlan közegbe nem tudta átültetni. A nyilvánvalóan reménytelen helyzet egy talpig becsületes ember idegrendszerét, szívét, lelkét kikezdte, megviselte. A drámai végzet stílszerűen egy kispadon teljesedett be, ahol a szíve örökre megállt. A legismertebb magyar, Puskás Ferenc mellett nyugszik a Szent István Bazilikában. Róla szól majd ez a hat rész szubjektíven, de a valósághoz, talán az igazsághoz is közelítve. Olyasvalaki írta, aki először csak rajongójaként, később – egy ideig bizalmas – barátjaként talán a Varga Zoltán lelkében tomboló vihart is átérezte és megértette.

Koltay Gábor filmrendező

CASE IH
AGRICULTURE

HATÉKONY TELJESÍTMÉNY HT
Nagyobb termelékenység • Kisebb fogyasztás

invest
GÉPKERESKEDELMI KFT.

Találkozzunk a 2014-es Agromash Expo-n!
Kibővült gépkínálatunkkal várjuk Önt
az A pavilon Invest standján közel 1000 m^2-en!
Ingyenes belépőért regisztráljon weboldalunkon:
www.investkft.hu/agromash

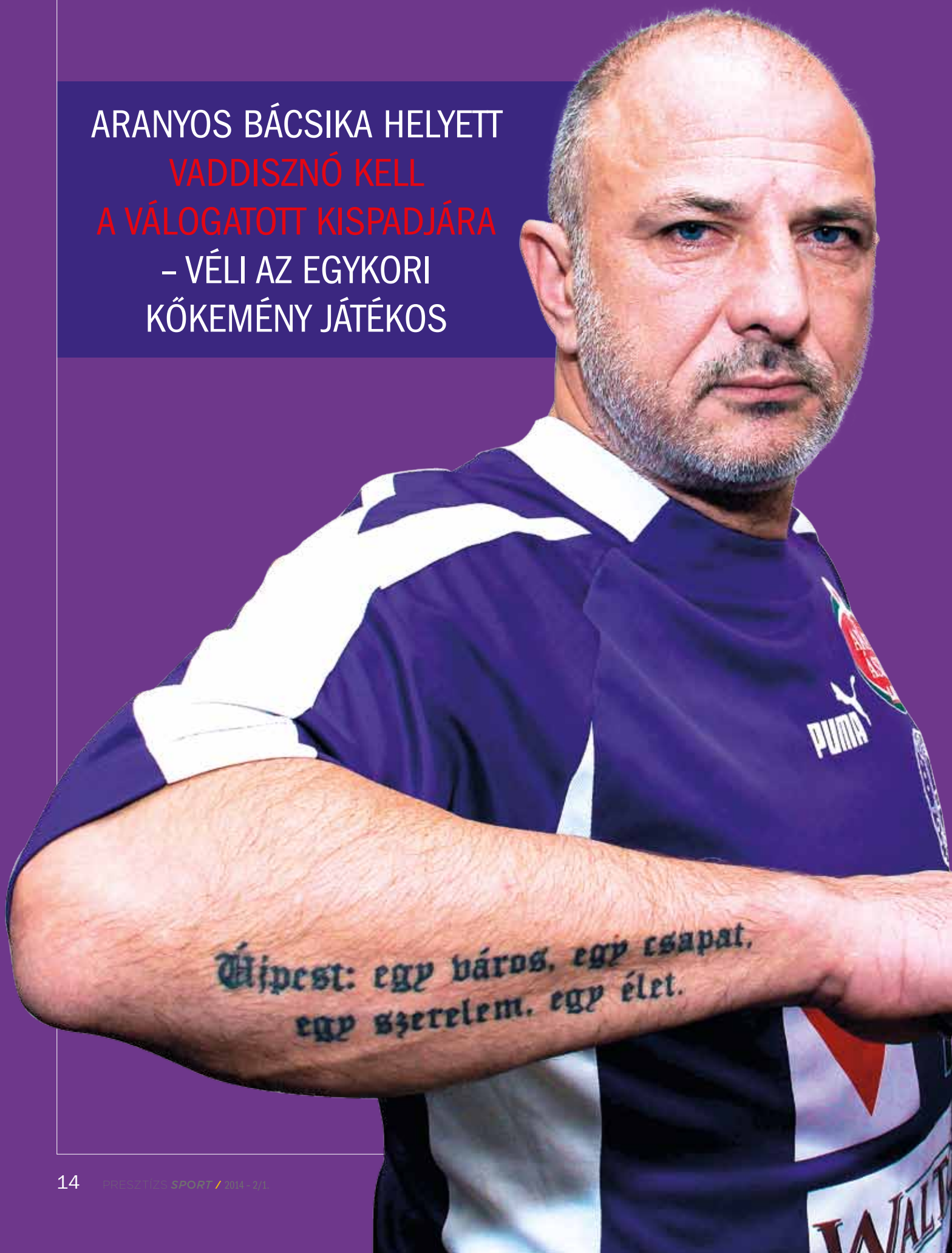
AGROmashEXPO
input – gépesítés – logisztika

AgrárgépShow

2014. január 29. – február 1.

invest
Gépkereskedelmi Kft.

ARANYOS BÁCSIKA HELYETT VADDISZNÓ KELL A VÁLOGATOTT KISPADJÁRA – VÉLI AZ EGYKORI KŐKEMÉNY JÁTÉKOS

URBÁN FLÓRIÁN:

Pintér sokkal jobb választás, mint egy külföldi „Macskajancsi”

SZÖVEG: PRIVACSEK ANDRÁS
FOTÓ: SAS GÁBOR

„Gyertek ki hozzám, nincs kocsim, az asszony autójával járok, de ő még nincs itthon” – mondta a telefonba Urbán Flórián, amikor a találkozót egyeztettük. Hamar megtaláljuk a zöldövezeti, kertes házat. A korábbi negyvenszeres válogatott játékos – aki jelenleg a megye I-ben szereplő Vecsést irányítja – vendégszerető házigazdaként hellyel kínál: lehuppanunk a nappaliban található bőr ülőgarnitúrára, majd pillanatok alatt ott terem a két „házőrző véreb”. Pufiról és Manóról azt kell tudni, hogy tenyér nagyságú kutyusok, akik imádnak játszani és szétrágni a berendezést... Miután megszokják a vendégeket, belecsapunk. Az első téma természetesen az Újpest, ami érdekes módon nem hozza túlságosan lázba az ős-újpesti Urbán Flóriánt.

„AZT MONDJÁK, BALHÉS VAGYOK, PEDIG NEM FEJELTEM LE A RENDŐRT”

„ Megmondom őszintén, nem nagyon érdekel a jelenlegi Újpest. A Ferencváros elleni győztes Magyar Kupa-meccs sem hozott túlságosan izgalomba, konstatáltam, hogy 1-0-ra nyertünk, továbbjutottunk, és az élet megy tovább. Nem szimpatikus, ami mostanában a Megyeri úton történik, hozzák a tudatlan külföldi edzőket és az olyan másodosztályú légiósokat, akik a mi időnkben az öltözőbe sem tehették volna be a lábukat. Arról már nem is beszélve, hogy a klubot egy nő irányítja, ami régen rossz, jobban tenné, ha a konyhában a fakanalat szorongatná” – áll elő Urbán egy sajátos ötlettel. *– Bánt, hogy a belga tulajdonos még csak öt percet sem szánt rám, pedig tolmácsra sem lett volna szüksége, mivel egész jól beszélek flamandul. Talán tudtam volna neki segíteni az ötleteimmel, és rákérdeztem volna arra is, miért nem próbál ki a kispadon egy lila érzelmű edzőt. Itt most nem magamra, hanem Véber Gyurira gondolok, de meggyőződésem, ha egy Véber-Urbán páros ülne a kispadon, alaphangon is háromezerrel több szurkoló járna a meccsekre. Az imént említett asszonyság állítólag kijelentette, hogy amíg ő a klubnál dolgozik, addig mi nem leszünk Újpesten edzők...”*

„...meggyőződésem, ha egy Véber-Urbán páros ülne a kispadon, alaphangon is háromezerrel több szurkoló járna a meccsekre.”

Azt próbálom tudakolni, vajon mi miatt lehetnek ennyire elutasítóak Urbán Flóriánnal szemben az újpesti klub vezetői. Nem hazudtolja meg önmagát, azonnal rávágja: *„Mindenki azt hiszi, hogy Urbán Flóri egy balhés gyerek, pedig csak egyszerű és őszinte vagyok. Már Újpest-meccsre sem járok* – mondja egyre vehemensebben, majd egy vallomással folytatja. *– Tavaly augusztusban voltam legutóbb a Fradi elleni derbin, de utána akadt egy kis zűr: egyesek szerint hivatalos személy elleni erőszakot követtem el, magyarul lefejeltem egy rendőrt. Szerintük... Én viszont másképp emlékszem, de egyelőre még nem zárult le az ügy.”*

„NEM KEZELEM A KLUBTULAJDONOSOK PROSZTATÁJÁT”

Újpesten nem, Vecsésen azonban rá bízták a kispadot. Urbán célja, hogy a megye I-ből az NB III-ba jussanak.

„Vecsés volt az a hely, ahol úgy gondolták, nekik Urbán Flóriánra van szükségük – magyarázza. – *Nem az az edző vagyok, aki két vereség után felbukkan minden stadion VIP-termében, és mutogatja magát az elnöknek. És nem is az a típus vagyok, aki a tulajdonosok prosztatáját kezelgeti és nyalja a hátsójukat. Sajnos, sok edző megélhetési bűnözést folytat, képesek egy sor rossz kompromisszumra azért, hogy megmaradjon az állásuk, aztán a vége úgyis az, hogy kirúgják őket. Csak olyan híd alá állok be, amit én magam építettem, olyan alá nem, amit a tulajok és a kamu menedzserek építgetnek. Ha rám dől, akkor legalább az én hülyeségem miatt dől rám, de azt nem tűröm, hogy a munkámba beleszóljanak. Pedig én is ragaszkodhatnék foggal-körömmel a kispadhoz, de nem teszem annak ellenére sem, hogy nem nagyon van más bevételi forrásom. Tisztában vagyok vele, hogy én csak ahhoz értek, ami gömbölyű és gurul, de ha nem lesz állásom, akkor keresek más elfoglaltságot.”*

„Sajnos, sok edző megélhetési bűnözést folytat, képesek egy sor rossz kompromisszumra azért, hogy megmaradjon az állásuk, aztán a vége úgyis az, hogy kirúgják őket.”

„AZ NEM JÓ, HA EGY VÁLOGATOTT SZERETHETŐ”

Urbán Flóriánnak határozott véleménye van a magyar kapitánykérdésről is.

„Az nem jó, ha egy válogatott szerethető, szeresse őket az apjuk, az anyjuk, a feleségük, a családjuk, én tisztelni aka-

rom őket azért, mert kimennek, lerúgják az ellenfél veséjét és átmennek a falon is – kezd bele mondandójába, miközben határozottan rászól Pufira, aki épp egy tévékábelt rágcsál. – *Az a szövetségi kapitány hibája, hogy Bukarestben nem volt vér a nadrágban. Ha tudom, hogy ötvenezer román akarja leszaggatni a fejemet, akkor kiküldök a pályára tizenegy „bérgyilkost”, az ügyeskéket meg pihentetem. A legjobb példa erre Szalai Ádám, aki elkezdte az észt osztani, pedig Bukarestben nem én, és nem is a magyar edzők sétálgattak beszart zokniként a pályán, hanem te, Ádámka! A null-három és az egy-nyolc ellenére azonban Egervári Sándornak voltak eredményei, és a végét leszámítva nem volt ez olyan rossz, de az biztos: ha a szövetségi kapitány egy aranyos bácsi, akkor nem ültetek mellé még két aranyos bácsit, akik Romániában vakargatják a fejüket, hanem odarakok egy vaddisznót, aki leordítja a játékosok fejét.”*

Urbán hetekkel az új szövetségi kapitány bemutatása előtt megmondta, hogy Pintér Attila lenne a megfelelő személy.

„Azért Pintér Attila a legjobb megoldás, mert ő majd kiveri a játékosokból a szart – sommázza röviden, de velősen a véleményét. – *A magyar sztárocskák ugyanis csak ebből értenek. Ezt a saját példámból tudom. Annak idején Belgiumban, ha az edzőm engedte, hétközben alig edzettem, a meccsen pedig annyi erőm volt, hogy fingjak egy nagyot, a százhúsz centis védő meg kirakott a stadionból. Viszont, ha le voltam edzve, akkor két óriással a hátamon felszántottam a pályát. Persze, a kapitánytól függetlenül, azt előre nem lehet tudni, hogy végre sikerül-e kijutnunk a következő Eb-re, de az biztos, hogy sokkal jobb megoldás született, mintha idehoztak volna egy külföldi „Macskajancsit”, aki azt sem tudja, hogy hol van.*

A Presztízs Sport olvasói minden hónapban megismerhetik egy-egy válogatott labdarúgónkat – lazább, könnyedebb megközelítésből. Ezúttal Torghelle Sándort kérdeztük, többek között az igazgatói intőjéről, a következő válogatott góljáról, és arról, mégis, miért vetette magát a mélybe tíz méter magasból.

SZÖVEG: BOGÁTH PATRIK
FOTÓ: VIDI.HU

Torghelle időközben a Vidiből az MTK-hoz igazolt

A magyar, aki **beszólt Oliver Kahnnak**

Tényleg beszóltál Oliver Kahnnak, azaz hát „anyáztál”...?
Ó, az a németek elleni meccs már nagyon régen volt, nem is emlékszem rá... Előtte beszélgettük a srácokkal, hogy milyen jó lenne megmutatni a nagy Kahnnak, aztán lőttem neki két gólt. Ilyen felfokozott állapotban meg beszél az ember össze-vissza. Az óriási gólörömben lehet, hogy kicsúszott valami ilyesmi. De ha belegondolok, az a meccs megváltoztatta az egész életemet, ott és akkor eladtam magam, utána sorra jöttek a klubok, amelyek meg akartak venni.

Ha ez volt életed legjelentősebb tette, mi volt a legnagyobb hiba, amit elkövettél?
Talán az, hogy nem szabadott volna Magyarországról egyből Angliába szerződnöm, szakmailag túl nagy ugrás volt. Nem lett volna rossz félúton megállni, mondjuk Hollandiában. Persze, a hibákból is tanul az ember, mert lehet, hogy az adott pillanatban rossz volt, de később pont emiatt lettem erősebb. Szóval minden úgy volt jó, ahogy történt.

A pályán gyakran kapható vagy egy kis balhéra, ez azon kívül is jellemző rád?
Hát, tudnék mesélni...! Gyerekként egy-egy csokilopás simán benne volt a pakliban, de az semmi ahhoz a sztorihoz képest, ami nagyon megragadt bennem. A hatodik osztályt kezdtük általánosban, szeptember elseje volt. Két haverommal felszedtünk négy makkot az udvaron, és betettük őket a tanári asztal négy lába alá. Reggel nyolckor bejött az osztályfőnök, az első dolga az volt, hogy ránehezedett az asztalra, mire az kimozdult alóla, mert a makkok összetörtek. Mivel volt már előéletünk, kérdés nélkül elővett minket, és a szülőknek nem esett túl jól, hogy az első tanítási napról igazgatói intővel mentünk haza.

Valami igazán nagy őrültséget nem csináltál?
Valami veszélyeset? Tizenhat évesen vagánykodtam, hogy a toronyugrás az semmi, fogtam magam, és felmásztam a Hajós Alfréd-uszoda kinti medencéjénél lévő torony legmagasabb pontjára, talán tíz méterre, és onnan ugrottam fejest. Persze túl nagy lendületet vettem, így a testem átfordult, és a fejesből hátas lett... Összetörtem, mint Tom, a macska a rajzfilmben, két-három napig minden bajom volt.

Volt olyan dolog, ami miatt ennél is hosszabb ideig bánkódtál utólag?
Gyerek voltam, tízéves lehettem, s az egyik Kispest-mecscsen, amelyikre Puskás Ferenc is kilátogatott, labdát szedtem. Még egy közös fotóm is készült vele akkor, de így visszagondolva, azt a mai napig bánom, hogy soha nem ismerkedtem meg vele közelebbről.

Öcsi bácsi nyolcvannégy találatot szerzett válogatott mezben. Torghelle Sándor meglövi valaha a következő, azaz a tizenkettedik gólját piros-fehér-zöldben?
Nem! Azóta, hogy Egervári Sándor kitett a keretből, nem számolok több válogatottsággal. Tudom, már új kapitány van, de közben én öregedtem három évet, nem hiszem, hogy behívnának. Persze a fociban bármi megtörténhet...

A kedvencért és a gazdiért

mediterrán gyümölcs illatú termék

ÚJ HOBBIÁLLAT-ALMOK!

SIPŐCZ KFT.

1173 Budapest, Határhalom u. 2.
Tel.: +36 1 / 999 1988
Fax: +36 1 / 999 1987
E-mail: info@pepitaalom.hu
www.pepitaalom.hu

Szívhalál a focipályán

A TRAGÉDIA MEGELŐZHETŐ!

Egy fiatal, életerős, látszólag teljesen egészséges férfi hirtelen összeesik a focipályán… Szívhalál. Hogy mi okozhatta? Túlhajtottság, gondatlanság, vagy talán valami más?

SZÖVEG: CZÖVEK KATA
FOTÓ: PROFIMEDIA

A túlterheltség a sportolók számára jól ismert jelenség, edzéseken, meccseken teljesítményük határait feszegetik. Viszont azt is jól tudják, hogy ezt képesek elviselni, akár hosszú távon is, feltéve, ha odafigyelnek szervezetükre. Miért történhet meg mégis az, hogy egy jól működő szív egyik percről a másikra leáll?

ÖSSZHANGBAN A KÜLVILÁGGAL

Nem a szív a probléma kulcsa, az összeomlás már csak a végeredmény.

Mindannyian rendelkezünk olyan területekkel, amelyek gyenge pontokként, gyenge láncszemekként működhet-

Czövek Kata

nek szervezetünkben. Ezek epigenetikailag meghatározottak, más néven hozott hajlamnak is nevezhetjük, szülőktől, nagyszülőktől öröklöttek. A hajlam, amit az őseinktől hozunk magunkkal, képes lehetőséget teremteni egy-egy súlyos betegség kialakulására. Ez a mi genetikai örökségünk.

De ezek csak lehetőségek, nem feltétlenül okoznak problémát. Normális esetben a lehetséges gyenge pontok ugyanolyan jól működnek, mint a többi terület, csak bizonyos események hatására lehet velük probléma. Éppen emiatt nagyon fontos a külvilág és a belső psziché kapcsolata. Ugyanis az olyan élethelyzetek (például egy beszélgetés, egy végignézett esemény, egy hanghatás), amelyek valamilyen negatív érzelmet váltanak ki belőlünk (félelmet, dühöt, aggódást), befolyásolják a szervezet működését.

VESZÉLYES ÖSSZHATÁS

Persze, ez nem tudatos folyamat, mi csak az érzelmekkel szembesülünk, a külső behatások, helyzetek mind-mind idegrendszeri folyamatokat indítanak el, amik a szervek működésére gyakorolnak hatást. Ezt vegetatív idegrendszeri szabályozásnak nevezzük. Ez az idegrendszerünk akaratunktól függetlenül működő (az élet fennmaradását szolgáló) része, ami a környezeti hatásokhoz igazítja a szervek, a szervezet működését. Ezt mindenképpen figyelembe kell vennünk az egészség megőrzése, adott esetben helyreállítása szempontjából.

Ezek az események viszont csak akkor válnak zavaróvá, ha nem tudjuk őket megfelelően kezelni. Ha ilyen helyzetbe kerülünk, természetünktől függően különbözőképpen reagálunk: dühösek leszünk, magunkba fordulunk, megijedünk, szorongunk. A különböző szituációk és reakciók a vegetatív idegrendszer működése kapcsán más-más szöveti terület működését befolyásolják. A hajlam, mint tényező, az élethelyzet, az alaptermészet és az érzelmi állapot, külön-külön nem okoznak komoly gondot. Ha mindegyik tényező egyszerre van jelen, akkor kialakulhatnak súlyosabb problémák, főleg, ha a leggyengébb terület működését nehezíti a többi tényező.

SZERETTEINK VÉDELMÉBEN

Egy sportorvosi vizsgálat során a fizikai tünetek önmagukban, külön-külön nem feltétlenül hívják fel a figyelmet a közelgő veszélyre. Speciális műszerekkel viszont kimutathatók a gyenge pontok, az aktuális érzelmi állapotok, ezek eredményeképpen előre jelezhetők, akár megelőzhetők is lehetnek az ezekből adódó különböző problémák.

Egészségközpontjaink végeznek ilyen irányú műszeres vizsgálatokat. Azért, hogy ne essen össze több sportoló szívhalál következtében a sportpályán, a szerető szülők, aggódó trénerek szeme láttára, és ne sirassák, temessék reménységeiket, hanem még sok-sok hosszú évet tölthessenek szeretteik körében.

(x)

Vital Line Center Budapest II. Budakeszi út 57/B I.4
tel :20-988-3680 e-mail: vitallinecenter@gmail.com

Egészség-Zona Budapest 1132 Borbély utca 5-7 I.110.
www.egeszseg-zona.hu

A lét vagy a tét?

avagy újra ragyogni fog a magyar foci őrlángon égő csillaga

Nagy-nagy a mi szerencsénk! Még a sürgősen kirohanó tavalyi évre kaptunk egy jóóó szövetségi kapitányt, akit még a rajongói is egy mélyről jövő sóhajjal okéztak. Pintér Attila úgy került váratlanul pozícióba, mint Bogdán Ádám kapujába egy pazar Devecseri fejes nyomán a labda. Hátulról visszakanyarodva…

De előtte még mindenki jó mélyen benyelte a Rutten-Schaaf-Hiddink-Mezey féle csalit, és naná, maguktól is ajánlkoztak szagemberek a válogatott szövetségi kapitányi posztjára. Persze mutatósan, nagy hangon előadott pro-kontra szájviadal mellett zajlott a jelöltek tétre-helyre befuttatása. Mindenki szépen tartogatta a markát a módszeresen adagolt színes kavicsok osztogatásánál.

Jó, hogy… Mi mást tehettünk?

Menet közben aztán azon töprenghettünk központilag engedélyezve: mire viszi a mi kis reality-sós ízesítésű foci-valóvilágunkkal, mondjuk egy német, ha meglát egy, még a harcedzett magyarokat is kifacsaró Mennyei Bajnokit? Esetleg a tíznapos autópálya-matrica érvényességét kihasználva, vágtatva kéri vissza magát a német munkanélküliek közé? Esetleg szocializálódik a visszapörgetős-összekacsintós közeggel, és szépen zsebbe süllyeszti az ismeretlen senki nemzeti fellépéséért járó barátságos, de nem annyira feltűnően nagy összeget? („Úgyis megígértem a Meine Frau, kap Magyarból egy zuppa bundát!)

Vagy szétcsap a mocsárban halkan kérődző társadalmon, és fussatok (vagy o-val…?) fertőzöttek, úgyis megmentem a magyar focit!!! Tökös gyerek vagyok, kiviszlek titeket minden viadalra, ismét ragyogni fog a magyar labdarúgás ’54-ig, ’86-ig ragyogó, de azóta őrlángon égő csillaga!

Aztán se ez, se az. Jött nekünk Attila. Akiről azt is tudjuk, ha kell: Isten ostora. Aktuálisabban: inkább a Helyiség Kalapácsa! Azt viszont bizton állítjuk: Attesnél nem lesz hallható a bolhák köhécselése! Mert aki nem tetsző módon viselkedik megannyi kamera előtt, pályán vagy azon kívül, száz biztos, hogy szíven lesz rúgva!

És ha nem jön be a Vezető? Mi lesz aztán? Ismét választós cirkusz?

A csapda viszont éles! Elhallgattassuk a népeket egy gyors kijutással a már-már diszkont mennyiségű válogatottat váró francia Eb-re? És ne törődjünk azzal, hogy mi lesz utána… Annak a kockázatával, hogy közben még a Margitszigetek serdülő válogatottja is hanyatt löki a mi korosztályosunkat? Mert eredmény, az akkor is kell. Ha mindig!

Na, akkor most mi a fontos: a lét, vagy a tét?

Horti Gábor

Iroda: H-2945 Bábolna Sport utca 3.
Székhely-Telephely: H-2945 Tárkány Fő utca 38.
Telefon: 00-36-34-568-078
Telefax: 00-36-34-568-079
Központi postacím: H-2943 Bábolna Pf. 50.

PROVENTUS TRADE KFT.

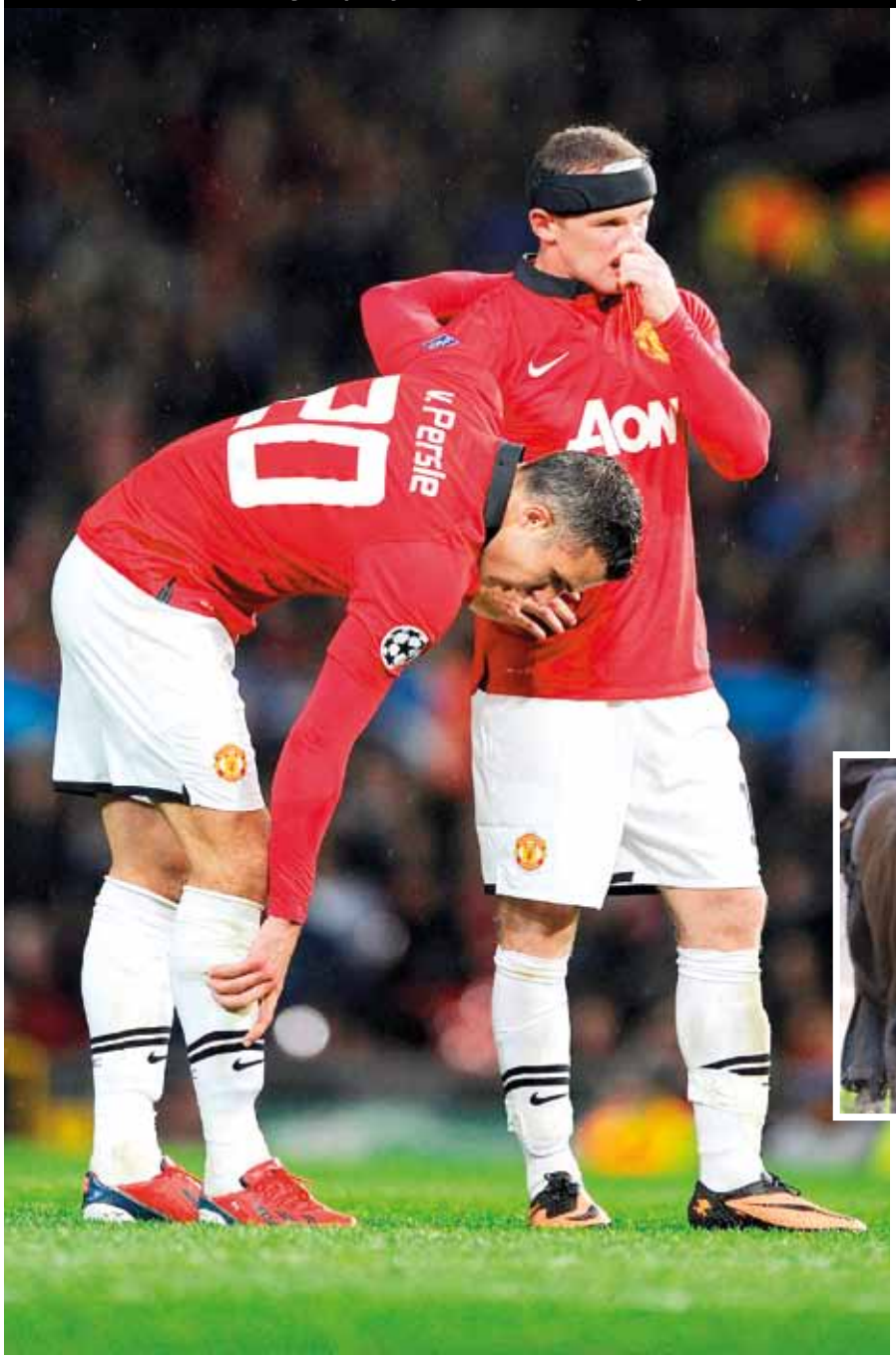
VETŐMAG

termeltetés – feldolgozás – forgalmazás

MARIBO
medicus
Limagrain Magyarország
SW

A legbizarrabb sportsérülések (1.)

Óvakodj a pályán a rendőrkutyától, a kamerától és az ordítástól!

Robin Van Persie-t a védők helyett egy kamera ütközte le...

SZÖVEG: HANTI GÁBOR
FOTÓ: PROFIMÉDIA

Versenyzői körökben kevéssé népszerű mondás szerint az élsport káros az egészségre. Tekintsünk most el a brutális sérülésektől, a nyílt törésektől – összeállításunkban inkább a bizarr, olykor röhejes történetekből szemezgetünk. Így járnak pórul a sportvilág sztárjai, milliók rajongott ikonjai. Válogatásunk első részében azokat a fura eseteket vesszük sorra, amelyek a futballpályákon történtek.

Szerencsére Rausch nem volt kutyaütő

1. Friedel Rausch

A német labdarúgó Bundesliga történetének egyik nagy sztorija: Friedel Rauscht az 1969-es Dortmund–Schalke derbin egy rendőr juhászkutyája, Rex harapta hátsó fertályon, amikor a vendéggólnál pályára rohanó szurkolókat próbálták féken tartani. Akkoriban még nem volt cserelehetőség, így a tetanuszinjekció után tovább játszott – csak leülni nem tudott hetekig.

Az MU kapusa nem torkaszakadtából, hanem állkapcsa kiakadtából ordított

2. Alex Stepney

1975-ben a Manchester United kapusa, Alex Stepney egy beadásnál akkorát ordított a menteni igyekvő védőtársára, hogy kiakadt az állkapcsa.

3. Jürgen Klinsmann

A németek világ- és Európa-bajnok csatára, Jürgen Klinsmann egy 1997-es Bayern-meccsen úgy begurult az őt lecserélő Giovanni Trapattonira, hogy az öltöző felé menet káromkodva belerúgott egy reklámhengerbe. A betört tábla véres sebet ejtett a lábán.

4. Martín Palermo

A Boca Juniors gólrekordere, Martín Palermo spanyolországi kalandja tán ezért is sült el balul: a Loco (Őrült) becenévre hallgató argentin csatár egy gólját ünnepelte a Villarreal-drukkerek előtti, méteres betonfalnál.

A Boca-rekorder Palermo a spanyol Villareal játékosaként túlzottan örült góljának, sérülés lett a vége

Az a fanatikusok nyomásától rádőlt, eltört a síp- és szárkapocscsontja, emiatt lemaradt a 2002-es világbajnokságról.

5. Emerson

A Dél-Koreában és Japánban rendezett vb aranyérme úszott el a brazil Emerson számára, mert az amúgy védekező középpályás „Puma” az első csoportmeccs előtti edzésen heccből beállt a kapuba védeni, és Rivaldo gyengécske lövésére vetődve kificamította a vállát, bő egy hónapra dőlt ki.

6. Paulo Diogo

2004-ben a svájci Servette portugál támadójának a túláradó öröm okozta a vesztét: a Schaffhausen ellen volt eredményes, majd fölkapaszkodott a szurkolók előtti kerítésre. A drót-

Gazza gól- és önveszélyes volt: belesérült, ha szabálytalankodott

ÖNVESZÉLYES GAZZA

Paul Gascoigne, a labdarúgás egyik legnagyobb fenegyereke nem csak alkohol- és kábítószer-függősége miatt önveszélyes. Már játékosként is az volt, őrültségeinek „köszönhetően” vagy 2-3 évvel kurtább volt a kelleténél a pályafutása. Az 1991-es angol FA Kupa-döntőben például Gary Charlest akarta ugyan lerúgni, de a saját keresztszalagja szakadt el; 1994-ben, már a Lazio edzésén a lábát törte, amikor ifjú csapattársára, Alessandro Nestára vadászott; 2000-ben pedig újra a Premier League-ben úgy törte el az alkarját, hogy George Boatenget akarta arcon könyökölni.

ba beleakadt jegygyűrűje leszakította az ujját, amelyet visszavarrni sem sikerült – ráadásként még sárga lappal is bűnhődött gólja túlzott ünneplééért.

7. Mario Gómez

Mario Gómez a dühkitörése miatt járt pórul: 2007-ben, a Stuttgart játékosaként annyira felhúzta magát a szalagsérülésén, hogy a gyepen fekve ököllel behúzott egy nagyot az őt ápoló orvos fémkofferjének – s eltört a keze is.

8. Patrick Ebert

A Hertha 2011-es feljutását a berlini szurkolótáborral ünnepelte Patrick Ebert, olyan féktelen örömmel, hogy elszakadt a külső bokaszalagja.

9. Robin van Persie

2013 februárjában az MU támadója, Robin van Persie elhúzott a jobbszélen, beadását Rafael továbbította a Queens Park Rangers kapujába. A holland ezt már nem láthatta: hanyatt esett egy árokból közvetítő kamerában, s csípősérülést szenvedett.

MAGYAR GÓLÜRÖM

A Ferencváros korábbi szerb légiósa, Goran Kopunovics első meccsén, a Vác ellen 2-1-re megnyert Szuperkupa-döntőn még csak nem is a saját, hanem Páling Zsolt gólját sietett ünnepelni, de a kerítésről visszahuppanva kificamodott a bokája. Kispesti kollégája, Hamar István legalább egy gól miatt szenvedett ugyanabban az évben: a Székesfehérváron 5-1-re győztes Honvéd második találatát szerezte közvetlen közelről, majd lendületből lefejelte a kapufát. Olyan súlyos agyrázkódást szenvedett, hogy le kellett cserélni. Semmire sem emlékezett a „karambolt” követő percekből.

A Napra várva

Waiting for the Sun – énekelte jó negyven éve a legendás The Doors .

A Napra várva. Ha nem is a hatvanas évek vége óta, de mi, honi futballszurkolók is hosszú-hosszú ideje várunk arra, hogy a magyar labdarúgás újra a napos oldalra kerüljön. Morrisonék tündöklése idején Albertet, Varga Zolit és megannyi világsztárt adtunk ennek a csodás sportágnak. A hetvenes években az újpesti „csodacsatársornak" tapsolhattak szerte a kontinensen. Aztán még volt egy Nyilasink, Törőcsikünk, Détárink, a Videoton az UEFA-kupában vitézkedett, Argentína (1978) és Spanyolország (1982) után kijutottunk a mexikói vébére is. A többit már tudjuk: 6-0 a szovjetektől – és azóta csak az irgalmatlan mélység. Se világbajnokság, se Eb, tizennégy évente egy csoportkör a Bajnokok Ligájában, apró morzsák a sikerből.

A korábbi biztató eredmények által felépített illúzióinkat a „szerethető válogatottunk" az ősz során totálisan lerombolta, arcpirító vereség Romániában, megsemmisülés az amszterdami 1-8 alkalmával, a két csúfos zakó pedig sokadjára megkondította a vészharangokat. Úton-útfélen reformokat sürget mindenki, s ebben a temetői hangulatban mind nagyobb várakozással fordulnak a szurkolók az akadémiák, az utánpótláscentrumok felé, onnan várva a gyógyító balzsamot, lehetőleg néhány év alatt, a több évtizedes rothadó fekélyre.

Gondoljunk bele! Csupán mérhetetlen jóindulattal, vagy megmosolyogtató naivitással jelentheti ki bárki, hogy az említett futballakadémiákon egytől egyig kiváló, sokat tapasztalt, a szakmát külföldön is kitanult szakember pallérozza a jövő aranylábúit, olyan edzők, akiknek a pedagógia is a kisujjukban van. S bár nemzetközi mércével valóban ideális körülmények között készülnek akadémistáink, egyet hajlamosak vagyunk elfelejteni.

A világ élvonalába, de még a középmezőnybe tartozó nemzetek utánpótlásképzése nem pár esztendeje, hanem 20-30 éve ilyen kiváló műhelyekben zajlik, azaz sok helyen a mi mexikói kudarcunk idején, már 1986-ban tartott ott a tehetséggondozás infrastruktúrája, ahol most a miénk.

Annak, aki a pár éven belüli felemelkedésben reménykedik, nem árt ezt is figyelembe vennie, különben úgy elképedhet, mint az a ficsúr, aki azt hallotta, az óvszer a szex során mindentől megvéd, aztán a nő férje mégis alaposan helyben hagyta...

Tamás Nándor

„Csak élvezetből lehet olimpiát nyerni”

Karch Kiraly játékosként három olimpián (1984, 1988, 1996) és egy világbajnokságon (1986) nyert aranyérmet – az egyetlen röplabdázó a világon, aki mind tető, mind pedig a szabad ég alatt is az élre tört, 2001-ben választották be a sportág legnagyobbjai közé, a Híresség Csarnokába. A vezetőedző asszisztenseként részese volt az amerikai női válogatott 2012-es londoni olimpiai ezüstérmének, azóta szövetségi kapitányként tevékenykedik, és már a következő nagy cél lebeg a szeme előtt: csapatával aranyérmet szeretne nyerni 2016-ban, a riói olimpián.

SZÖVEG: VIDA VIRÁG \ FOTÓK: PROFIMÉDIA

Mikor megérkeztem Karch Király anaheimi birodalmába, Orange Countyba, azonmód rácsodálkoztam az elképesztő méretű tornacsarnok látványára: pályák tucatjai sorakoztak egymás mellett és mögött, a háttérben az amerikai rg-válogatott gyakorlószőnyege kapott helyet. Az egylégterű épület akkorának tűnt, mint a párizsi Charles de Gaulle repülőtér. Szándékosan nem zárják a kapukat: a sportolás lehetőségét mindenki számára biztosítani szeretnék, a válogatottak megosztják hatalmas edzőtermüket az amatőrökkel.

Ottjártamkor is civilek röplabdáztak...

A komplexum kialakításában vendéglátómnak jelentős része van: „A nagyon jó minőségű parkettát is én rendeltem Németországból” – magyarázza. Megmutatja, hogyan állítható különböző magasságúra a háló egyetlen mozdulattal, és hogyan lesz a röplabdapályából pillanatok alatt kosárpálya. A csarnokból nyíló különterembe vezet, ahol minden igényt kielégítő röplabdapálya fogad, az amerikai szövetség tartja fenn a szövetségi kapitány saját használatára. A röpke körséta után irány a tágas iroda, mögöttünk hatalmas üvegablak nyílik a pályákra.

Melyik volt életed legemlékezetesebb kihívása? – vágok a közepébe.

Rengeteg kihívással szembesültem pályafutásom során. De például az azonnal beugrik, hogy már akkor elsők akartunk lenni, amikor a válogatottunk még csak a világranglista tizenkilencedik helyén állt. Megcsináltuk! Nyertünk két olimpiát és egy világbajnokságot! Életem másik nagy kihívásának, hogy kiváló edző legyek, mind a mai napig próbálok megfelelni, ez egy hosszú folyamat. Minden nap megküzdök azért, hogy jobb és jobb legyek. Remélem, ma jobb vagyok, mint tegnap, és bízom benne, hogy holnap jobb leszek, mint ma.

Most éppen Japánból jöttetek haza...

A csapat idei utolsó (2013-as – a szerk.) rangadóját játszottuk a Grand Champions Cup küzdelmei során. Az első meccset ugyan elvesztettük Brazíliával szemben, de utána sorozatban négyszer nyertünk, és a második helyen zártunk. Szeretnénk jobban teljesíteni a jövőben. 2009 eleje óta dolgozom a csapattal, a londoni olimpia után lettem vezetőedző.

Király a terem után szabadtéren is olimpiát nyert

Az ötkarikás ezüst siker volt, vagy kudarc?

Keserédes élményként éltük meg. Válogatottunk egész évben remekül teljesített, hatszor győztük le a brazilokat. Tudtuk, hogy képesek vagyunk nyerni. Ám legnagyobb riválisunk az olimpiai döntőben meglepett minket, újdonságokkal rukkolt ki, amikre nem tudtunk válaszolni. Az ezüstérem csodás teljesítmény, de csalódott is vagyok, mert megszerezhettük volna az aranyat is. Ki voltunk éhezve rá, hogy sporttörténelmet írjunk azzal, hogy az amerikai női csapat megnyeri az ötkarikás játékokat. De tudom, hogy egy

napon olimpiát fogunk nyerni, világbajnokságot, és Világkupát is.

Milyen edzői stratégiával készülsz Rióra?

Fel kell gyorsítanunk a játékot. A három kulcsszó: gyorsaság, élvezet és csapatjáték! Ha ezek teljesülnek, jobbak leszünk, mint bárki a világon.

Ez most nagyon „amerikainak" hangzott!

Ez természetes! Olyan eszközöket és stratégiát kell használnunk, ami illeszkedik a kultúránkhoz. Nem lennénk eredményesek magyar, angol vagy kínai mentalitással.

Na, igen. Minket, magyarokat melankolikusnak tartanak. Játsszunk el a gondolattal, mi lenne, ha hazánkba érkeznél, hogy a magyar válogatott vezetőedzője legyél. Sikerülne felráznod az amerikai optimizmusoddal a magyar röplabdasportot?

Ismerem a magyar röplabdasport jelenlegi helyzetét. Egy massachusettsi szakmai rendezvényen találkoztam Ludvig Zsolttal, a szövetség főtitkárával. Tőle hallottam, hogy a röplabda nem került be a kiemelten támogatott öt sportág közé, s a háttérbe szorul. (Azóta némileg változott a helyzet: az úgynevezett látványsportok közé ugyan valóban nem került be a röplabda, viszont az állam által kiemelten támogatottak közé már igen. – a szerk.) Nem tudom konkrétan, hogy mit kezdhetnék Magyarországon, de az itteni kihívások úgyis annyira lefoglalnak, hogy vissza kellene utasítanom, ha bármilyen más, mégoly megtisztelő felkérést kapnék. Talán majd egyszer...

Lenne az a pénz, amiért hozzánk jönnél?

Ez nem pénz kérdése.

Váltsunk is témát! Milyen adottságokkal kell rendelkeznie egy jó játékosnak?

Az első szerintem az elhivatottság, kedv nélkül nincs siker. Nem árt, ha jók a „rugók", és a játékos magasabb az átlagnál. De szerintem nem ebben van a titok nyitja, például én sem számítok túl magasnak.

A röplabda mindkét ágában sikerült olimpiát nyerned. Valamennyi aranyérem egyformán értékes számodra?

Mindegyik más. Más miatt különleges. Az első azért, mert egy remek csapat tagjaként szereztem 1984-ben Los Angelesben.

Karch a magyarságáról:

AMERIKAINAK TARTOM MAGAM, DE A GYÖKEREIM MAGYAROK. AZT GONDOLOM, HOGY AMIT MAGYARORSZÁG A MÚLTBAN, 1956-BAN TETT, AZT A VILÁGNAK NEM SZABAD ELFELEJTENIE. NAGYON FONTOS DOLOG SZÁMOMRA A SZABADSÁG, AMIT KÖNNYŰ ELVESZÍTENI, ÉS A MAGYAROK ÉPPEN A SZABADSÁGUKÉRT HARCOLTAK, HOGY MEGTÖRJÉK A SZOVJET HATALMAT. ISMEREM AZ AKKORI VÍZIPÓLÓ-VÁLOGATOTT TÖRTÉNETÉT IS, SPORTOLÓKÉNT LENYŰGÖZ A TELJESÍTMÉNYÜK, AHOGY JÁTÉKOSAI A FORRADALOM VIHARÁBAN, MEDENCÉT IS RITKÁN LÁTVA, HIHETETLENÜL NEHÉZ KÖRÜLMÉNYEK KÖZÖTT MEG TUDTÁK MUTATNI A VILÁGNAK, MIRE KÉPESEK. BÜSZKE VAGYOK RÁJUK! NAGYON INSPIRÁLÓ A TÖRTÉNETÜK MINDEN SPORTOLÓ SZÁMÁRA!

Mélyről küzdöttük fel magunkat, mi nyertünk először olimpiát az USA-nak ebben a sportágban. Mégis kérdéseket hagyott maga után a siker, mert a Szovjetunió bojkottja miatt sok kitűnő csapat, többek között a kubai, hiányzott a mezőnyből. A második elsőség azért speciális, mert úgy nyertünk négy évvel később Szöulban, hogy ott már a világ összes válogatottja pályára lépett. A strandröplabdában szerzett arany pedig azért különleges, mert akkor és ott, 1996-ban, Atlantában debütált önálló sportágként, tehát a premiert sikerült a partneremmel megnyerni.

Szerinted megismételhető az a bravúr, amit végehezvittél?

Ha egyszer már megtörténhetett, akkor újra megtörténhet! Kerry Walsh áll hozzá a legközelebb. Sorozatban nyert három aranyat strandröplabdában, és éppen csak lecsúszott a csapattal a teremröplabda-győzelemről. Szóval nehéz, de nem lehetetlen!

Szoktál mostanában szórakozásból a családoddal röplabdázni, mondjuk egy tengerparti nyaralás során?

Ritkán, mert rengeteget vagyok úton a csapattal, de a családi nyaralások nem telhetnek el anélkül, hogy játszunk egy kicsit.

Ha bármerre jársz a világban civilként, felismernek az emberek?

Van, hogy felismernek. És sokan tudnak a magyar gyökereimről is, de mindig mindenki nagyon csalódott, amikor kiderül, hogy nem beszélem a nyelvet. A nevem tipikusan magyar név, a szüleim gyerekkoromban Karcsinak hívtak. Kénytelen voltam elhagyni az i-t, mert összezavarta az embereket, nem tudták, hogy kell kiejteni. A szüleim döntése volt, hogy inkább angolul beszéljek a későbbi boldogulás reményében.

Nairnak maradni

A LEGGYORSABB MAGYAR – autóval

Három éve adják át a Sportcsillagok Gálaestjén a közönségdíjat, és ez alapján ennyi ideje Michelisz Norbert az ország legnépszerűbb sportolója. Ahhoz, hogy az Év sportolója címért is eséllyel indulhasson az olimpikonokkal teletűzdelt mezőnyben, alighanem világbajnokságot kell nyernie a WTCC-ben. És Sébastien Loeb ide vagy oda, Michelisz Norbert erre képesnek is tartja magát.

SZÖVEG: BOGÁTH PATRIK
FOTÓ: TISCHLER ZOLTÁN, PROFIMÉDIA

PADLÓGÁZZAL

Összeszámoltad már valaha, hány országban jártál?
Még nem, de azért olyan sokban nem, hogy ne tudnám gyorsan összeszedni. A nyugat-európai országok közül Skócia és Írország kivételével mindenhol megfordultam, az amerikai kontinensről megvolt Argentína, Brazília és az Egyesült Államok, keleten Oroszország, a Közel-Keleten Dubai, a Távol-Keleten Japán és Kína, Afrikában Marokkó. És még biztos van három-négy, amit így hirtelen kihagytam...
Lassan besatírozhatnád egy világtérképen a „meghódított" országokat.
Erre még nem gondoltam, bár a kontinensek közül most már csak Ausztrália számítana érintetlen területnek.
Tíz éve gondoltad volna, hogy bejárod a világot?
Abban mindig reménykedtem, hogy sikerül nemzetközi autós karriert befutnom, és azzal ugye kéz a kézben jár a kalandozás is. De sosem az utazás motivált, hanem a versenyzés, a kettő nem is kapcsolódott össze a fejemben. Persze, mostanában sokszor belegondolok, milyen jó dolgom van, mert egyrészt azt csinálom, amit szeretek, másrészt olyan helyekre is eljutok, ahová egyébként nem lett volna lehetőségem.

Élmények a világ körül

Melyik volt a legkülönlegesebb helyszín? És ezt most nem a versenyzés szempontjából kérdezem!
Például Japán, ahol ellátogattam a Hirosima-múzeumba. Az egy nagyon megrázó élmény volt, mert bár a könyvekben olvasta az ember, hogy ott atombomba robbant a második világháborúban, de elképzelni nem tudja, mivel jár ez. Ebben a múzeumban a lehető legélethűebben ábrázolják a történteket, az égő embereket, az átláthatatlan káoszt, a dermesztő rémületet. De ugyanilyen fontos tapasztalatokat szereztem pár éve az első brazíliai utamon is, amikor szembesültem a mérhetetlen szegénységgel, pedig a taxis nem is mert bevinni a legdurvább Sao Paulo-i nyomornegyedekbe. Hiába mutatja azt a tévé, hogy Brazíliában csak a foci, meg a szamba, meg a riói karnevál körül forog a világ, mert ott sem minden a buliról szól.
Szociálisan érzékeny típusnak tartod magad?
Igen, azt veszem észre, hogy engem jobban megérintenek ezek a szörnyűségek. Nem is tudok egyik pillanatról a másikra átlépni azokon a vizuális élményeken, amikor látom, hogy milyen nélkülözésben élnek emberek, egészen kicsik és idősek egyaránt egy-egy szegénytanyán. Ilyenkor tudatosul bennem igazán, hogy nekem szinte minden megadatott, amiről álmodtam. Annyi helyen jártam már, és a világnak annyi problémáját láttam, hogy az itthoni hétköznapi gondok más megvilágításba kerültek előttem. Helyettük egyre inkább érdekelnek a világ bajai.
Mindig ilyen érdeklődő voltál, vagy ez csak az utóbbi évek eredménye?
Csak az utóbbi éveké. Az iskolában például nem voltam kiemelkedő tanuló, a történelem is csak átlagosan érdekelt. Ha muszáj volt, megtanultam, de nem fektettem plusz energiát mondjuk más kultúrák megismerésébe. Aztán ahogyan fejlődött a személyiségem, úgy változtak meg az aktivitásaim. Ré-

EMELKEDŐ PÁLYAÍV

Michelisz Norbert 2008-ban, Japánban debütált a túraautó-világbajnokságon (WTCC) vendégpilótaként, majd a következő évben ugyanígy egy versenyhétvége jutott neki beugróként. Az igazi WTCC-karrierje 2010-ben indult, amikor a Zengő Motorsport versenyzőjeként először csinálta végig a teljes idényt. A SEAT León TDI volánja mögött 9. lett az összetettben, és a szezon utolsó futamán óriási meglepetésre futamgyőzelmet ünnepelhetett Makaóban. 2011-ben új autóval, egy BMW 320 TC-vel állt rajthoz, és a sorozat – nagyrészt miatta – teltház előtt mutatkozott be Magyarországon, a Hungaroringen, ahol a második helyen végzett. 2012-ben már futamot is nyert hazai pályán, és még két dobogós helyet gyűjtött, amivel az évad végén az összetett hatodik helyén végzett, egyúttal megnyerte a Yokohama Trophyt, azaz a sorozat legjobb nem gyári támogatást élvező versenyzője lett. Tavaly már egy Honda Civic-kel versenyzett, és a kezdeti nehézségek ellenére eddigi legsikeresebb szezonját zárta: összesen hétszer állt dobogóra, Szuzukában pedig pályafutása harmadik futamgyőzelmét aratta.

OMP
MOL GROUP
OMP
ENSI
CORWELL
PETROLSPED
SZÁLLÍTMÁNYOZÁSI KFT

gebben, mint a legtöbb fiatal, én is rengeteg időt töltöttem a tévé előtt, és onnan kaptam az információkat, de idővel rájöttem, hogy például egy könyv elolvasása mennyivel többet tud adni. Kezd erősödni a „kulturális énem", aminek nagyon örülök, mert azelőtt nem gondoltam volna, hogy van ilyen oldalam is.

Kicsit ez is arra utal, hogy szereted a kihívásokat. Ambiciózus ember vagy?

Attól függ. Ha valami nem érdekel, tudok hihetetlenül lusta lenni, amit kifejezetten utálok, de még nem jutottam el arra a pontra, hogy képes legyek változtatni rajta. Ha viszont valami érdekel, hajlandó vagyok éjjel-nappal energiát fektetni bele, és folyamatosan keresem benne az előrelépés lehetőségét.

Sébastien Loeb, a legyőzhető

Nem kockáztatok nagyot: az autóversenyzés egyértelműen az utóbbi kategóriába tartozik nálad. 2013-ban hétszer álltál dobogóra, ami egyéni rekord. Ha már előrelépés, mi a következő lépcsőfok?

Sokáig a világbajnoki cím lebegett konkrét célként a szemem előtt, azt mondogattam magamnak, minden áron világbajnok akarok lenni. Tavaly ugyanakkor az is elégedettséggel töltött el, ha szakmailag kihoztam a maximumot egy-egy futamból. Tehát lehet, hogy nem nyertem, csak a negyedik-ötödik helyen intettek le, de tudtam, a lehetőségeimhez képest tö-

„SOKÁIG A VILÁGBAJNOKI CÍM LEBEGETT KONKRÉT CÉLKÉNT A SZEMEM ELŐTT, AZT MONDOGATTAM MAGAMNAK, MINDEN ÁRON VILÁGBAJNOK AKAROK LENNI. TAVALY UGYANAKKOR AZ IS ELÉGEDETTSÉGGEL TÖLTÖTT EL, HA SZAKMAILAG KIHOZTAM A MAXIMUMOT EGY-EGY FUTAMBÓL."

„ANNYI HELYEN JÁRTAM MÁR, ÉS A VILÁGNAK ANNYI PROBLÉMÁJÁT LÁTTAM, HOGY AZ ITTHONI HÉTKÖZNAPI GONDOK MÁS MEGVILÁGÍTÁSBA KERÜLTEK ELŐTTEM. **HELYETTÜK EGYRE INKÁBB ÉRDEKELNEK A VILÁG BAJAI.”**

kéletes versenyt futottam. Most már inkább arra törekszem, hogy ezeket a szakmai célokat teljesítsem.

Akkor a világbajnoki címet felejtsük is el?

Nem, erről szó sincs, még mindig szeretnék egyszer világbajnok lenni! Egyrészt, mert képesnek tartom magam rá, másrészt, mert ha ezeket a kisebb szakmai célokat teljesíteni tudom, azok úgyis lépésről lépésre elvezetnek a nagy lehetőségig, aztán ott majd kiderül, hogy ez elegendő lesz-e a világbajnoki címhez vagy sem.

Mennyire nehezíti ezt a törekvésedet, hogy egy igazi nagyágyú, Sébastien Loeb csatlakozik a sorozathoz?

Biztos nehezíti, de én ennek örülök, mert vb-cím és vb-cím között is van különbség. Ismerem magam annyira, hogy tudjam, ha egy marha erős mezőnyben érek fel a csúcsra, az nekem is ezerszer többet jelent, mintha ugyanezt egy gyengébben érném el. Hiszem azt, hogy egy nap a külső körülményektől függetlenül én leszek a legjobb, és nem szeretnék akkor azon gondolkodni, hogy lehetett volna erősebb is a mezőny. Szóval, tárt karokkal várom Loeböt és a hozzá hasonló kaliberű pilótákat, mert csak elősegítik a fejlődésemet.

Miért várod leginkább a Loebbel való találkozást?

Mert biztos vagyok benne, hogy egy bármilyen tapasztalt túraautósnak is tud újat mutatni az autó kezelésében. Kíváncsi vagyok, hogy csúszós körülmények között, esős vagy poros pályán mit és hogyan csinál majd, az igazi erősségei ugyanis ott jöhetnek elő. Másrészt ő a generációjának egyik legjobb autóversenyzője, függetlenül attól, hogy raliról vagy éppen Forma–1-ről beszélünk. Nála sokkal tehetségesebbet vagy eredményesebbet nehéz találni.

Legyőzhető?

Mindenki legyőzhető. Neki is vannak gyenge pontjai, bár esetében ezeket nyilván nehezebb lesz megtalálni, de nem lehetetlen.

A szivárvány szüntelen kergetése

A mostani Michelisz Norbertnek mennyivel van több esélye erre, mint az egy évvel ezelőttinek lett volna?

Jelentősen! Az autósport alapvető tulajdonságában, a gyorsaságban már megérkeztem a legjobbak közé, de például a hatékony védekezés vagy a kockázatmentes támadás terén még sokat kell fejlődnöm, és sokat is fejlődtem tavaly. Ha egy papírra lejegyzetelném, hogy az előző szezonban hányszor védekeztem és támadtam jól, ebben a statisztikában is hasonló előrelépés mutatkozna meg, mint a dobogós helyezések számában. Persze, sok olyan szituáció volt, amit szerencsésebben is meg lehetett volna oldani, de ezeknek a száma évről évre kevesebb.

Fel tudod idézni azt a pillanatot, amikor életedben először gondoltad úgy, van tehetséged a vezetéshez?

Akkor lehetett, amikor elkezdtem szimulátorozni. Olyan programokkal játszottam, amelyekre azt mondták, úgy viselkednek bennük az autók, mint a valóságban, és jó voltam ezekben. Azt éreztem, bárkit le tudok győzni. Úgy gondoltam, ha beülhetnék egy igazi versenyautóba, nagyobb valószínűséggel lennék sikeres, mint nem.

Most visszagondolva, mennyire voltál naiv akkor?

Hihetetlenül az voltam, de szezonról szezonra ezt érzem. Ott volt az első, kétezerhatos évem a magyar bajnokságban, amikor egyből megnyertem a Suzuki Swift Kupát, és azt hittem, elképesztően jó autóversenyző vagyok, akinek már nem is kell tanulnia. Aztán jöttek a kudarcok, a pofonok, amik megmutatták, hogy igenis kell. És ugyanez volt, amikor kiléptem a nemzetközi porondra, az Európa Kupába, majd amikor megérkeztem a WTCC-be. Minden év végén megállapítom, hogy milyen sokat fejlődtem, aztán jön a következő idény, és felfedezek újabb dolgokat, amikben jobbnak kell lennem. Ez olyan, mint amikor valaki kergeti a szivárvány végét a földön, de sosem éri el. Ez a sportnak a szépsége: nincs olyan, hogy ne lehetne jobban csinálni.

„MINDEN ÉV VÉGÉN MEGÁLLAPÍTOM, HOGY MILYEN SOKAT FEJLŐDTEM, AZTÁN JÖN A KÖVETKEZŐ IDÉNY, ÉS FELFEDEZEK ÚJABB DOLGOKAT, AMIKBEN JOBBNAK KELL LENNEM.”

IKR GÉPKERESKEDELMI KFT.

Találkozzunk a 2014-es Agromash Expo-n!
Gépkínálatunkkal várjuk Önt az
A pavilon 101/A standján.
Ingyenes belépőért regisztráljon:
www.agromash.ikr.hu

AGROmashEXPO
input – gépesítés – logisztika

AgrárgépShow

2014. január 29. – február 1.

IKR® GÉPKERESKEDELMI KFT.

Pókember orosz módra

A NAGYMAMÁJA IS BÜSZKE A „SZARATOVI RÉMRE”

New York helyett Szaratov, Pokember helyett Alekszander Ruszinov. Az internetes videomegosztó oldalaknak köszönhetően a 19 éves orosz fiatalember rajongóinak tábora néhány hónap alatt többszázezresre nőtt.

SZÖVEG: HANTI GÁBOR
FOTÓ: PROFIMÉDIA

ALEKSZANDER RUSZINOV hajmeresztő mutatványaihoz hatévnyi városi PK-gyakorlás kellett (a PK a parkour rövidítése: azt az extrém sportot jelöli, melynek megszállottai a lehető leggyorsabban, látványos mozdulatokkal küzdik le a kiinduló- és a célpont közötti akadályokat). A kéz- és lábtörésen túl gyakran a halálos veszéllyel is dacoló Szása csodálatot, de szorongással teli hátborzongató izgalmat is kivált nézőiből.

Megdöbbentő alakításai közé tartoznak például a felhőkarcolók peremén, a Volga-hidak magasában előadott ügyeskedései – ide jutott el a szaratovi játszótérről, majd a tornaterem bordásfalától. Kézen állni vagy függeni, csimpaszkodni, szökdécselni Ruszinov-módra a „földszinten" is nehéz a földi halandónak, de ő jobb szereti olyan magasságokban csillogtatni tudását, ahol egy hiba végzetes lehet.

„Hogy szoktam-e félni? Mitől félnék?! Nem csinálok semmi különöset, ha megy lenn a földön, miért ne menne a magasban? – kérdezett vissza egy interjú során. – Próbálgatom a határaimat, és a mutatványaimat sokkal inkább szellemi, mint fizikai edzésként fogom fel."

A családja eleinte nem örült a veszélyes hobbinak, de már megbékéltek vele. A nagymamája egyenesen büszke arra, hogy unokája híres lett, és megtalálta hivatását.

Parádés show a bajnokok bajnokainak tiszteletére

Azon az esten egyedül Michelisz Norbertnek nem volt izgulnivalója. Ő már győztesként érkezett, hiszen az ő sikerét, a szurkolók számára meghirdetett népszerűségi versenyen elért elsőségét már korábban bejelentették a szervezők. A kiváló autóversenyző eddig háromból háromszor vágta zsebre ezt a díjat és a mezőnyt. Ez különösen feltűnő volt a 2012-es választás alkalmával, amikor minden londoni olimpiai aranyérmes csak irigykedve figyelhette őt, mint a szurkolók nagy kedvencét…

SZÖVEG: DOBOR DEZSŐ / FOTÓ: AZEVLEGJOBBSPORTOLOJA.HU

Gyurta Dánielnek Balczó András gratulált

Előttem az utódom – Benedek Tibor elődjétől, Kemény

Cserpes Laura is fellépett a gálán

Mint 56 éve mindig, megint nekidurálták magukat a Magyar Sportújságírók Szövetségének tagjai, hogy megoldják a megoldhatatlant, összehasonlítsák az év legkitűnőbb bajnokait, az év legsikeresebb mestereit, hogy szavazataik alapján megszülessen 2013 legjobbjainak rangsora. Játék ez a javából, de nemes, egyben komoly játék, hisz a sportolók számára igenis fontos, hogy miként értékelik a teljesítményüket, az erőfeszítéseiket, a személyüket azok, akik mikrofonnal, tollal, kamerával egész évben ott loholnak a nyomukban, gyakran megfordulnak az edzéseken is, tudósítanak a versenyeikről.

Hogy ez mennyire így van, azt jól mutatja Gyurta Dániel példája, akinek a díjátadó idején egy pénzdíjas versenyen kellett volna úsznia Szentpéterváron. Ehelyett ő arra kérte az ottani szervezőket, hogy vagy tekintsenek el a szereplésétől, vagy tegyék a számát egy nappal későbbre, amikorra ő is odaér, mert a gáláról nem kíván lemaradni. S az oroszok átszervezték a versenyüket, Gyurta meg boldogan feszíthetett a színpadon.

Hegyi László főszervező, Pajor-Gyulai László, az MSÚSZ elnöke és stábjuk tagjai a kor hangját meghalló látványvilágot teremtettek. Fantasztikus show-t közvetíthetett a Duna Tv, egyik sztár követte a másikat, egymást múlta felül Király Viktor, Cserpes Laura és Radics Gigi. Nagyon elegánsan várták a hölgyek, s urak a bejelentéseket. Gyurta Dani mintha csak egy divatlapból lépett volna ki, a világbajnok vízilabdázók egyforma pulóverekben feszítettek, a BL-győztes győri kézilabdás lányok egyenruhát öltöttek a férfiszemek gyönyörűségére. És persze a lányok, a három grácia – Hosszú Katinka, Kozák Danuta és Sastin Mariann – bevállalta a rövidujjút, ami nem a terem hőmérsékletéhez képest volt váratlan, inkább azért, mert ilyen izmos karokat nem minden bokorban láthat a női küllemre fogékony szem.

Rekordnak mondható, hogy a szövetség tagjainak nagyobb fele, közel 300 sportújságíró adta le szavazatát, melyek alapján öt kategóriában hirdettek eredményt. Ugyanígy díjazták

Dénestől vette át a díjat

A három grácia: (balról) Hosszú Katinka, Kozák Danuta és Sastin Mariann

Egyéniben az úszók arattak – Gyurta Dánielt és Hosszú Katinkát ítélték a legjobbnak a sportújságírók

a fogyatékkal élők legkiválóbbjait is. A tavaly újra világbajnok mellúszó Gyurta immáron harmadszor élte át a bajnokok bajnoka-feeling vélhetően mámorító érzését. Dani örömét fokozta, hogy egyik példaképétől vehette át a díszes serleget. *„Erre az emberre csak toronymagasan felnézni lehet* – mondta szerényen. – *Nagyon meghatottak a szavai …”*

> *Vannak pillanatok, amelyekben az élet szépsége jelenik meg. Ezeket a pillanatokat át kell élni, és meg kell örökíteni, és tudni kell, hogy kizárólag ezek a pillanatok azok, amelyek képesek felette állni a halálnak. Ilyen pillanat volt, amikor Gyurta Dani a dobogón állva az ég felé emelte az aranyérmét* – mondta útravalóul Balczó András.

Az 56 év alatt a szavazásokon szerzett pontok összesítését tekintve éppen az ő első helye megkérdőjelezhetetlen, a háromszoros olimpiai bajnok öttusázó 90 ponttal vezeti az elit toplistáját. Második, 86 ponttal, a szintén háromszoros ötkarikás első Kovács Katalin, akit 84 ponttal követ az idén a szövetségi kapitányok között harmadik Kiss László. Az úszók örökifjú dirigense jövőre meg is előzheti a gyermeket váró Kovács Katalint, sőt akár a vezetést is átveheti Balczótól.

Örökké emlékezetes pillanat volt, amikor az év szövetségi kapitánya, Benedek Tibor Kemény Dénestől, csapatának tagjai, a pólósok pedig Kásás Tamástól vehették át a díjat.

A gála végén szokás, hogy az év férfi és női sportolója, ha nem is eltáncolnak egy keringőt, ahogy az a wimbledoni győztesek esetében szokás, de összeállnak egy közös fotóra. Nos, a 2012-es úszófotó ezúttal sem maradt el, csak éppen Risztov Évát Hosszú Katinka váltotta Gyurta oldalán. *„Az edzőváltás, a hazaköltözés és az esküvő mindent megváltoztatott körülöttem. Így napi 24 órában profi sportolóként élek”* – mondta aznap esti talán századik riportjában is Katinka, akinek örömét az tette teljessé, hogy férje, egyben mestere is vihetett haza egy serleget: ő a díj történetében első külföldiként nyerte el a legjobb edzőnek járó kitüntető címet.

Hosszú Katinka (középen) férje, Shane Tusup (jobbról) lett az év edzője

A CSÚSZÁS-MENTESÍTÉS ÚJ GENERÁCIÓJA

Téli viszonyok között az utak, járdák és járófelületek jegesedés okozta közlekedési problémák kezeléséhez kínáljuk útszóró anyagainkat. Termékkínálatunkban megkülönböztetjük az útszóró zeolitot, a SikoSTOP zeolitot és a Kalcium-Klorid Pehely granulátumot. Az útszóró zeolit kiváló tapadást biztosít a csúszós felületen. A SikoSTOP zeolit jégmentesítésre alkalmas kettős hatású nemesített zeolit, amelyben az egyik összetevő a síkosság elleni mechanikus akadályoztatást biztosítja, a másik alkotó a jégolvasztást hivatott elvégezni. A Kalcium-Klorid Pehely granulátum nem tartalmaz hordozóanyagot (zeolit), így teljes mértékben oldódik.

A közutak kivételével a belterületi közterekben nem lehet olyan anyaggal csúszásmentesítést végezni, ami kárt okoz fáknak és fás szárú növényeknek. Ennek megfelelően szeretnénk Önnel megismertetni jégmentesítő termékcsaládunkat, mely a jövőbe mutat komplex hatásával!

1173 Budapest, Határhalom u. 2.
Tel.: +36 1 / 999 1988 Fax: +36 1 / 999 1987
E-mail: info@sipocz.hu

Sipőcz KFT

www.zeolit.hu

ÚTSZÓRÓ ZEOLIT

Osztályozott zeolit mechanikai csúszásmentesítésre

Előnyei:
· természetes és környezetbarát
· nyomelem tartalma kimondottan előnyös a növényeknek
· hóolvadás után kertészeti célokra is használható.

Csomagolás:
10 kg-os műanyag zsák, 25 kg-os műanyag zsák. Javaslat a felületre kijuttatandó mennyiségre (m^2): 50-100 g.

SIKOSTOP EKO+

Jégmentesítő zeolitos anyagkeverék hozzáadott adalékkal

Előnyei:
· kedvező ár,
· aránylag dinamikus jégolvasztó hatás,
· az útszóró sóval ellentétben kevésbé káros a növényzetre.

Csomagolás:
10 kg-os és 25 kg-os hegesztett műanyag zsák. Felhasználása általánosságában javasolt, a termék legkiemelkedőbb tulajdonsága a megfelelő ár/érték arány. Engedélyszám: ÉME 46/2010. Javaslat a felületre kijuttatandó mennyiségre (m^2): -6 °C: 20-25 g; -9 °C: 40-45 g; -14 °C: 90-100 g.

SIKOSTOP RAPID

Jégmentesítő zeolitos anyagkeverék hozzáadott adalékkal

Előnyei:
· gyors jégolvasztó hatás,
· az útszóró sóval ellentétben kevésbé káros a növényzetre,
· jégolvasztó hatás nagyon alacsony hőmérsékletig.

Csomagolás:
5 kg-os műanyag vödör (auto-pack), 10 kg-os és 25 kg-os hegesztett műanyag zsák. Felhasználása javasolt ott, ahol a gyors és nagyon alacsony hőfokon történő jégmentesítés a cél. Engedélyszám: ÉME 42/2010. Javaslat a felületre kijuttatandó mennyiségre (m^2): -6 °C: 12-17 g; -9 °C: 25-30 g; -14 °C: 50-60 g; -20 °C: 95-105 g

SIKOSTOP ANTIKLORID+

Jégmentesítő zeolitos anyagkeverék hozzáadott adalékkal

Előnyei:
· kis mennyiségben talajjavító
· környezetbarát, kalcium- és nitrogéntartalma a növényeket tekintve tápláló
· nem tartalmaz kloridot
· állatbarát, nem irritálja az állatok talpát

Csomagolás:
10 kg-os és 25 kg-os hegesztett műanyag zsák. Felhasználása javasolt ott, ahol a klorid negatív hatása kerülendő, illetve fontos a növények kalcium-, és nitrogén-utánpótlása. Engedélyszám: ÉME 43/2010. Javaslat a felületre kijuttatandó mennyiségre (m^2): -6 °C: 15-20 g; -9 °C: 40-45 g; -11 °C: 70-75 g; -15 °C: 100-105 g.

KALCIUM-KLORID PEHELY

Zeolit mentes jégoldó granulátum

Előnyei:
· teljes mértékben feloldódik,
· gyors jégolvasztó hatás,
· gazdaságos, kis mennyiség is elegendő
· az útszóró sóval ellentétben nem tartalmaz nátriumot,
· jégolvasztó hatás nagyon alacsony hőmérsékletig.

Csomagolás:
10 kg-os, és 25 kg-os műanyag zsák. Felhasználása javasolt ott, ahol a csúszásmentesítést biztosító zeolit nem fontos, illetve ahol a zeolit elkerülése a cél. Magas hatóanyagtartalma miatt gazdaságos, kevés anyag kijuttatása is elegendő, illetve gyorsan és nagyon alacsony hőfokig fejti ki jégolvasztó hatását. Javaslat a felületre kijuttatandó mennyiségre (m^2): -6 °C: 4-6 g; -9 °C: 8-10 g; -14 °C: 16-20 g; -20 °C: 30-35 g

BORKAI ZSOLT:

Mi csak kiszolgáljuk a sportolókat

AHOL A DÖNTÉS, OTT LEGYEN A FELELŐSSÉG IS

SZÖVEG: KOVÁCS „KOKÓ” ISTVÁN
FOTÓ: PÁLFI BALÁZS

Borkai Zsolt Győr polgármestere, a Magyar Olimpiai Bizottság elnöke, a Győr-Moson-Sopron megyei hármas választókerület fideszes országgyűlési képviselője, két gyermekes családapa. Borkai Zsolt olimpiai bajnok! Meggyőződésem, hogy a családapaság kivételével szinte minden egyes feladat, cím, titulus, ami Zsolt neve mellett található, a szöuli aranynak köszönhető.

Mindennek oka van, véletlenek nincsenek. Illetve állítólag „kvantumszinten” léteznek, de ennek a problémának a kibontására – jó okkal – nem vállalkoznék.

Ez a mondat elég közhelyszerűen hangzik, és talán nem is illik így kezdeni egy nagyszerűnek ígérkező beszélgetést, de ha egyszer Borkai Zsolttal kapcsolatban nekem ez a gondolat ugrott be először...!

Amikor a főszerkesztő úr felkért az örömteli feladatra, a MOB elnökkel készítendő interjúra, rögtön eszembe jutott, hogy bajnoktársam kiemelkedő sportolói, politikusi és sportvezetői pályafutása is tele van olyan eredményekkel, amelyek mögött okok és indokok húzódnak.

Hiszen Szöulban sportolóként ért a csúcsra, majd jó pár évig szinte nem is hallottunk róla, aztán Győr polgármestere lett, és a londoni olimpiára való felkészülést már a MOB elnöki székéből irányította. A kiváló eredmények nem köszönhetők a szerencsének, és az sem állítható, hogy mindez a véletlen műve. Miként már az sem lehetett véletlen, hogy a ’70-es évek elején a tornát választotta.

O Röck Samu bácsi talált rám, és irányított a torna felé, de az induló csoporthoz képest volt közel fél év lemaradásom, mire lementem, a többiek már rég pörögve szórták a cigánykerekeket, én pedig estem-keltem – eleveníti fel a kezdeteket. – Irány haza, széttoltuk a bútorokat, és édesanyám egy éjszaka alatt megtanította nekem a cigánykereket. Ez

akkora sikerélmény volt számomra,

hogy ott ragadtam, és elkezdtem utolérni a többieket.

O Cigánykerékért, bármily tökéletes is, már régóta nem jár olimpiai aranyérem.

O Te még nem láttad az én „kerékvetésemet”! De valóban, én is nekiláttam a szerekkel való barátkozásnak, a nyújtó volt a kedvencem. A közönség számára is élvezetesebb, látványosabb, mint a többi szer, hiszen pörög az ember, egyszer lent, egyszer fent. Volt olyan gyakorlat, amit én csináltam először a világon, az egykarú visszafogásomat azóta már nem is enge-

dik a versenyeken bemutatni, mert veszélyesnek nyilvánították.

o Az nem kérdés, hogy szereted, sőt eredményes is voltál nyújtón, de az életedet meghatározó gyakorlatot lovon mutattad be. A magyar tornasport is ezen a szeren szerezte a legtöbb aranyérmet. Az eddigi huszonhét „aranylovas" között négy magyart is találunk: Pelle Istvánt, Magyar Zolit, Berki Krisztiánt és téged. Mi annak az oka, hogy a ló lett a magyarok kedvenc szere?

o Van és volt egy csodálatos magyar tornásziskola, és a ló amúgy is egy nagyon különleges szer. Kicsi a sérülés veszélye, és lehet terhelni a sportolót, ráadásul kis helyen is elfér, ami nem egy utolsó szempont, amikor kis műhelyekről, tornatermekről van szó. Az én időmben, amíg a többiek nyomták a tornaórát, én egy kis, öt négyzetméteres teremben pörögtem a lovon. Ráadásul nekem barátom és példaképem volt Guczoghy Gyuri, aki előttem a legjobb lovasnak számított. Természetes, hogy ha én akartam lenni a legjobb tornász, akkor őt kellett legyőznöm, méghozzá lovon.

o Végre egy szakavatott bajnoktól kérdezhetem meg a számomra ezer éve megválaszolatlan kérdést:

lólengeni jó?

o Jó, illetve nagyon nehéz, de ha már uralod a szert, akkor nagyon jóleső érzés. Ha az ember nem tanulja meg az alapokat, akkor viszont szinte lehetetlen akár csak egy egyszerű elemet is bemutatni rajta. Esélytelen még egy lábemelés is, míg az összes többi szeren tornász múlt nélkül is lehet lógni, vagy egy picit lengedezni, ami már olyan, mintha tornászna az ember. Az összes többi szert, vagy akár mondhatjuk, hogy az összes többi sportágat, kézilabdát, focit, előképzettség nélkül is tudod alapszinten űzni, vagy legalább kipróbálni, a lólengés viszont képzés nélkül élvezhetetlen.

o Szöulban három tornász is a legkomolyabb képzéssel érkezett a lólengés döntőjére. A te gyakorlatod előtt már volt egy bajnok, a szovjet megkapta a tíz pontot, ez gondolom, nem könnyítette meg a feladatodat.

o Nem szoktam soha figyelni a többiek gyakorlatát, de melegítés közben pont arra néztem, amikor megjelent Bilozercsev neve mellet a tízes. Nem mondanám, hogy ez volt az olimpia legszebb pillanata... Úgy érkeztem az olimpiára, hogy esélyes vagyok a győzelemre, a versenyen összeszedtem egy bokasérülést, és kiderült, hogy még csak nem is hibázhatok. Mikor leérkeztem, én nem éreztem hibát, de a tornában nem lehet tudni. Engem nem zavart, hogy másnak is sikerült tíz pontot lovaznia előttem és utánam is, így hárman álltunk a dobogó tetején. Elfértünk, nem kellett lelöknünk egymást, és Nobeldíjat sem csak egy ember kap.

o De polgármester, legalább is egy ciklusban, egy városban egyszerre csak egy ember lehet. Az olimpiai bajnoki címed után nem sokkal megnyílt a lehetőség Magyarországon a szabad politizálásra, de én rólad, mint polgármesterjelöltről először jó tizenöt évvel később hallottam. Mikor jelent meg a politika az életedben?

o Mindig is szerettem a kihívásokat, ahol meg tudok újulni, ahol alkotni és teremteni lehet. Az olimpia és a sportpályafutásom után edzőként, tanárként, iskolaigazgatóként és sportdiplomataként is sikeresen tudtam megoldani az elém kerülő feladatokat. 2006-ban is egy megoldandó és gyönyörű feladatként tekintettem szülővárosom vezetésére. A politika egész addig nem érdekelt, természetesen megvolt a saját elképzelésem a világról, az ország vezetéséről, és aki ismert, az

OLIMPIAI BAJNOKOK EGYMÁS KÖZÖTT

tudta is, hogy érlelődik bennem a gondolat, de ehhez kellett az akkor még ellenzéki párt, a FIDESZ támogatása is. Győrben előttem csak szocialista polgármesternek sikerült nyernie, így egyáltalán nem volt garantált a poszt elnyerése, de mivel én nem voltam benne a politikában, ezért nem is volt veszítenivalóm.

Ha sportban nem te nyersz, akkor azt egy tisztességes harcban elszenvedett vereségként tudod elkönyvelni, látod, hol kell fejlődni. A sport, nem megbántva a politikusokat, sokkalta tisztességesebb, igazságosabb, átláthatóbb terület, mint a politika.

Ezzel volt is bajom az első időszakban, nehezen viseltem a politika intrikáit, én továbbra is csak

egyenesen, szemtől szemben

tudtam, tudok harcolni és politizálni. Ráadásul egyéni sportolóként sokszor egyedül akartam mindent megoldani, ha úgy éreztem, hogy ebben engem a többiek hátráltatnak, akkor még erősebben feszültem neki a feladatnak, és küzdöttem az igazamért. Az elején rengeteg konfliktusom volt még a saját támogatóimmal is. A politikai attitűd igenis formálható, sőt nagyon fontos, hogy egy politikus, főleg, aki egy nagyvárost igazgat, az meghatározó, erős személyiség legyen. A politikában megtalálható gyámoltalan „dobzse, dobzse" nem vezet eredményre. Mivel az elején megvívtam a harcomat és kiálltam a véleményem mellett, ez a későbbiekben a javamra vált. Ma már elfogadják, és tudják, hogy nálam határozott válaszokra számíthatnak, akár a városi, akár az országos politikában. A sportban megtanultam, és a politikában napi szinten alkalmazom, hogy a döntéseimnek súlya van, és vállalom érte a felelősséget.

Ha a te akaratod volt, hogy Győrben épüljön a jövő, akkor az egyértelműen jó döntés volt. Győr kicsiny hazánk legsportosabb városa, kézilabda BL-győzelem, bajnoki cím a labdarúgó élvonalban, új uszoda, új sportcsarnok, hamarosan pedig Európai Ifjúsági Olimpiai Fesztivál... Mennyire a város, és mennyire a polgármester sikere a fenti lista?

Nagyképűség lenne azt állítani, hogy ez az én érdemem, hiszen a város egyértelműen támogatja – és mindig is támogatta – a sportot. A képviselőtestület az én irányításom alatt mindig a sport mellet állt, legyen az sportcélú beruházás, vagy akár valamelyik szakosztály támogatása. Fenntartjuk a rendszert, az első osztályú csapatainktól az utánpótlásbázison keresztül a szabadidősportig, de szerencsére a gazdaság, ami Győrben megint csak országos szinten is kiemelkedő, rátalált a sportban rejlő lehetőségekre, és remekül működő támogatási együttműködéseket találunk minden csapatunk mellett. Szakosztályaink élén olyan elnökök állnak, akiknek fontos a város, a csapat, olyan edzőket sikerült szerződtetni, akik az adott sportág legkiválóbb mesterei. Ehhez csak a polgármester egyedül kevés lett volna, de mindenki számára világos volt már az út elején, hogy ha a sportcélú infrastruktúra fejlődik, sok-sok területre kihat, az oktatástól az egészségügyön át számos területen érezteti hatását.

A Magyar Olimpiai Bizottság elnökeként ehhez meg is kapsz minden támogatást, a jelenlegi kormány eddig soha nem tapasztalt sporttámogatási koncepcióval kezdte meg az újjáépítést. Ebben a MOB végrehajtó vagy formáló szerepet kap? Hiszen időközben egy erős államtitkárság is megjelent a színen.

A MOB továbbra is egy társadalmi szervezet, amit egy alapszabály, egy közgyűlés, egy elnökség és egy elnök közös akarata irányít. Természetesen az államtól átvett nagy mennyiségű feladat elvégzése

minden eddiginél nagyobb terhet ró

a jelenlegi vezetésre, de ezt a feladatot örömmel vállaltuk. Ebben az új rendszerben én továbbra is megtarthattam Győr város vezetését, így örömmel mondtam igent a felkérésre, és indultam a MOB elnöki posztjáért. A feladataink elvégzése és a sportágakkal való szoros együttműködés komoly dolog, amelyre profi irodát sikerült összerakni, a tagjai főállásban működtetik a rendszert. Mellettünk ugyanúgy kiépült az államtitkárság is, de remekül tudjuk közösen végezni a munkát, még ha vannak is vitáink, sőt lesznek is. De ez nem baj: amíg a szakmai kompetencia nálunk van, addig szinte mindegy, hogy tőlünk, rajtunk keresztül, vagy a politikából közvetlenül érkezik a támogatás. Az a fontos, hogy ahol a döntés születik egy adott kérdésben, a felelősség is ott maradjon. A MOB nem lesz statiszta a jövőben sem, ennél sokkalta nagyobb a szakmai tudásunk.

Londonban már ez a nagyobb szakmai tudás köszönt vissza?

Nem, dehogy, sőt, szerintem még Rióban sem csak a mi munkánk eredménye látszódik majd, hiszen most elsősorban az utánpótlásra, a jövő sportrendszerének, és az infrastruktúra kiépítésére koncentrálunk. A MOB elnöke nem tud sikeres lenni egy olimpián, hiszen mi csak kiszolgáljuk a sportolókat és az őket felkészítő edzőket, ezért én Londonban

a megfelelő távolságból örültem

a fantasztikus eredményeknek. Ugyanakkor bukni tud az elnök, de ez engem nem zavar, emiatt nem izgulok. A magyar sport, sőt az ország érdeke, hogy Rióban is eredményesek legyünk, és mi itt, a MOB irodán, a legkiválóbb munkatársakkal minden nap ezért dolgozunk.

A legkiválóbb munkatársak nagy része látható a szöuli tablóképen is. Ez is tudatos döntés volt, hogy jöjjenek 1988 hősei?

Nem tudatosan Szöul köré szerveztem a munkát, de az igaz, hogy én a magam elképzelései alapján állítottam össze a MOB irodát, hiszen ezt tettem már polgármesterként is Győrben. Megbecsülve az idősebb sportvezetőket, úgy láttam, eljött az idő, hogy lendületes, fiatal szakemberek is tehessenek a magyar sportért. Minden olyan tulajdonsággal, vezetői erénnyel rendelkeznek, ami alapján bátran bízhatunk rájuk fontos feladatokat. Szabó Bence vagy Fábián Laci már régóta megérett arra, hogy a legfelső vezetésben is helyet kapjon. És az is igaz, hogy vannak vitáink, néha másként látjuk a sportot, de három olimpiai bajnok könnyen, könnyebben megérti egymást!

FICSKU PÁL

Csók a csóknakházban

Még száz méter volt hátra az első csókig.

A fiú legalább egy bójasorral vezetett, lehetetlen volt elvenni tőle a győzelmet.

Lehetetlen volt elvenni a csókot tőle.

A csóknak pedig a győzelem volt az ára.

A férfi áthaladt a hídon, aztán lefordult a főútról a bekötő útra, ami a tóhoz vezetett. Nem ismert rá a környékre. Legalább húsz éve nem járt erre. Nem érzett bűntudatot emiatt, rokonai már nem éltek itt, cégének ügyeit meg az üzletkötők intézték. Amiatt inkább érzett valami zavarfélét, hogy, bár sokszor tervezte, soha nem látogatott ki a tóra. Pedig hallotta, hogy sorvadnak a valaha szép csónakházak, szűnnek meg az egyesületek. Félt a látványtól.

Túl nagy baj nem lehet, gondolta, amint nézett ki az autóból. A valaha volt kolónia helyén most benzinkút volt, meg autókereskedés, az út másik oldalán szántóföld helyett áruházak és bemutatótermek sorakoztak. Lassan haladt. A rögös bekötőút helyett friss aszfaltút, a romos, orosz, katonai temető helyén emlékoszlop és hatalmas bútorlerakat. Elnevette magát. Annak idején itt, az ódon sírkövek és óriási fák között fogócskáztak, amíg vártak a buszra, ami a városba vitte őket. Arra gondolt most, milyen lehet franciaágyak és kétajtós szekrények között bújócskázni.

Néhány hete kapta a levelet dr. Kiss Katalin alapítványi elnöktől, a kajak-kenu verseny díszelnöki tisztségének betöltésére. Nem tudta, hogyan találták meg, és azt se tudta, ez a dr. Kiss Katalin az a Kisskati-e? De sejtette.

Néhány év kellett hozzá, amíg rájött, hogy a Jóisten jobban szereti a kenusokat, mint a kajakos fiúkat. A kenusok ugyanis a kajakos lányokkal eveztek együtt, a kajakos fiúk gyorsabbak voltak, ők jóval előttük mentek. És akkor, amikor már feszesedett a fenék, erősen ütöttek át a mellbimbók, és a fiúknak is duzzadt ott elöl, nem mindig a fáradtságtól lihegtek jobban, amikor egymás mellett haladtak. Egy kis játékos pocsolás, és egyből testre tapadtak az ingek, a természetben mutatta meg magát a természet…

Ők ketten voltak a legjobbak a párjával, Kistubuval, a lányoknál pedig Kisskati és Nagymari. Mindig együtt voltak. A fiúk úgy intézték, hogy edzés után is. Talán a lányok is úgy akarták. Amikor aztán együtt szerepeltek az Ifjúsági Magazin címlapján, senki nem moshatta le róluk, hogy két szerelmes pár, mindig együtt jár.

Már csak hetvenöt méter volt hátra. Nem látott semmit. Csak a célbólyát maga előtt. Hallotta ahogy a nevét skandálják a parton. Azért is szerette ezt a sportot, mert semmi máshoz nem hasonlítható a versenyek hangulata. Az edzők a parton követik őket kerékpárral, üvöltve, a nézők, többnyire családtagok és barátok szintén biciklivel, vagy futva, és skandálják a nevedet. Arra az ütemre üvöltenek, ahogy te evezel, és úgy növeled a csapást, ahogy ők üvöltenek.

Már csak ötven méter, aztán már csak a várakozás a csókra, a csónakházban.

A fiú mindig úgy intézte, hogy edzés után a naplóbeírásnál a lány mögött álljon, egészen közel hozzá, és a válla fölött áthajolva érezze az illatát.

Ebben a tóban sellők is vannak, mondta egyszer a lánynak. Bolond vagy, nevetett a lány. Kék szemei voltak, az egyik szembogárban egy kis barna pöttyel. Most nevetett a pötty. Miből gondolod, kérdezte. Sellő illata volt a hajadnak ma. Meg tegnap is. Meg tegnapelőtt is. Régóta.

A tóparton feküdtek.

Nézték az eget.

A fiú megfogta a lány kezét. Először, amióta ismerték egymást. Véletlen érintések voltak már, de ilyen még nem. Felkönyökölt, közeledett a lány ajkához, de a lány

finoman eltolta. Még ne. Kedvesem. Majd ha megnyered a versenyt. Majd akkor. A csónakházban. De hát tudod, hogy megnyerem, mondta a fiú. Tudom, nevetett a lány. Akkor ez nem szerelem, ez zsarolás. Nem zsarolás, incselkedett a lány, a lovagokat is próba elé állították. Ezen nincs mit vitázni, ismerte el a fiú. De az még három nap, eszmélt fel. Három nap, drágám, kacagott a lány, felszökkent, beugrott a tóba. A fiú nézte, ahogy a lány alakja eltűnik, akárha egy sellő.

Régen láttalak doktor Kisskati, mondta a férfi. Szép vagy. Én is régen láttalak, mondta a nő. Te is szép vagy. Megölelték egymást.

Itt minden ugyanolyan, mint régen, mondta a férfi. A bútorokat kicseréltük azért, meg lett egy konditerem is, mondta a nő. Ennyire futotta. A létra megvan még? Meg. A málló vakolatú öltözőépület mögé mentek, ott állt a létra, a férfi valaha volt kedvenc kínzószere. Két vaslétra összehegesztve. Hat méter magasan értek össze. Függeszkedve kellett felkapaszkodni, megfordulni, aztán ollé a semmibe.

A férfi levette a zakóját. Nekilendült, felfüggeszkedett a létra tetejére. Megfordult. Ott volt alatta a tó, ott fodrozódott, egészen a szemhatárig. Fújta a szellő az arcát, nézte a tavat, megannyi színes kajak és kenu lepte el. Most érezte meg, mi az, ami hiányzott neki évekig.

Még száz méter volt hátra az első csókig.

A fiú legalább egy bójasorral vezetett, lehetetlen volt elvenni tőle a győzelmet.

Lehetetlen volt elvenni a csókot tőle.

A csóknak pedig a győzelem volt az ára.

A győzelem, amiért az érmet a Bajnok fogja átadni, akinek kifakult fényképe ott függött a társalgó falán.

Lenne még egy kérésem, mondta a férfi. Vége volt már a versenynek, a gyerekek pakolták a hajószállító állványokra a hajókat. Megmutatnád a csóknak házát? A nő elmosolyodott. Erre várt. Kézen fogta a férfit, besétáltak a tároló végébe. Hosszú csókban forrtak össze.

Nem sejtették, hogy a hajók mögül két elbújt, ölelkező szempár lesi őket.

Nem érzett lelkiismeret furdalást a férfi. Áthajtott a hídon. Tudta, hogy nem utoljára. Végül is nem a feleségét csalta meg. Csak a sportágát. Fújta a haját a szél a nyitott kabrióban. A fiú jutott eszébe, aki több mint egy bójasorral verte a többieket. Valahogy magára emlékeztette.

Másnap kiállította a csekket az alapítvány számlájára.

A megjegyzés rovatba ezt írta.

Égigérő létrára.

Sorscsapások után

Nagy István

DEBRECENBEN NEVELI A JÖVŐ BAJNOKAIT

SZÖVEG: BALOGH ZOLTÁN
FOTÓ: ZEUS FOTÓ – BERECZ PÉTER, SZABÓ BALÁZS

Nagy István, a román színekben tizenháromszoros egyéni bajnok, kétszeres Eb-bronzérmes dzsúdós 1989-ben a zöldhatáron szökött át Magyarországra, farkasszemet nézve a határőrök géppisztolyával. A nagyváradi klasszis sok hányattatás után Debrecenben talált otthonra, versenyzőként jó néhány ob-medált szerzett a helyi Dózsának, edzőként olimpikon tanítványnyal büszkélkedhet. Motivációnak 48 évesen sincs híján, célja, hogy versenyzői ötkarikás játékokon is dobogóra állhassanak.

Ismeretségünk több, mint harmincéves múltra tekint vissza. 1981-ben Suhlban, az akkori NDK-ban megrendezett ifjúsági versenyen találkoztunk először. A nagyváradi dzsudoka a román válogatottat erősítette – második lett –, az egyik legnagyobb tehetségnek tartották korosztályában. Juniorként már felnőtt viadalokról is szállította az érmeket, dobásait, különösen a belső combot, rettegték az ellenfelek. Fényes karriert jósoltak neki...

Amikor felemlegetem első találkozásunkat, nevetve reagál: „megöregedtünk”. Igaza van, őszülő halántékunkat elnézve még csak vitatkozni sem tudok vele. Miközben a kávét kavar-

a napos oldal felé

gatjuk, ugrunk egy nagyot az időben. Amikor pályafutása kezdetéről faggatom, kiderül, tornászelőélet után került a tatamira, tehetségét jelzi, hogy már 15 esztendősen meghívót kapott a román felnőtt válogatottba. Aki egy picit is ismeri a küzdősportokat, tudja, ez mit jelent: hiába vagy technikás, összetörnek, mint a perecet, ha nincs meg a megfelelő fizikum. Neki megvolt.

Elúszott olimpiák

1983-ban junior, egy évvel később felnőtt Európa-bajnoki bronzérmes, 19 esztendősen az 1984-es Los Angeles-i olimpiára készült. Átvette a formaruhát, a melegítőket, a dzsudogit, bepakolta sporttáskáját, izgatottan várta az utazást, a nagy le-

hetőséget. A román olimpiai csapatot szállító gép azonban nélküle repült a tengerentúlra.

Egy nappal az indulás előtt szóltak, hogy nem utazhatok – emlékezik vissza. – *Nem indokolták, miért. Szinte sokkot kaptam, míg élek, nem felejtem el azt a napot. Tudom, utólag mindenki azt mond, amit akar, de kitűnő formában voltam, abban az évben, a Los Angelesben olimpiai aranyat szerző dél-koreai versenyzővel szemben – egy akció nélküli meccsen – csak bírói döntéssel maradtam alul. Máig kísért a történet, rengeteget gondolok rá. Ha sikerült volna kijutnom, és ott érmet szereznem, talán az egész életem másként alakul. De ezen már kár keseregni…*

A román válogatott szakvezetése később sem hordozta tenyerén a magyar nemzetiségű cselgáncsozót, hiába volt toronymagasan a legjobb súlycsoportjában, gyakorlatilag minden világverseny előtt bizonytalanságban tartották. A folyamatos pszichés nyomás miatt – bár jó néhány rangos nemzetközi tornán győzött – Eb-n „mindössze” egy hetedik helyet sikerült elérnie. Amikor felteszem a kérdést, magyarsága mennyire játszott szerepet a kritikán aluli menedzselésében, egyetért; jórészt ennek köszönhette helyzetét, de érződik, nem szívesen fordítaná ebbe az irányba a múltidézést.

Fogcsikorgatva, évi tizenegy hónap edzőtábort vállalva készült a szöuli olimpiára, de itt sem bizonyíthatta tehetségét. A románok a cselgáncsozókat egész egyszerűen kihagyták az ötkarikás delegációból. Nagy Istvánból eltűnt a tűz, bár tovább versenyzett, már az járt a fejében, miként szökhetne át a szigorúan őrzött román-magyar határon. 1989. július 17-re időzített „akciójának” forgatókönyvét azonban átírta az élet. Menekülés helyett aznapra családi tragédiát tartogatott számára a sors: 45 évesen, szívrohamban elhunyt az édesapja.

Nagy István olimpián is eredményes tanítványt szeretne nevelni

HÁROM PERCRE MÉG MINDIG JÓ

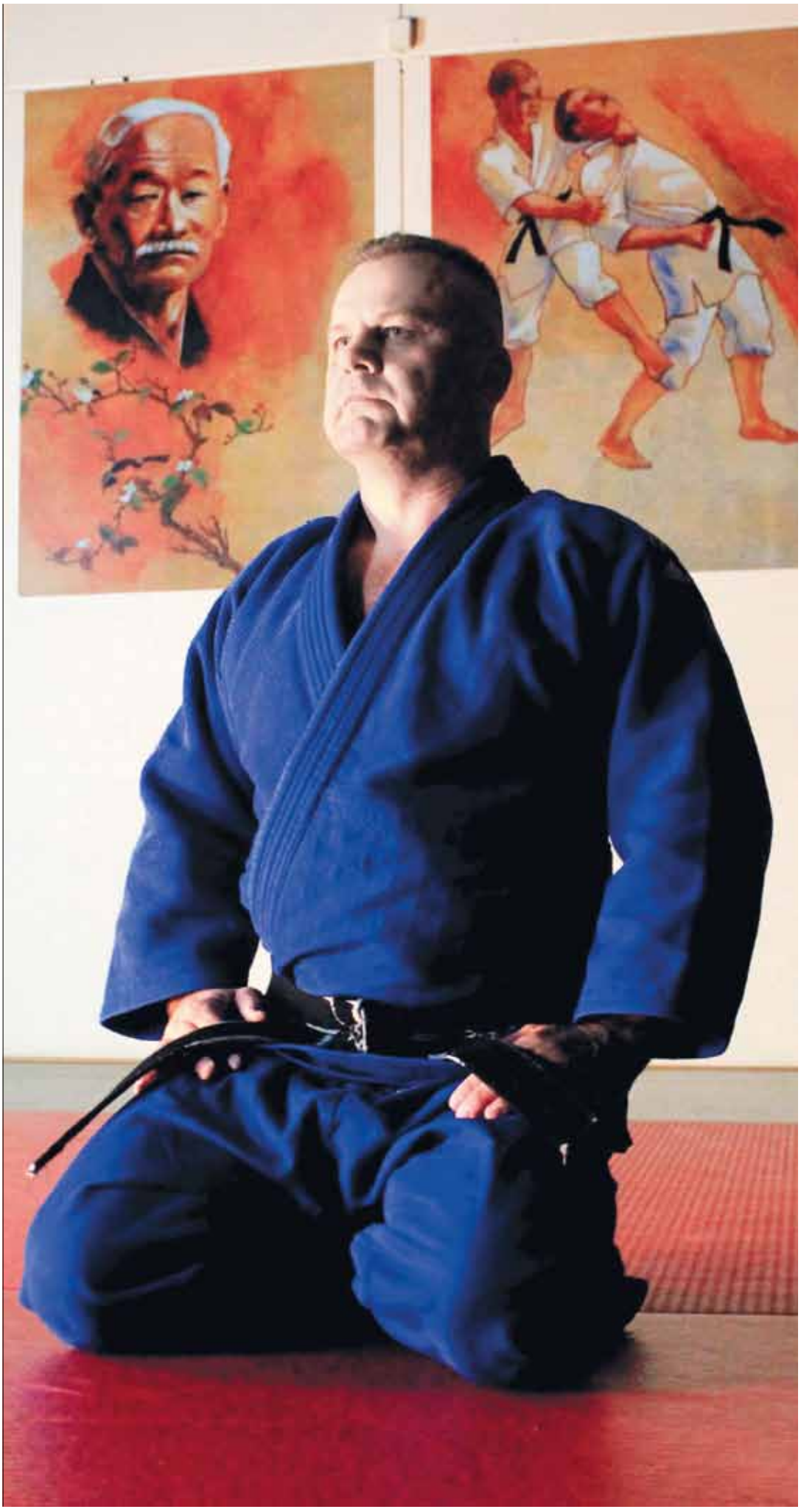
Régi ismeretségünk okán – éveken keresztül nap mint nap láttam edzésen, mit tud a sportágról – megjegyzem, egy ötperces meccsre ma is jó lenne bármelyik jelenlegi tanítványa ellen…

„Inkább már csak három az az öt – nevet nagyot. – *Már nem edzek annyit, nem szeretnék lesérülni, s edzőként egyébként sem az a feladatom, hogy magamat tartsam csúcsformában.”*

Szerényen elhallgatja, hogy a szeniorok között is szép sikereket ért el, a nyílt magyar bajnokságon legyőzte kétszeres világbajnok ukrán ellenfelét, de nem tervez karriert a masters mezőnyben: *„Ezekre a versenyekre tisztességesen fel kell készülni, nekem erre már nincs időm. Nem vagyok szélhámos, nem akarok senkit, sem magamat, sem másokat átverni.”*

CSALÁD-CENTRIKUS VASÁRNAPI APUKA

Nagy István Nagyváradon összetartó, hagyománytisztelő, magyarságát büszkén vállaló családban nőtt fel. *„Mindenki tudta a helyét a családban, tiszteltük a nagyszüleinket, a szüleinket, akik önállóságra neveltek minket. Nem voltunk életből felmentve, nem hurcoltak autóval edzésre, mint a mai srácokat. Nagyon sajnálom, hogy nekem a családi élet nem jött össze. Ez jórészt a dzsúdónak köszönhető, versenyzőként, edzőként rengeteg időt visz el a sport* – mondja a háromgyermekes apa. – *Nehéz megélni, hogy a gyerekeimet csak alkalmanként láthatom. Nem vagyok büszke erre a helyzetre. Két felnőtt gyermekem, a 26 éves lányom és a 22 éves fiam mellett van egy 9 éves fiam is. Figyelemmel kísérem az életüket, próbálom őket segíteni. A két nagyobb már járja a maga útját, inkább a legkisebbnek van szüksége rám.”*

„Halottszállító híján egy személykocsival nekem kellett elvinnem apám holttestét a hullaházba – eleveníti fel fátyolos tekintettel a borzalmas emléket, majd pillanatnyi csend után, a rá jellemző fegyelmezettséggel, erőt vesz magán, s folytatja: – *Összeomlott a család, eldöntöttem, most már biztosan nem maradok Romániában. Szeptember 5-én két társammal elindultam a határ felé”.*

Irány Magyarország!

A „szökevények” kilométereket kúsztak a sárban, de a román határőrök észrevették, s csőre töltött géppisztollyal megállásra szólították fel őket. Továbbmentek. Szerencséjükre a fegyverek némák maradtak. Talán már a sorkatonák is érezték a forradalom előszelét, de az is lehet, lelkiismeretük nem engedte, hogy embert öljenek.

Az akkor 24 éves sportoló néhány nap múlva Békéscsabán jelentkezett „munkára”, de csak ígéreteket kapott. Továbbindult, Ausztriában, a traiskircheni menekülttáborban kötött ki. Borzalmas körülmények, zsúfoltság, verekedés, etnikai villongások fogadták a „gyűjtőben”. Nagy tervekkel érkezett a szabad világba, mégsem csinálhatott karriert. Csapatbajnoki meccseken tatamira lépett, edzésen oda-vissza verte a későbbi Európa-bajnok osztrák Heimbergert, de szembesülnie kellett a ténnyel: csak öt év elteltével kaphat állampolgárságot, addig nem indulhat világversenyen.

A középső gyermek, ifjabb Nagy István Levente követte édesapját a dzsúdószőnyegen. Tehetségnek nem volt híján ő sem, egészen a korosztályos válogatottságig vitte, ám két térdműtét leparancsolta a tatamiról.

„Szomorúan láttam, hogy a juniorok között már nem sikerült megvalósítania az eltervezett célokat. A kettőnk kapcsolata sem volt könnyű, nehéz összeegyeztetni az apa és az edző szerepkörét. Egy-két kivételtől eltekintve nem is nagyon sikerül senkinek. A sérüléseit, mint felkiáltójeleket fogtam fel, talán azt jelentették, abba kell hagynia a dzsúdót.”

1990 novemberében visszajött Magyarországra, s a Debreceni Dózsánál folytatta karrierjét. Hatalmas elánnal vetette magát a munkába, de kiderült, hiába a magyar származás, a magyar szív, nem lehet automatikusan állampolgár, így az esélyt sem kapta meg, hogy harcba szállhasson a válogatottságért. Sértődés helyett tette a dolgát, sorra szállította a bajnoki érmeket a hajdúságiaknak.

Magyarországon nem működik a „janicsáriskola”

1997-ben befejezte az aktív dzsúdózást, s a már versenyzőként, a Debreceni Sportiskolánál 1992-ben elkezdett edzősködés került előtérbe. 1998-tól főállásban, 2004-től szakágvezetőként dolgozik. A román „janicsáriskolában” felnőtt, drákói szigorhoz szokott tréner nem alkalmazkodott könnyen a helyi viszonyokhoz, de belátta, a gyermekkorában megszokott stílust edzőként nem kamatoztathatja. Váltott, tanítványai sorra kezdték szállítani a korosztályos és felnőtt magyar bajnoki címeket, több dzsúdósa világversenyen is tatamira lépett, Madarász Tamás olimpián képviselte a magyar színeket.

„Van egy szint, ami alá nem vagyok hajlandó lemenni, hiszen akkor már nem beszélhetünk élsportról – jelenti ki az időközben testnevelő tanári diplomát szerző 48 éves tréner. – *Ha valaki 8-9 edzést nem tud vállalni hetente, akkor lemondhat a komoly eredményről. Nagyon fontos a versenyző belső motivációja, az kevés, ha csak én akarom a sikert. A legtehetségesebbek általában kicsit lustábbak, nagyon ritka az a kombináció, amikor minden klappol. A Jóisten az egyik kezével ad, a másikkal elvesz…”*

A korábban hányatott sorsú Nagy István az állandóság híve, edzőkollégájával, Raus Tamással megosztják a feladatokat, több mint húsz éve ketten, egyetértésben irányítják a Debreceni Sportcentrum-Sportiskola dzsudokáit. A cívisvárost is megszerette a tréner, a város is befogadta őt, hiába csábítják jó pénzért külföldre, marad a helyén.

„Szinte minden ide köt, édesanyám is átköltözött Nagyváradról, a baráti köröm nagy része is a városban él. Várad a fiatalságomról szól, gyönyörű emlékek fűznek hozzá, de én már debreceni vagyok. Azt hiszem, életem hátralévő részét itt fogom leélni. Raus Tamás kollégámmal szeretnénk egy olyan sportolót kinevelni, aki nem csak kijut az olimpiára, de eredményt is elér. Ezért dolgozunk, megtesszük, ami tőlünk telik. Nekem itt még dolgom van…”

NAGY LÁSZLÓ e. v.

MŰANYAG-FELDOLGOZÁS:

FRÖCCSÖNTÉS,
VÁKUUMFORMÁZÁS,
CSOMAGOLÓANYAG,
BLISZTER GYÁRTÁSA

H-3556 Kisgyőr,
Jókai Mór u. 21.
E-mail:
lacaplas@borsodweb.hu

Amikor a Margit-hídtól a Keleti Károly utcáig csak jó negyedórás araszolgatással érek el, kínomban, mert biztosan nem érek oda időben a pasaréti randevúnkra, felhívom, sűrűn kérem az elnézését, azt mondja: semmi gond, megvár. Aztán pontosan 12 perces késéssel betoppanok a Vasas-pálya éttermébe, bajusza alatt a megszokott hamiskás mosollyal fogad, s – egyetlen röpke másodperc alatt belecsöppenek abba a hangulatba, ami Kulcsár Győzőre és kortársaira fél évszázada oly jellemző – közli: oké, rendben, minden megvan bocsátva, de sokba fog ez nekem kerülni… Mázlim van, mert vittem neki egy dedikált példányt a legutolsó könyvemből, így az üzlet megköttetett, nagyvonalúan jelzi, rendben, nincs adósságom!

SZÖVEG: SERÉNYI PÉTER
FOTÓK: LISZI RENÁTA

KULCSÁR GYŐZŐ:

„Mellébeszélni

Elég régen találkoztunk, le sem tudtam róni a tiszteletemet a majdnem két évvel ezelőtti karakán kiállásod előtt – kezdem egy másfajta tartozásra gondolva. – Nem lehetett könnyű lemondanod a kapitányságról, miután a szövetség se szó, se beszéd nem jelölt a MOB elnökségébe…

Ne is mondd! Azóta is érzem ennek a lépésemnek minden negatív hatását.

Már ne haragudj, de mivel tudnak téged, bocs, de nincs rá jobb szó, szivatni?

Itt van most ez a kiemelt edzői program, több kategóriába sorolták az arra érdemes, vagy éppenséggel arra egyáltalán nem érdemes edzőket, akik különböző összegű javadalmazásban részesülnek. A rendszerbe 26 vívómester került be, 18-an dolgoznak a válogatott mellett. Kérdezem: ennyire jók vagyunk, ennyi eredményes edző van a sportágban? És persze én közel sem tartozom a legjobban megfizetettek közé, inkább olyan középkategóriás vagyok, a felét kapom a maximumnak. Nem mások pénzét sajnálom, az a mérce zavar, amit velem szemben alkalmaznak.

(Itt és most kicsit erőszakosan, de meg kell szakítanom – persze csak utólag… – a késésem dacára is jól, lendületesen induló diskurzust. Tudniillik jómagam az átlagnál talán szemérmesebb vagyok, biztosan túlzásba viszem azt a visszafogottságot, hogy pénzről, ha lehet, nem beszélünk. Mások zsebében turkálni utálok… Viszont Kulcsár számára egyáltalán nem tabu, ki mennyit keres, neki milyen bevételei vannak, meggyőződésem, hogy ez azért van, mert számára nem kérdés a saját, meg mások ár-érték aránya. Mindenki kapja meg, ami jár neki! Ennek megfelelően máris jelzem: lesz még szó pénzről, még ha teszek is egy bátortalan kísérletet, hogy más témát feszegessek.)

Esküszöm, nem a lábánál akarom előrángatni, mert őszintén érdekel, s most itt az alkalom, hogy megkérdezzem: akikről a statisztikák szólnak, azokat érdeklik a statisztikák, foglalkoztatják őket?

Konkrétan mire gondolsz? Mert úgy általában engem nem igazán foglalkoztatnak.

Négyszeres olimpiai bajnok vagy. Tisztában vagy azzal, hogy hány négyszeres olimpiai bajnoka van a magyar sportnak?

Fogalmam sincs. Segíts!

Hárman vagytok: te, Darnyi Tamás és a jó száz évvel ezelőtti kardvívó fenomén, Fuchs Jenő. Nálatok

luxus...”

több ötkarikás aranyat csak öten nyertek: Gerevich Aladár hetet, Kovács Pál és Kárpáti Rudolf hatot, Keleti Ágnes és Egerszegi Krisztina ötöt.

o Ez érdekes, de még soha nem gondoltam végig…

o Pedig szerintem érdemes figyelni a statisztikákra, mert ezen a sporttörténelmi örökranglistán mégis-csak a 6-8. helyezett vagy, ami, nemcsak magunk között szólva, azért csak-csak jelent valamit.

(Most megint félbeszakítom magunkat, mert olyan veszélyes vizekre fogunk tévedni, hogy felhívnám a kedves olvasók figyelmét: csak az erős idegzetűek csüngjenek továbbra is a szavainkon, főleg persze Kulcsár szavain…)

o Körülbelül tíz éve vagy a Nemzet Sportolója. Kizárólag a messze földön híres nyílt, semmit el nem hallgató stílusodra való tekintettel, kínálja magát az alkalom, hogy megkérdezzem: hogyan választottátok be – hogy a legutóbbi ese-

tet említsem – Kárpáti Gyurit magatok közé? Mert ugye a hivatalos verzió úgy szól, hogy ti, egymás között hoztok egy döntést, előterjesztitek, s a kormány jóváhagyja.

O Ne bosszants ezzel! Biodíszletek vagyunk csupán. Most is érkezett vagy nyolcvanezer telefon, hogy kit válasszunk, összesze is gyűltünk néhányan, volt, illetve lett volna javaslatunk – Balczó Bandi például Fenyvesi Csabát, meg Schmitt Palit emlegette –, aztán megérkezett az államtitkár, felolvasta Grosics levelét, amelyben Kárpáti neve szerepelt. Majd, hogy nyomatékot adjon ennek a jelölésnek, felhívta Székely Évát, ki is hangosította a beszélgetésüket, s megint Kárpáti neve hangzott el. Hát ennyit a nem létező demokratikus jelölésről.

O A színészeknél állítólag tényleg működik az, ami a jelek szerint a sportban nem...

O Lehet, én is úgy tudom. De azért az is differencia közöttünk, hogy míg ők havi 630, addig mi csak 480 ezer forintot kapunk. Vajh' miért?

O Ne haragudj, de muszáj megkérdeznem, hiszen eddig jóformán csak erről beszéltünk: neked ennyire fontos a pénz?

O Hát persze, mindenkinek fontos, de én be is ismerem. Mégiscsak három unokám van, róluk is gondoskodnom kell!

(Belelendültünk, bolond lennék megszakítani a gördülékeny beszélgetést. Tényleg csak egy újabb, nyúlfarknyi prognózis következik, már meg sem fognak lepődni: bár témát váltunk, a pénzről változatlanul nem fogunk elfeledkezni, de már „csak" érintőlegesen kerül majd szóba.)

Az jár a fejemben, hogy te gyakorlatilag több, mint tíz évvel megelőzted a korodat, amikor 2001-ben visszajöttél Magyarországra. Manapság, miközben szinte számolatlanul ömlik a pénz a sportba, nem titkolt cél, hogy ennek köszönhetően hazacsábítsák a boldogulásukat eddig külföldön kereső és megtaláló edzőket...

Hát igen, tizenhat évet töltöttem Olaszországban. Nehezen engedtek el a nyolcvanas évek közepén, mindig azt mondták, hogy „Kulcsár elvtárs, magára itthon van szükség". Amikor végre mehettem, köszönhetően Nedeczky Laci bácsi közvetítésének, néhány esztendőben gondolkoztam.

Hol és hogyan éltél?

Milánó és Torinó között körülbelül félúton, egy rizsföldek közepén lévő kisvárosban, Vercelliben. Hozzáteszem: utálom a rizst, s voltak olyan időszakok, amikor milliárdnyi szúnyog telepedett a vidékre, még a maszk alá is beszemtelenkedtek. De jól éltünk, megbecsültek, a miénk lett Olaszország legjobb párbajtőrklubja, az egyik tanítványom, Maurizio Randazzo kétszeres olimpiai bajnok lett csapatban, szóval... Miután rászoktattam a pompás boruk vizezése láttán először szörnyülködő helyieket a fröccsre, mitől ne éreztem volna jól magam?

Aztán egyszer csak mégis hazajöttél.

Akkor már egy ideje foglalkoztatott a hazaköltözés gondolata, elmentek a szüleim, az apósom is, szóval úgy alakultak a családi körülmények, hogy kapóra jött a hívó szó.

Csak megbízhatatlan forrásból tudom, hogy több helyről sikerült biztosítani számodra annyi pénzt, amennyiért megfontoltad a döntésedet.

Tényleg így volt, Móna Pista, Schmitt Pali és Gémesi Gyuri összefogott, jó megoldást találtak, de még így sem kerestem annyit, amennyit Vercelliben.

(Szó ne érje a ház elejét, nők és meglett korú urak éveinek számát nem szokás, nem illik firtatni. Kulcsár azonban – örökifjú! Függetlenül attól, hogy már 73 esztendős...)

Ha a nyolcvan éves Szőcs Bercire gondolok, aki mindmáig ad iskolát az MTK-ban, akkor te szinte tini vagy... Mondd, de őszintén, nem fáj itt vagy ott?

Hát... Ez nekem is eszembe jut, amikor reggelente kikecmergek az ágyból. De felkelek és megyek, mert várnak a tanítványaim. Meg... Tudod, elképzelhetetlen számomra, hogy ne menjek, mert ha eszembe jut ez a lehetőség, akkor arra gondolok: ha ma nem megyek, holnap sem fogok, és akkor mi lesz?

Tényleg, mi lenne? Szerintem neked már mindened megvan, mindent elértél, mit szeretnél még? Lennél, mondjuk, újra szövetségi kapitány?

Mindent nem értem még el, sajnos. Mindig volt egy álmom, hogy egy világbajnokságon valamennyi versenyzőm érmes legyen, ez eddig nem sikerült, és már nem is fog. Szövetségi kapitányság... Vállalnám, persze csak akkor, ha a körülményeket én alakíthatnám ki.

Ebből a beszélgetésből is kiderült, hogy ami a szíveden, az a szádon. Visszagondolva eddigi életedre, nem bántad meg ezt az őszinteséget?

Nem, mert a mellébeszélés luxus, s nem engedhetem meg magamnak.

PÉLDÁUL A VADLOVAK…

„Kedves Olvasó! Köszönöm, hogy megvetted, és elolvastad mindazt, amit írtam. Remélem, jól érezted magad közben. Bízom benne, sikerült olykor megnevettetnem, olykor meghatnom, néha elgondolkodtatnom téged.”

Ez dr. Gyarmati Andrea „Apróságaim” c. könyvének (Saxum, 2500 Ft) utolsó előtti bekezdése és kínálja számomra az apropót, hogy megnyugtassam a szerzőt: Andu, nyugi, neked jár a köszönet! Igen, megerősítem: mi, olvasók tartozunk neked köszönettel, mert…

És most jön a szemérmetlen előtérbe tolakodásom, már elnézést érte!

Tudniillik van szerencsém (s ez aztán tényleg nem a szokványos udvariassági formula) elég jól ismerni úgy fél évszázada ennek a különleges kötetnek valamennyi főszereplőjét: Gyarmati Dezsőt, Székely Évát és Andreát. Aki számomra is, mint sokak számára: Andu.

Hogy miért volt fontos ez a szubjektív kitérő?

Nos, azért, mert a fentebb közöltektől függetlenül is tudott számomra az olvasás (meg persze, az úszás, a futás, a gyereknevelés és a gyermekorvoslás) után az írásba is beleszeretett doktornő újat, érdekeset, vagy – mondjuk az összefüggéseket illetően – eddig ismeretlen információkat adni. Elképzelem: mennyi élmény, élvezet zúdul azokra az olvasókra (s természetesen ők vannak többen), akik eddig nem voltak járatosak a kulisszák mögötti világban.

Ha választanom kellene, akkor a vadlovak betörésének receptjét ragadnám ki a sok közül: Müller Pétertől vette kölcsön Andrea, s a rá jellemző logikával és bölcsességgel, abszolút hihetően vezeti le belőle az edző-versenyző kapcsolatot. Nagyon tanulságos! Akár kötelező olvasmány is lehetne a TF-en!

Hogy stílusos legyek, s némileg önmagamat ismételjem: dr. Gyarmati Andrea tulajdonképpen egy szabálytalan receptkönyvet írt. Szülőknek, gyerekeknek, él- és nem élsportolóknak, híres és névtelen emberek leszármazottjainak, kicsiknek és nagyoknak…

Hogy elolvasásra javaslom nekik (azaz mindenkinek), az a minimum.

SZÖVEG: (SP)

Dávid a Góliátok között

Dávid Kornél (42) kosárlabdázásunk kétségkívül legsikeresebb egyénisége. Hat magyar bajnoki cím és hazai kupagyőzelmek után lett mindmáig „magyar egyke” az NBA-ben, a sportág legeslegfelső szintjén, majd – mielőtt visszavonult volna – több európai topcsapatban is játszott. Most klubvezetőként, szakkommentátorként, a tengerentúli elit játékos-megfigyelőjeként tevékenykedik.

SZÖVEG: FERENCZ BALÁZS
FOTÓ: SIMON ERIKA

Az élvonalbeli pályafutásom befejezése után nem mentem el alsóbb ligába játszani, vagy az öregfiúkhoz – magyarázza státuszát. – Most már csak évente egy-két gálán játszom. Elég volt. Szeretem a kosárlabdát, ez örök, de hogy meccseken lépjek pályára, ahhoz már nincs elég motivációm. Gran Canarián 2008-ban ezt a korszakot lezártam.

A kezdet kezdetén mennyire voltál céltudatos?

Akkor még nem gondolkodtam azon, hogy kosárlabdázó leszek. Ezért is jártam gimnáziumba, mert úgy gondoltam, így elég időm lesz arra, hogy kitaláljam, mivel is szeretnék foglalkozni. Elég későn kezdtem el kosarazni, a gimiben, 16 éves koromban, de egyre jobban tetszett és megláttam benne a lehetőséget. Arra azonban még akkor sem gondoltam, hogy versenyszerűen űzöm majd, s egyszer az NBA-ben fogok játszani. Mindig inkább csak a következő feladatra koncentráltam, s szépen építkeztem. Aztán a pályafutásom későbbi szakaszában, amikor már az tudatosult bennem, hogy ennek egyszer vége lesz, próbáltam tervezni az életemet. Lehet, hogy egy kicsit korán fejeztem be, egy-két évet még játszhattam volna, de mégis úgy érzem, jókor tettem le a labdát.

FEHÉRVÁRRÓL CHICAGÓBA

A Honvédban lettél meghatározó ember, de az NBA megfigyelőinek érdeklődését Székesfehérváron keltetted fel.

Amikor egyesült a Honvéd a Tungsrammal, akkor szinte verhetetlen volt a csapat. A második bajnoki cím után eljöttem, pedig nagyon jó, sikeres társaság voltunk. Új kihívásokra vágytam, és ezek az Albacompnál megadattak, hiszen akkor nagyon nehéz volt beférkőzni a Honvéd, Szolnok, Zalaegerszeg, Körmend négyes közé. Fehérváron építkezésbe fogtak, az egyik alapkő lehettem, és ez nagyon tetszett. Az első két év borzasztóan nehéz volt. Nagyon kellett küzdenünk, eleinte nem is sikerült felnőnünk a legjobbakhoz. Ettől függetlenül élveztem, nem csak a munkát, de a város kínálta új életet is. A Honvédban is meghatározó szerepem volt, de itt egyértelműen „sztárként” kezeltek.

Nem hiszem, hogy előtted megfordult magyar kosárlabdázó fejében, hogy az NBA-ben játsszon.

Sokat nem tudtunk abban az időben az NBA-ről, nagyon nem hozott lázba senkit, mert akkoriban Európából sem nagyon szerződtek Amerikába. Véletlenül jött a lehetőség, egy fehérvári felkészülési tornán vettek észre, majd utána az akkori menedzserem és barátom segítségével sikerült kijutnom egy nyári táborba. Nagyon meg kellett küzdenem a rendszerrel, a kinti élettel. Nem tudtam, mi hogy működik. Más volt a kosárlabda, de végül is az Albacomp csapatából kerültem a Chicago Bullshoz... Amit az akkori fejemmel tudtam, azt maximálisan hasznosítottam is.

Dávid Kornél klubvezetőként, szakkommentátorként, a tengerentúli elit játékos-megfigyelőjeként tevékenykedik

MINDENHOL MEGKÜZDÖTT A SIKERÉRT

o Mennyire tudtál előre gondolkodni?

o Nem igazán tervezhettem előre, azonosulni kellett a helyzettel, nem is volt időm. A Bulls után a Cleveland szerződtetett 10 napra, majd 20 napot követően hazajöttem, és ismét bajnokságot nyertem az Albacomppal, vagyis jól zártam a szezont. A következő szezonban jött a Toronto Raptors, majd a Detroit.

o Milyen érzés volt ezen a hullámvasúton ülni?

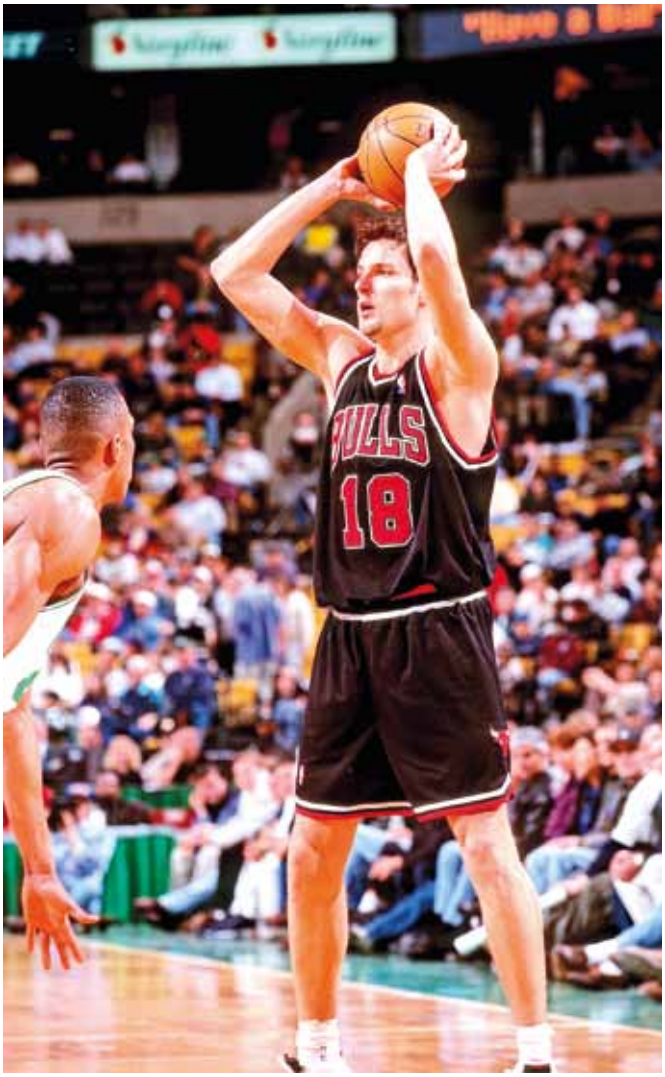
o Biztos sokan kudarcként könyvelték el, hogy távoznom kellett a Bullstól, majd a Clevelandtől. Én mindig a következő lehetőséget kerestem, és mindig történt is valami, érkezett egy újabb pozitív töltés, ami arra sarkallt, hogy tovább kell csinálnom. Amikor 2001-ben végleg eljöttem az NBA-ből, akkor már arra gondoltam, hogy ebből elég volt, Európa a következő csúcs, amit meg kell másznom. A Strassbourg még csak Saporta-kupás csapat volt, Kaunasban már euroligás együttesben játszhattam, a csúcsot a Tau Ceramica jelentette. Az Euroligában a final fourba jutottunk, spanyol bajnoki döntőt játszottam, kupát, szuperkupát nyertem. Mindenhol meg kellett küzdeni a sikerért.

A spanyolországi időszak felért az amerikaival, vagy túl is mutatott az NBA-n?

Az NBA-ben kiegészítő emberként számoltak velem, a Bullsban mégis többször kezdőjátékos is lehettem. Európában azonban minden csapatomban meghatározó játékosként játszottam. Sokat voltam pályán, általában kezdőként. Úgy jó csapatban játszani és nyerni, hogy aktívan hozzá tudsz tenni a sikerhez, teljesen más, mint a kispadról segíteni a társakat. Ezért az európai szereplésemet többre értékelem, mint a tengerentúlit. Jó volt érezni, hogy tudják: én mindig megpróbálom hozni a tőlem telhető maximumot.

A Fehérvár csapatában igazi sztárként kezelték

Dávid a Chicago Bulls színeiben debütált az NBA-ben

SPORTVEZETŐKÉNT – MÁS SZEMSZÖGBŐL

Most is a csúcson pörögsz. Az Alba Regia SC elnöki irodájában vagy a legtöbbet, a SportKlubon szakkommentátorkodsz, s a múlt év közepétől az NBA-s Milwaukee Bucks európai játékos-megfigyelőjeként is dolgozol.

Tavaly júniusban döntenem kellett, hogy befejezem a Phoenix Sunshoz kötő hasonló feladatot, hogy a munkáim ne menjenek egymás rovására. A Milwaukee Bucks együttesénél betöltött szerepem könnyebb, hiszen egy más struktúrában, kisebb csapatnál, kevesebb utazással járó feladataim vannak. Most összhang van a munkában, és több idő jut a lányaimra is.

Egy emlékkép: valamikor az ezredforduló táján vívott bajnoki döntő utolsó másodperceiben a kispad mellett álló tréner, Farkas Sándor vállát markolászod, fülig érő szájjal ugrálsz örömödben. Önfeledt, gyermeki boldogságnak tűnt.

Játékosként teljesen másként él meg az ember egy-egy sikert. Sportvezetőként tisztában vagyok a napi gondokkal, hogy mennyi mindent muszáj előteremteni ahhoz, hogy a közönség számára elfogadható produkcióval rukkoljon elő a csapat. Rengeteget kell dolgozni, rengeteg a probléma és gond, így a sikert teljesen másképp élem meg, mint játékos koromban. Nincsenek nagy kívánságaim, csak annyi, hogy mindenki lássa: kemény munkával el lehet érni igazán nagy célokat!

Sport, ember

Minden mozog.

Még a kontinensek is vándorolnak, hatalmas erők mozdítják őket, de mi ez az évi alig pár centiméteres sebesség ahhoz képest, ahogyan Norvégia és Magyarország került egymás mellé?

Mert állítom, a két ország és a két nép még soha nem érezte lélekben ennyire közel magát a másikhoz, mint most. Ehhez pedig nem kellett más, csak az emberi szív ereje.

Az első lépést Gyurta Dani tette meg. London bajnoka már közvetlenül a győzelem pillanatában is az alig valamivel korábban elhunyt Alexander Dale Oenre gondolt, de aztán el is utazott nagyszerű barátja és vetélytársa szülőhazájába. A „minden idők legfantasztikusabb norvég versenyzője" tiszteletére rendezett estélyen négyezer vendég a könnyeivel küszködve figyelte, ahogy Dani vesz egy nagy levegőt, Oen szülei és testvérei szemébe néz, majd norvég nyelven (!) felolvassa a barátja emlékére írt gondolatait, és átadja a neki készített emlékérmet. Azon az estén a jelenlévők hosszú-hosszú perceken keresztül állva tapsolva köszönték meg a gesztust, s a lapok másnap oldalakat írtak arról, milyen sokat segít gyászuk feldolgozásában a magyar sportember cselekedete.

Most pedig Karl Erik Böhn facsarja és emeli föl a szívünket.

Női kézilabdacsapatunk nagyszerű norvég kapitánya leukémiával küzd, s karácsony előtt tette közé orvosai kegyetlen diagnózisát: a kór nála gyógyíthatatlan. Közvetlenül utána pedig levelet írt, amiben elbúcsúzott valamennyi magyar barátjától és a szurkolóktól.

Vannak olyan emberek, akik állandóan csak adnak, csak adnak magukból. Ilyen ember Karl Erik Böhn is. Ebben a levélben ugyan látszólag ő köszöni meg, hogy „élete legboldogabb időszakát tölthette Magyarországon", de valójában minden sorával, minden szavával nekünk, magyaroknak ad megint tiszteletet, hitet, önbizalmat. Az üzenetben a magyarok elszántságáról, kitartásáról és nagyszerű beállítottságáról beszél, s mi elgondolkodhatunk: vajon tényleg ilyenek vagyunk? Elgondolkodhatunk, de Karl Erik lelki ereje és nagysága el kell hitesse velünk: képesek vagyunk ilyenek lenni. Egyszerűen jobbá leszünk ettől a levéltől.

Böhn kapitány kezelése idején blogot is vezetett, amit rákbeteg társainak szánt. A napokban itt is közzétette utolsónak szánt bejegyzését. Búcsú üzenetében többek között azt írta: *„Azt tanultuk, hogy a boldogságot és az örömöt kell keresni az életben, míg a fájdalom és a nehézségek negatív dolgok. Szerintem ez nem így van, mindkettőt meg kell tapasztalnunk... Éld az életed! Ne könnyű terhet, hanem erős hátat kérj!"*

Ahogy Gyurta Dani cselekedete után norvég barátaink, Karl Erik Böhn levelei után most mi, magyarok állunk mélyen meghatva.

S szívünk minden melegével gondolunk a nagyszerű emberre, aki, bárhogyan is lesz, örökre a csapat kapitánya marad!

Szurmai János

20 érdekesség a szocsi olimpiáról

SZÖVEG: VÁSÁRHELYI TAMÁS
FOTÓK: PROFIMÉDIA

1. Bár a kandidációnál aligha figyeltek a számmisztikára, ettől még tény, hogy miután szovjet földön (1980 - Moszkva) rendezték a 22. nyári játékokat, Szocsi révén most a 22. téli olimpia is az oroszoké lesz.

2. A legutóbbi két téli olimpián rövidpályás gyorskorcsolyázóink révén – 26 év szünetet követően – a magyar sport is ért el pontszerző helyezést. Erre Szocsiban is van esély, ahova a sportág magyar képviselőinek minden korábbinál népesebb (8 fő) csapata utazhat.

3. A síugrás a szélkompenzációs rendszer közelmúltbeli bevezetésével az első olyan olimpiai sport lett, amelynél a végeredmény kialakításába – számszerűsítve – a természet ereje is beleszól.

4. Kedvező klímája miatt Szocsit előszeretettel nevezik az orosz Riviérának, annak idején maga Sztálin is tartott fenn nyaralót a városban.

5. A közel 350 ezer lakosú Szocsi a Fekete-tenger partján 145 kilométer (!) hosszúságban terül el, ezzel Európa leghosszabb városának számít.

6. Szocsi a Föld legészakibb szubtrópusi övezete, ahol a téli átlagos nappali hőmérséklet eléri a tíz fokot, így ez a legmelegebb klímájú város, amely valaha téli olimpiát rendezhetett.

7. Az olimpia előtti fáklyaváltóban minden idők legidősebb futójaként vett részt Alexander Kaptarenko. A most 101 éves korábbi asztaliteniszező Novoszibirszkben futott 200 métert a lánggal.

8. Ha nem jön közbe sérülés, az orosz szánkós, Albert Gyemcsenko és a japán Kaszai Noriaki történelmet írhat azzal, hogy hetedik téli olimpiáján szerepel – ilyenre korábban nem volt példa.

9. Szocsiban 15 sportág összesen 98 versenyszámában avatnak bajnokot. Vancouverhez képest 12 új szám került a programba, köztük a női síugrás, a biatlon vegyes váltó és a sí- és snowboard slopestyle versenyek.

10. Az oroszok joggal pályázhatnak a minden idők legdrágább olimpiája címre, a költségvetés már az 50 milliárd dolláron is túljutott, alaposan meghaladva az eddigi rekord (Peking - 40 milliárd) büdzsét.

11. A város az egyik helyszíne lesz a 2018-as oroszországi labdarúgó világbajnokságnak is, a meccseket a 40 ezer néző befogadására alkalmas – most a megnyitónak és a záróünnepségnek helyet adó – Fisht Olimpiai Stadionban rendezik majd meg.

12. Októberben az Olimpiai Park lesz a helyszíne a Formula–1-es Orosz Nagydíjnak. Az 5,9 kilométeres aszfaltcsík a versenynaptár harmadik leghosszabb pályája lesz Spa és Silverstone után – legutóbb száz évvel ezelőtt, Szentpéterváron rendeztek autós Grand Prix versenyt orosz földön.

13. Szocsi lakosságának csupán hetven százaléka orosz nemzetiségű, minden ötödik lakos örmény származású.

14. A grúz Nodar Kumaritashvili vancouveri tragikus halála miatt a szocsi olimpia szánkópályájába szokatlan módon három olyan lassító szakaszt is építettek, ahol valójában felfelé csúsznak a versenyzők. Így az olimpiai címvédő Felix Loch rémisztő vancouveri sebességrekordját (153,98 km/h) meg sem közelítik majd a jégcsatornában.

15. Gyerekként itt ismerkedett meg a tenisszel Marija Sarapova. A négyszeres Grand Slam-győztes orosz szépség ugyan hét éves kora óta Floridában él, de mégis Szocsit vallja otthonának.

16. Az olimpián résztvevő valamennyi sportoló – a játékok történetében először – egy Samsung Galaxy Note 3 okostelefont kap ajándékba az egyik szponzortól.

17. Az olimpia ideje alatt huszonötezer önkéntes (8 százalékuk külföldi) dolgozik majd a helyszíneken, átlagéletkoruk mindössze 23 év.

18. Négymillió rubelt (kb. 26,7 millió forint) kapnak azok az orosz sportolók, akik aranyérmet nyernek a hazai rendezésű téli olimpián.

19. A játékok előtt az olimpiai láng most első alkalommal jutott el az Északi-sarkra, sőt, a fáklyaváltó történetében először néhány perces űrsétát is tett.

20. 2007 júliusában Vlagyimir Putyin elnök személyesen lobbizott Guatemalavárosban a Nemzetközi Olimpiai Bizottság helyszínről döntő szavazása előtt. Ez is kellett ahhoz, hogy Szocsi végül négy szavazattal megelőzze a dél-koreai Pjongcsangot.

ÖRÖKIFJÚ VARÁZSLÓ

Klampárból sose elég

SZERELEM NÉLKÜL FITYINGET SE ÉR AZ EGÉSZ

Az, hogy megmaradsz-e az emberek emlékezetében, rajtad múlik – például az egyéniségeden, ami vagy eladható, vagy nem. De a nagy tettek, az igazi karakterek nagy poénjai soha nem merülnek el a feledés homályában. Mélyen a szívünkbe és az elménkbe égnek – hiányukat megéreznénk.

SZÖVEG: KOPPÁNYI SZABOLCS
FOTÓ: KONYHÁS ISTVÁN

A debreceni 10. Szilveszter Kupa körülrajongott díszvendége volt Klampár Tibor világ- és Európa-bajnok, olimpiai 4. helyezett asztaliteniszező. Egy igazi legenda, aki 60 évesen is játszik még a Budapest-bajnokságban, s edző Celldömölkön – ám mint kiderült, ha arra kerülne sor, elgondolkodna egy élvonalbeli kihíváson is.

AKIT NEM LEHET ELFELEJTENI

A legjobb 32 között vívták mérkőzéseiket a hajdúsági pingpongozók, amikor Klampár megérkezett, s gyors átöltözés után ütőt ragadott. Minden résztvevővel asztalhoz állt egy-egy percre, illetve hat kiválasztott egy-egy éles szettet játszhatott vele. Bár nem az eredmény volt a fontos, jegyezzük meg, 11-7-nél közelebb senki sem került Mr. Csuklóhoz, aki az alkalomnak megfelelő módon tisztelte ellenfeleit, de a tőle elvárt nagy momentumoktól sem fosztotta meg a publikumot – ilyenkor önkéntelenül felhördült a terem. Ezt követte a szinte véget érni nem akaró autogramvadászat, és a több tucat közös fotó. Alig lehetett kihámozni a szimpatizánsok gyűrűjéből Klampárt egy beszélgetés erejéig. Addig az asztalnál adta a poénokat, utána a diktafonba mondta.

„Néha két-három ilyen meghívásom is van egy évben, máskor kevesebb – meséli. *– Nagyon szeretem magát a pingpongot – e nélkül egy fillért se érne az egész –, és az ilyen találkozókat is, hiszen ez azt jelenti, hogy nem felejtettek még el.”*

DONIC

KITÖRÉS A SZEGÉNYSÉGBŐL

A bajnok jelenleg az ANY Biztosító együttesében játszik, a Budapest II-ben.

Ha érkezik netán ajánlat magasabb szintről, akkor sem biztos, hogy odamegyek, hiszen nagyon megszerettem ezt a csapatot – avat be a részletekbe. – *Az első félévben pedig szettet is alig vesztettem, meccset meg egyet sem. Nagyon jólesik, hogy esetenként még azt is megköszönik nekem, hogy egyáltalán velük vagyok. Ám, ha úgy alakul, még játszanék szívesen az NB I-ben is. Ha a kellő munka mögöttem van, még most is képes vagyok az átlagnál gyorsabban, az asztalhoz közel játszani, s odaütni a vonalakra a labdát, ahova akarom. Ma már főleg a szerelem motivál, rajongok a pingpongért, de annak idején egyszerűen csak ki akartam törni. Szegények voltunk, heten egy szoba-konyhában, lavórban fürödve. Az edzőteremben legalább lehetett zuhanyozni.*

Annak idején a Postásban bontakozott ki a tudása, hiszen a Vörös Meteorba nem kellett.

Nem is a játékommal volt baj, hanem a gyakorlatokkal, amiket csúnyán csináltam – emlékszik a kezdetekre. – *Az edzőnő meg állandóan csak szidott, ügyetlennek mondott, így végül meguntuk, és átmentünk a Postásba, ahol beindult a nagyüzem. Az iskolát is sokszor hanyagoltam, balhéim voltak emiatt, de naponta nyolc-tíz órákat edzettem. Ez sok volt, ma már látom, hogy van, aki két-három órát se tud odafigyelni, pedig a figyelem nélküli tréning semmire sem jó. Ha valaki nem képes végig arra koncentrálni, hogy eddzen, inkább menjen el helyette moziba!*

FRISS RAGASZTÁS – VILÁGSZÁM

A Klampár nevével összefonódó „becsörgetésről” is kérdeztük őt, miként született meg a nagy ötlet, hogy az ütők friss ragasztásával előnyhöz lehet jutni?

A bátyámmal edzettünk, nem ment a játék, a bátyám szidott, mint a bokrot, én meg letéptem az ütőborítást – eleveníti fel. – *Raktam rá egy újat, de végül az se volt jó, így visszatettem a régit. Na, ez olyan lett utána, hogy nem hibáztam vele, és sokkal gyorsabb is lett. A ragasztó ugyanis megdolgozta a gumit, amitől az puhább lett, s nagyobb falsot adott. Hogy nem lett belőle szabadalom, az azért van, mert mindig is buta voltam az üzleti dolgokhoz. Viszont másfél évig tudtam húzni ezt, addig rengeteg nemzetközi meccset nyertem. Végül az a fránya Takács Jani leplezett le. Ekkor már sejtették sokan, hogy a ragasztóval variálok valamit, mert szaga volt. Utánam jött egyszer a vécébe, ahol éppen az új réteget vittem fel, s Jani felül belesett, így »buktam le«.*

A klasszis által mostanság használt Stiga Ehrlichet már nem gyártják, de érdekesség, hogy 1989-ben a világbajnokságon a bátyjától bérelte havi 500 forintért az ütőjét, azzal verte meg Primoracot vagy a koreai Kim Ki Taeket, s kapott ki egy már „agyonnyert meccsen” Waldnertől. A nagy ellenfelek közül Jan-Ove Waldnert emelte ki Klampár, aki úgy véli, a svéd a rengeteg jó játékostól egy kicsivel még jobb volt, mert benne volt a nyerő mentalitás.

Végezetül, Klampár a mai fiataloknak is üzent: *„A sport is egy munka, egy óriási meló. Ki kell próbálni, mit tudsz, mi a maximumod, de a gyakorlásra a kellő időt, bizony mindig rá kell szánni!”*

Az örökifjú Klampárt hihetetlen szeretet övezte Debrecenben is

EGY LEGENDA – SZÁMOKBAN

Klampár Tibor négyszer jutott a legjobb nyolc közé egyéniben a világbajnokságok során, 1971-ben érezte magát legközelebb az egyéni vb-címhez: *„A párost már megnyertük Jónyerrel, s az edzőnk, Berczik Zoltán, nem hajtott már annyira* – emlékezik. – *A nyolc között egy kínaitól szoros meccsen kaptam ki, pedig utána egy verhető japán, majd a döntőben a svéd Bengtsson következett volna – utóbbit pár hónap múlva simán legyőztem egy nemzetközi viadalon. Ha itt jobban ütnek-vágnak engem, úgy érzem, egyéni világbajnok lettem volna tizennyolc évesen."*

Klampár Tibor így is a magyar asztalitenisz sport ikonikus alakja: párosban Jónyer Istvánnal (1971) és csapatban (1979) is világbajnok. A Klampár–Jónyer–Gergely trió kétszer is legyőzte az észak-koreai világbajnokságon a verhetetlennek hitt kínaiakat; az utolsó poént éppen Klampár ütötte be. Európa-bajnok (1974-ben Jónyerrel, 1978-ban és 1982-ben csapatban), illetve 1981-ben egyéni Európa TOP 12-t nyert Miskolcon és világkupát Malajziában. Emellett számtalan egyéb érme van világversenyekről. 35 évesen, az 1988-as szöuli olimpián 4. helyet szerzett egyéniben.

A netpóker több milliárd dolláros üzletágának jogi vonatkozásai mind a mai napig homályba vesznek az Egyesült Államokban épp úgy, mint Magyarországon. Ettől függetlenül egyre többen keresik meg online pókerrel a napi betevőjüket.

„A PÓKERARC EGY MÍTOSZ”

SZÖVEG: SOÓS TAMÁS

Olyan ez a szerencsejáték, mint az internet: gyorsan terjed és mindenki számára elérhető. Míg korábban csak a profik űzhették versenyszerűen, addig a virtuális kártyabarlangok globalizálták a játékot. Aki online kezd el játszani, az sokkal hamarabb el is sajátítja a szabályokat – állítják a Bet Raise Fold című 2013-as dokumentumfilmben megszólaltatott játékosok. Sokkal pörgősebbek a játszmák, és aki ehhez hozzászokik, az nem is egy, hanem egyszerre 5-6, netán 8-10 körben is részt vehet párhuzamosan.

„A pókerarc egy mítosz” – oszlatják el a hozzáértők a laikusok félelmét, akik azért aggódnak, mert szerintük egy számítógép képernyőjét bámulva elvész ennek a kártyajátéknak a sava-borsa, azaz a partnerek viselkedésének, gesztusainak megfigyelése. A profi online pókeresek szerint a fizikai reakciók „leolvasása” egyébként is csak minimálisan befolyásolja a játék alakulását. Sokkal fontosabb ennél az ellenfél stratégiájának kitalálása, elemzése.

A Bet Raise Fold a netpóker sajátosságai mellett annak amerikai történetét is felidézi. Elmerülhetünk a tengerentúli históriákban a kizárólag online pókeren felnőtt Chris Moneymaker váratlan világbajnoki győzelmétől (2003) egészen a Fekete Péntekig (2011), amikor is kiderült, hogy a legnagyobb pókeroldalak elsikkasztották a játékosok pénzét. Az amerikai kormány befagyasztotta a Full Tilt Pokerre befizetett összegeket, így sok felhasználónak jelentős mennyiségű pénze „ragadt benn”, amit azóta se kaptak vissza. Mint a filmből kiderül, rengetegen élnek manapság a netpókerből. A kötetlen „munkaidő” és az otthoni környezet stresszmentessége ellensúlyozza azt a pszichés leterheltséget, ami a napi szintű szerencsejáték velejárója. „Így nem maradok le az élet kulcsfontosságú pillanatairól” – mondja Danielle, akinek a netpóker megengedi, hogy mindig kisfia mellett legyen. A játék ma már több, mint egy „sportág” modern verziója, ez cseng ki ebből az élvezetes dokufilmből: az online póker alternatív életformává nőtte ki magát.

A film weboldala: http://betraisefoldmovie.com

GÉPÉSZET

- technológiai gépészet és tisztatér technológia tervezése és kivitelezése, karbantartása
- épületgépészeti rendszerek tervezése, kivitelezése, karbantartása
- épületgépészeti automatikák tervezése, szerelése, üzembe helyezése
- „megújuló energia”-hőszivattyús, napkollektoros rendszerek tervezése, kivitelezése
- automata vízzel oltó tűzvédelmi berendezés (sprinkler) tervezése, kivitelezése
- átalányáras karbantartás, szervizszolgálat

THERMOPLEX

9028 Győr, Serfőződombi dűlő 3.
e-mail: info@thermoplex.hu
web: www.thermoplex.hu

FITOUT

- teljes körű építészeti és belsőépítészeti tervezés, kivitelezés, projektmenedzsment
- látványterv, látványanimáció és virtuális panorámák készítése
- meglévő épületek külső-belső áttervezése, átalakítása, statikai vizsgálata
- műemléképületek felújításának, átalakításának tervezése és kivitelezése
- felelős műszaki vezetői és műszaki ellenőri tevékenység
- tervezői- és kivitelezői művezetés
- részletes projektköltségvetés és pénzügyi terv készítése
- szakértői vizsgálatok, nyilatkozatok készítése

Afrika két arca

A régi jó Dakar Rallye már 2008-ban elmaradt, majd 2009 óta – bár geográfiai képzavar – Dél-Amerikába költözött. Helyette Jean-Louis Schlesser, a korábbi kétszeres Dakar-győztes, most már hagyományosan megrendezi az Africa Race-t. Idén először indult magyar páros az autósok között: Szalay Balázs és Bunkoczi László. A kamionosok mezőnyében a 2010-ben győztes Kovács Miklós állt rajhoz. Mindkét egység számára bebizonyosodott: Afrika nem csupa mosoly és vidámság.

SZÖVEG: TÓTH BÁLINT
FOTÓK: DAKAR.HU, TÓTH BÁLINT

Szalay Balázsnak és Bunkoczi Lászlónak sok gondja volt az autóval

KÓVÁLYGÁS AZ AKNAMEZŐN

A 4. szakasz a magyarokat kísérő média számára volt igazán különleges, mert amikor megálltunk egy helyen inni, egy grundon találtuk magunkat. Azonnal beállhattunk focizni az Özil-, Lewandowski-, Neymar- vagy éppen Ronaldo- mezt viselő fiúk közé, s alig bírtunk szabadulni. Nem feltétlenül a játék színvonala, sokkal inkább a fíling miatt. Játszhattunk olyan gyerekekkel, akiknek egyik lábukon volt csak cipő, a másikon legfeljebb papucsot viseltek, egy ócska, kopott labdát rúgtak, de olyan szenvedéllyel, hogy azóta is csak ámulunk, ha rájuk gondolunk. Vizet kértek tőlünk és labdát, csak ennyi volt, amire vágytak.

As Sakn városába érve ünnepelhettük a 2014-es verseny első magyar szakaszgyőzelmét: Kovács Miklósék nyertek, miközben Szalayék újabb két defekttel is a második helyre jöttek be, ahogy a Dakhlába tartó 204 kilométeres mért szakaszon szintén. Dakhla már Nyugat-Szaharában található. Ez a terület hivatalosan el akar szakadni Marokkótól, így nagy a rend, rengeteg volt az ellenőrzés az óceánparti város felé tartó tízórás út során – feleslegesen. A csendőrök kis gyűrött sajtpapírra felírták, hányan ülnek az adott autóban, majd továbbengedtek mindenkit.

A 6. szakasszal a karaván átlépett Mauritániába, ami éles váltás még Marokkóhoz képest is. Még nagyobb a szegénység, még nagyobbak a szemétdombok és még nagyobb a hőség. Marokkó és Mauritánia között van egy körülbelül két kilométeres „senkiföldje”, a korábbi háborús időszak maradványa. Itt régen tucatjával robbantak az aknák, még ma is található el-

ROBOGÓVAL A DŰNÉN

A verseny a marokkói Nadorban kezdődött. Pokolian erős teával és a marokkói király, VI. Mohammed mindenhol feltűnő portréjával fogadtak a helyiek. Az első szakasz egy köves, hegyes részen zajlott, s Szalayék csak azért lettek másodikok, mert eltévedtek. Ez volt december 31-ike, a 2013-as év utolsó napja. Éjfélkor, amikor a francia szervezők fellőttek két rakétát, annak jelzéseként, hogy itt van 2014, akkor mínusz 7 fokban aludtunk a sátrainkban egy fennsíkon. Mindenki vacogott...

A második szakaszon volt szerencsénk az első homokdűnékhez is. Félelmetes látvány egy ilyen több tíz méter magas „hegy”, de még félelmetesebb, ahogy a helyiek kis robogóikkal közlekednek rajtuk. Marokkóban hatalmasak a távolságok, iszapból építik a házakat, a kéregető gyerekek pedig azért, hogy el tudják adni az „ékszereiket”, angolul is megtanultak pár szót. Ugyanakkor mindenki mosolyog, vidáman éli az életét.

A 3. szakaszon aztán megszűnt a jólét a magyarok számára: három defektet is kaptak Szalayék, ami már önmagában is baj, de a legnagyobb gondot az okozta, hogy csak két pótkerekük volt. Így meg kellett várniuk Kovács Miklós kamionjának segítségét. Kétórás hátránnyal értek célba, ami azt jelentette, hogy a végső győzelméről lemondhatott a páros. Jean-Louis Schlesser verhetetlennek bizonyult, de, hogy a kiélezett küzdelem közepette is mennyire baráti a légkör, azt az is jelezte, hogy a hányattatott nap végén Szalayék Schlesserrel a szinte minden nap magyar specialitásokat feltáló Kovácsnál ették a töpörtyűt erős paprikával.

Kovács Miklós második helyen végzett a kamionosok mezőnyében

vétve egy-kettő. Ennek ellenére a szemétkupacok között semmi sem jelzi, merre lehet biztonságosan menni a mauritániai határátkelőhöz. Jellemző viszont, hogy a helyiek „csacsitaxival” vígan lavíroztak a potenciális aknamezőn…

AFRIKA: KOSZ, SZEGÉNYSÉG, MOSOLY

Ehhez át kellett még utazni Mauritánia fővárosán, Nouakchoutton. Ez az ország legnagyobb, milliós települése, katonai repterekkel, olyan stadionokkal, ahol korábban kivégzéseket tartottak, megkövezésekre került sor. Földes utcáin mérhetetlen a mocsok, ugyanakkor nyugati boltok kínálják áruikat. Ez aztán az ellentétek vidéke, nem úgy, mint Szenegál, ahol színes és mozgalmas az élet! A befutó a híres Rózsaszín tó partján volt, ahol a Szalay, Bunkoczi páros számára az előzetesen megálmodott felhőtlen pezsgőzés elmaradt: az ünneplés a sorozatos hibák miatti 21. hely következtében az ideálisnál visszafogottabbra sikerült.

– Nem ez volt a célunk természetesen, de az ilyesmi a technikai sportok velejárója – értékelt a célban Bunkoczi László. *– Megpróbáltunk mindent, hogy jobb eredményt érjünk el, most így sikerült, mégis jó hét év kihagyás után megint a Rózsaszín tó partján állni. Nagy élmény volt, visszavágyom ide.*

A mezőny ekkor Chamiba tartott, Szalay Balázs és Bunkoczi László pedig újra másodikként ért célba. Aztán másnap, a 7. szakaszon, a táv kétharmadánál elfogyott az erő az Opel Mokkából, elfolyt az olaj, a páros pedig elásta magát a homokban. Ismét csak Kovácsék kamionja mentette ki őket a bajból, úgy tűnt, csak motorcserével tudnak ismét menni, de az a verseny végét is jelentette volna számukra. Az Opel Dakar Team párosa úgy döntött, kockáztat, nekivág a hátralévő szakaszoknak, s a kötelező áthaladási pontokat nem érintve ér célba, vállalva az óriási időhátránnyal fenyegető büntetéseket. A versenyszabályzat szerint így is elérhettek Dakarba.

Ugyanígy van Szalay Balázs is:

– Lényegében az érzést, amiért valójában vissza akartunk jönni ide Afrikába, megkaptuk. Egy olyan versenyen vettünk részt, ami szellemiségében nagyon hasonlít a régi Dakarra, amikor még rövidnadrágban és pólóban lehetett versenyezni. Nem volt annyi szabályozás, tényleg a kalandról és a versenyzésről szólt az egész. Nagy célokkal jöttünk, de a motorhibánk miatt az álmok szertefoszlottak.

Javítani lehet jövőre, már csak azért is, mert a versenyt idén hatodszor nyerő Jean-Louis Schlesser bejelentette visszavonulását.

ÉTLAP

A KOVÁCS-„KOCSMÁBÓL”

Lencse, töltött káposzta, gulyásleves, brassói aprópecsenye. Nem, ez nem egy jobb házias kifőzde étlapja, hanem azoknak a finomságoknak a listája, amiket a Kovács Miklós vezette Qualisport Racing kamionos csapat főzött az idei Africa Race során. Idén nem sikerült megismételniük a 2010-es bravúrt, a cseh Tomecek megbízhatóbban teljesített, de három szakaszgyőzelem így is összejött a babonából piros alsónadrágban versenyző„séfnek”. Sőt, ha nem töltenek több órát Szalayék mentésével, még szebb lehetett volna az eredmény az 1200 lőerős, Scania volánjánál.

– Nagyon élveztem a marokkói és mauritániai technikás, dűnés részeket, ott nyertük a szakaszokat is – mondta Kovács Miklós. – *A csapatom nagyon jó munkát végzett, rettentően elfáradtunk. Leszünk még mi itt elsők!*

SZIGET-VASKER KFT.

Vasudvar

2310 Szigetszentmiklós,
"Szigetfő" tanyaközpont
Hrsz 0171/40
Tel: 24/366-707

FŐBB TERMÉKEINK:

- finom-, durva-, bordáslemezek
- alumínium horganyzott lemezek
- zártszelvények, idomacélok
- szerkezeti, fűtés-, gáz- és horganyzott acélcsövek
- BETONACÉLOK, SÍKHÁLÓK
- fekete és horganyzott lágyhuzalok
- kerítésfonatok, horganyzott csatornák
- kör-, lapos- és négyzetacélok
- zárak, lakatok, zárbetétek és több száz egyéb termék

FIGYELEM!

- Nagy áruválaszték
- Házhoz szállítás
- Előzékeny, gyors kiszolgálás
- Ind.i.a kovácsolt kerítés- és díszítőelemek
- Nagy összegű vásárlásnál jelentős árengedmény

SZÖVEG: DEMJÉN PATRIK / FOTÓ: DEMJÉN PATRIK

Féktelen száguldás,

Minden idők legizgalmasabb, legkiegyensúlyozottabb salakmotoros Grand Prix-sorozatát várták a tavalyi szezontól a sportág kedvelői. Hogy mi indokolta a felfokozott a hangulatot? Az, hogy igazából nem volt „rés a pajzson”: az állandó 15 fős mezőnyt olyan pilóták alkották, akiknek mindenképpen ott a helyük a legjobbak között. Még a legkekeckedőbb szakértők sem nagyon tudtak olyan vaspapucsost mondani, akivel minőségibb lehetett volna a startlista, ennek megfelelően mindenki óriási küzdelmet, s hatalmas harcot várt a világbajnoki címért.

A harc csak a futamra érvényes

fék nélkül

TÖRÖTT CSONTOK, ÖSSZETÖRT ÁLMOK

A salakszórók legjobbjai 12 viadalon mérték össze tudásukat, hogy kiderüljön, ki az oválpályák királya. A mezőny igencsak heterogén volt, a sokat látott, már egyéni világbajnoki címmel rendelkező pilóták (Hancock, Pedersen, Gollob, Holder) mellett megjelentek az ifjú titánok (Ward, Woffinden, Szajfutgyinov, Vaculik), akik friss, fiatalos lendületükkel kellő vakmerőséggel húzták a gázt, illetve visszatértek az elitbe azok a tehetségek (Hampel, Iversen, Kasprzak, Zagar), akik korábban már kipróbálták a GP-t, ám most már több rutinnal felvértezve készültek meglepetést okozni.

A háromszoros egyéni világbajnok, Nicki Pedersen a harmadik, göteborgi viadal után már sejttette azt, ami végül jellemezte a szériát. A dánok fenegyereke az Ullevi Stadionban eltörte a kezét, ám azt mondta, nem engedheti meg magának pontok hullajtását a kényszerpihenő alatt, ezért a következő, prágai viadalon minden fájdalma ellenére starthoz állt. Természetesen a trollkodás egyből megindult a neten, Pedersent Terminátorként és Vasemberként ábrázolták a szurkolók, de ez inkább a tisztelet jele volt.

Szintén az Ulleviben, éppen a 21. születésnapján sérült meg a vb egyik titkos esélyese, az ausztrál Darcy Ward, neki

a kulcscsontja tört el, három nagydíjon nem állhatott starthoz. Tudását, nagyságát jelzi, hogy a visszatérése fantasztikus volt: megnyerte Koppenhágában a Dán Nagydíjat.

Ez előtt azért történt még egy és más, ugyanis a cardiffi Millennium Stadionban a britek büszkesége, Tai Woffinden szintén kulcscsonttörést szenvedett, de ő is bizonyította, hogy a mentális erő mindent legyőz: két hét múlva starthoz állt a lengyelországi Gorzowban, s nagyon fontos 12 pontra tett szert, annak ellenére, hogy erős fájdalmai miatt még ülni is alig bírt a motoron. A sorozat nyolcadik állomásától nem gyűjthetett pontokat a világbajnoki címvédő Chris Holder, akinek egy brit ligás bukás következtében csípő-, váll- és sarokcsontja tört.

Tai Woffinden megérdemelten szerezte meg a világbajnoki címet

S ha valaki ezek után azt hinné, hogy az a bizonyos rúd már eléggé rájárt a GP-s menőkre, az nagyot téved! Az idény során szinte végig brillírozó, a vb-címre az egyik legnagyobb eséllyel pályázó Emil Szajfutgyinov kar- és lábsérülése miatt hagyta ki az utolsó három viadalát, míg a lengyel drukkerek által félistenként tisztelt Tomasz Gollob az utolsó előtti nagydíjon szenvedett csigolyasérülést, így a záró versenyen már nem láthatta őt a publikum, sőt, a svéd Andreas Jonsson vállsérülését is kényszerpihenő követte.

ÉLETÜK KOCKÁZTATÁSÁVAL...

Azt idáig is mindenki nagyon jól tudta, hogy a speedway nem a kisasszonyok világa, hiszen lényegében szent őrültnek tekinthetők azok a pilóták, akik képesek az oválpályák egyeneseiben akár 130 km/órás sebességgel száguldani úgy, hogy a motorjaikon nincs fék! Ennek fényében az a tény, hogy az 500 köbcentis, mintegy 80 lóerős, metanollal hajtott salakmotorok 100 méterig jobban gyorsulnak, mint a Forma–1-es autók, szinte már bagatel jellemző. Az viszont a sajnálatos halálesetek és a nagyon súlyos sérülések okán évről évre bizonyított dolog, hogy a vaspapucsosok minden egyes futamban az életüket kockáztatják. S ez a tavalyi Grand Prix-sorozatban sem változott...

A küzdelem és az izgalom garantált volt

A DOBOGÓN

Mindezek fényében kijelenthető, hogy aki talpon tudott maradni ebben a hosszú szériában, az joggal pályázhatott a világbajnoki elsőségre. Az amúgy kifejezetten izgalmas, színvonalas versengések után a világelső dicső címét a mindössze 23 esztendős Woffinden szerezte meg, aki az utolsó viadalon is sérülten versenyzett - de ezt talán már mondanunk sem kell. Sikerének értékét növeli, hogy 13 éves szünet után szerzett aranyérmet a briteknek. Az ifjú angol mellett a lengyel Jaroslaw Hampel és a dán Niels-Kristian Iversen állhatott fel a dobogóra.

Tabaka József tudja, még hosszú út vezet a GP-ig

A SPORTÁG ÜNNEPE

Napjaink legjobb magyar salakosa, Tabaka József egy alkalommal már átélte, milyen egy Grand Prix-viadal. *„A horvátországi Goricanban tartalékként tapasztalhattam meg azt a fantasztikus légkört, ami a GP-t körülveszi. Nagyon profi minden, valamennyi forduló a sportág ünnepe. Egy-egy alkalommal már sikerült legyőznöm GP-menőt, például a világbajnok Hancockot, viszont amikor valamennyi futamban csak sztár áll starthoz, úgy egészen más a helyzet. Még nem vagyok azon a szinten, hogy a mezőny tagja legyek, de keményen dolgozom, hogy minél hamarabb odakerüljek”* – fogalmazott a 24 éves debreceni vaspapucsos.

A GP-SOROZAT VÉGEREDMÉNYE:

1. TAI WOFFINDEN (brit) 151 pont
2. JAROSLAW HAMPEL (lengyel) 142 pont
3. NIELS-KRISTIAN IVERSEN (dán) 132 pont
4. GREG HANCOCK (amerikai) 129 pont
5. NICKI PEDERSEN (dán) 121 pont
6. EMIL SZAJFUTGYINOV (orosz) 114 pont

„Még, még, még, még, még, ennyi nem elég!”

FORRÓ HANGULAT A FAGYOS HOKIÜNNEPEN

A Városligeti Műjégpályán a hokirajongó közönség több, mint fél tucatszor idézte fel az örökzöld Republic sláger fenti sorait: ezúttal – december közepén – a karácsonyi jeges bulin, a Winter Classicon a fehérvári csapatot buzdította újabb és újabb gólok elérésére az EBEL-összecsapásokon. Lehet-e négyezer szurkoló határozott kérésének ellenállni?

SZÖVEG: DEÁK HORVÁTH PÉTER / FOTÓK: MUDRA LÁSZLÓ – MJSZ

Már a díszlet is káprázatos: a háttérben tornyosul a Vajdahunyad vára, a maga román-gótikus-reneszánsz-barokk stílusjegyeivel, nyilván az épületet, a látványt megálmodó Alpár Ignác sem hitte valaha, hogy ez az impozáns, eklektikus együttes remek hokimeccsekhez szolgáltat felejthetetlen kulisszát, pedig ez történt. Szemben vele – a jég innenső oldalán – a Lechner Ödön-tervezte palota tette teljessé az esztétikai élményt, de valljuk meg, a meccsek közeledtével már az EBEL-csapatok, és elsősorban a SAPA Fehérvár AV 19 vált egyre érdekesebbé.

Illetve... hm, a nosztalgia azért mégis megmelengette a már kicsit többet élt hokihívek szívét. Nem is olyan régen még a Kisstadion volt a szabadtéri jégkorongderbik egyik fő helyszíne, amikor az FTC és az Újpesti Dózsa vívott ádáz rangadókat a Népstadion tőszomszédságában (csupán néhány kilométerre a Városligettől...), akkortájt, jó húsz esztendővel ezelőtt a lelátó népe sokszor ragadtatta el magát. Nyilván van, aki emlékszik még az 1982-es,

MIT IS MONDOTT?

PALKOVICS KRISZTIÁN,

A FEHÉRVÁR NEMRÉG VISSZAVONULT VÁLOGATOTT LEGENDÁJA?

„Egy kicsit nosztalgiázunk, de mivel nem vagyok olyan nagyon fiatal, ezért sok olyan meccset megéltem, amit bízvást nevezhetek Winter Classicnak. Számtalanszor játszottunk nyitott pályán, a fiatalok viszont rácsodálkoztak, számukra élmény volt itt jégre lépni. Arról nem is beszélve, hogy csodálatos díszletek között került sor erre a hétvégére."

OCSKAY GÁBOR,

A SAPA FEHÉRVÁR AV 19 SZAKOSZTÁLY-IGAZGATÓJA:

„A Városliget jelentette a hőskorunkat, nagyon sok olyan játékostársunk van, aki itt kezdte a pályafutását a nagy jégen. Engem is itt választott ki Jakabházy Laci 50 évvel ezelőtt, amikor a KSI-t alapították. Nyitott jégen játszani – ez már csak a fiataloknak új. A pályabefedések csak a '90-es évek elején kezdődtek el Magyarországon, és azóta lehet azt mondani, hogy a jégkorong teremsport. A nyitott korszakban óriási élményt jelentett, amikor gyerekként, fiatal játékosként láthattam a Fradi BEK-mérkőzését a Füssen ellen a Kisstadionban – tizenötezer néző előtt! Szuper volt! Aztán történt olyasmi is, hogy amikor a '70-es évek végén a Székesfehérvári Volán színeiben játszottunk egy magyar bajnoki meccset, 5-2-es vezetésünknél elment a villany, gyanítom, nem véletlenül."

januári összecsapásra, amikor röviddel a vége előtt – 4-0-ás újpesti vezetésnél – a ferencvárosi szurkolók hógolyózáport zúdítottak a pályára, s félbeszakadt emiatt a meccs. Jó, jó, a fiúk azért általában a játékkal törődtek, s a szurkolók védelmében azt is el kell mondanunk, hogy máskor meg épp az ellenkezője történt, ellenkező előjellel: segítettek megszabadítani a hótól a játékteret. Aztán jöhetett a hoki, meg jöhetett a forralt bor, a citromos tea... A Városligetben 2013 decemberében elő-előkerült egy-egy kisebb termosz is, mert hát akadt, aki inkább ehhez a pénztárcakímélő megoldáshoz folyamodott, pedig a hangosanbeszélő figyelmeztetett, hogy nem ez a megoldás, hiszen rend a lelke mindennek, meg hát – teszem hozzá – az üzlet az üzlet, a büfének is.

Nosztalgia? Az öregfiúk számára talán egy kicsit az. Ők is játszottak egy jót, s a Palkovics Krisztián vezette csapat 4-3-ra verte a Kangyal Balázs irányította együttest. Csupa régi ismerős bukkant fel itt is, ott is, nem kellett külön bemutatni senkinek Szajlai Lászlót vagy Pék Györgyöt, Hudák Gábort vagy Szuper Leventét.

Nosztalgia? Lehet, hogy korunk ifjú fehérvári játékosai számára szintén azzá válik ez a városligeti hétvége, már csak azért is, mert a salzburgi „bikákat” 6-3-ra legyőzték. A második EBEL-meccsen is remekül tartotta magát a magyar csapat, de a Klagenfurt hosszabbításban nyerni tudott. A közönség kicsit dühöngött a játékvezetés miatt, de az egykori romantikus hógolyózásnak nyoma sem volt (vélhető: hó híján), sőt egyik játékos sem vetette be azt a régi trükköt, hogy bemelegítéskor egy kiló sóval menjen be a pályára, kiszórja, és azzal próbálja megolvasztani a jeget. Nem, a jég nem olvadt meg (csak zárójelben tesszük hozzá, hogy december közepén szerencsére ettől nem kellett tartani, sajnos az év végén annál több volt a globális felmelegedés miatti technikai probléma...), a hó sem esett, a szél sem fújt, diszkréten fagyott, mintha ott „fenn” is úgy akarták volna, hogy itt lenn minden sikerüljön. Úgy hiszem, a MOL Liga két nemes mérkőző fele – a Dab Docler és a Miskolci Jegesmedvék – sem a „mindennapi” rangadók kategóriájába sorolja a ligeti kalandot.

Már lehet tervezni a Hokibuli – Winter Classic 2014 című programfüzetet. Tessék? Hogy korai lenne? Ugyan már.

Egyébként pedig: babonások kíméljenek!

A DRÓN

Halk zümmögés hallatszott a levegőből, ami aztán szolid zúgássá fokozódott, a lelátón előttem ülő kisfiú álmélkodva mutatott a közeledő, majd távolodó „ufóra”: - Apa, mi ez? – kérdezte édesapját. Hát igen, mi ez? Ahogy mondani szokás: derült égből helikopter. A szó szoros értelmében! Az osztrák televíziósok bevetették a csúcstechnikát a Winter Classicon. Egy sokpropelleres minihelikopterhez hasonló, vezető nélküli repülő szerkezetet, drónt küldtek a fejünk fölé. Távirányítással röptették, hogy a gépre szerelt kamera szenzációs képeket készítsen a meccsekről, a lelátókról – akár madártávlatból is. Arról nem beszélve, hogy az egyik vonalbíró sisakjára is egy miniatűr kamerát szereltek, amely hibátlan minőségű képet továbbított.

A WINTER CLASSIC EREDMÉNYEI

EBEL –mérkőzések:

SAPA Fehérvár–Salzburg 6-3

SAPA Fehérvár–Klagenfurt hosszabbítás után 2-3

MOL Liga:

Dab Docler–Miskolci Jegesmedvék hosszabbítás után 2-1

Női EBEL:

KMH Budapest–Vienna Sabres 1-2

A humán tőke a tudásra épülő gazdaság alapja.

Segíthetünk?

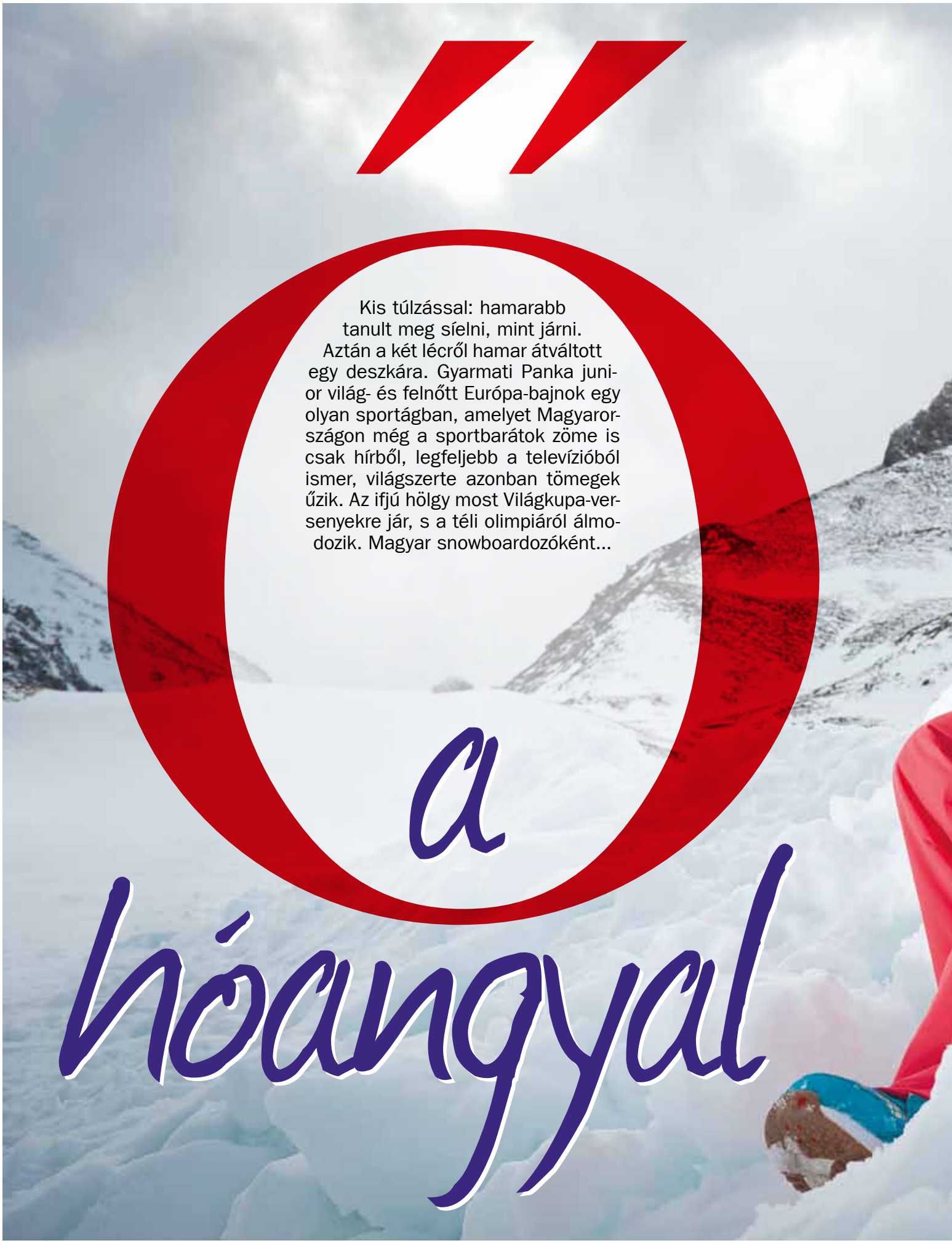
Velünk elkötelezett, versenyképes, minőségi munkaerő gárdát építhet.

Szolgáltatások:

- oktatást kiegészítő tevékenységek (szakértés, szaktanácsadás, felnőttképzés)
- üzletviteli, egyéb vezetési tanácsadás
- konferencia-, rendezvényszervezés
- PR kommunikáció
- hírügynökségi és egyéb kiadói tevékenység
- személybiztonsági tevékenység
- egyéb szálláshely szolgáltatás

LÁNGTAN

Lángtan Szolgáltató Kft.
Cím: 8600 Siófok, Szűcs u. 2–4.
Telefon/mobil: 0684/311-009, 0670/310-5661
E-mail: langtan@indamail.hu

Ő a hóangyal

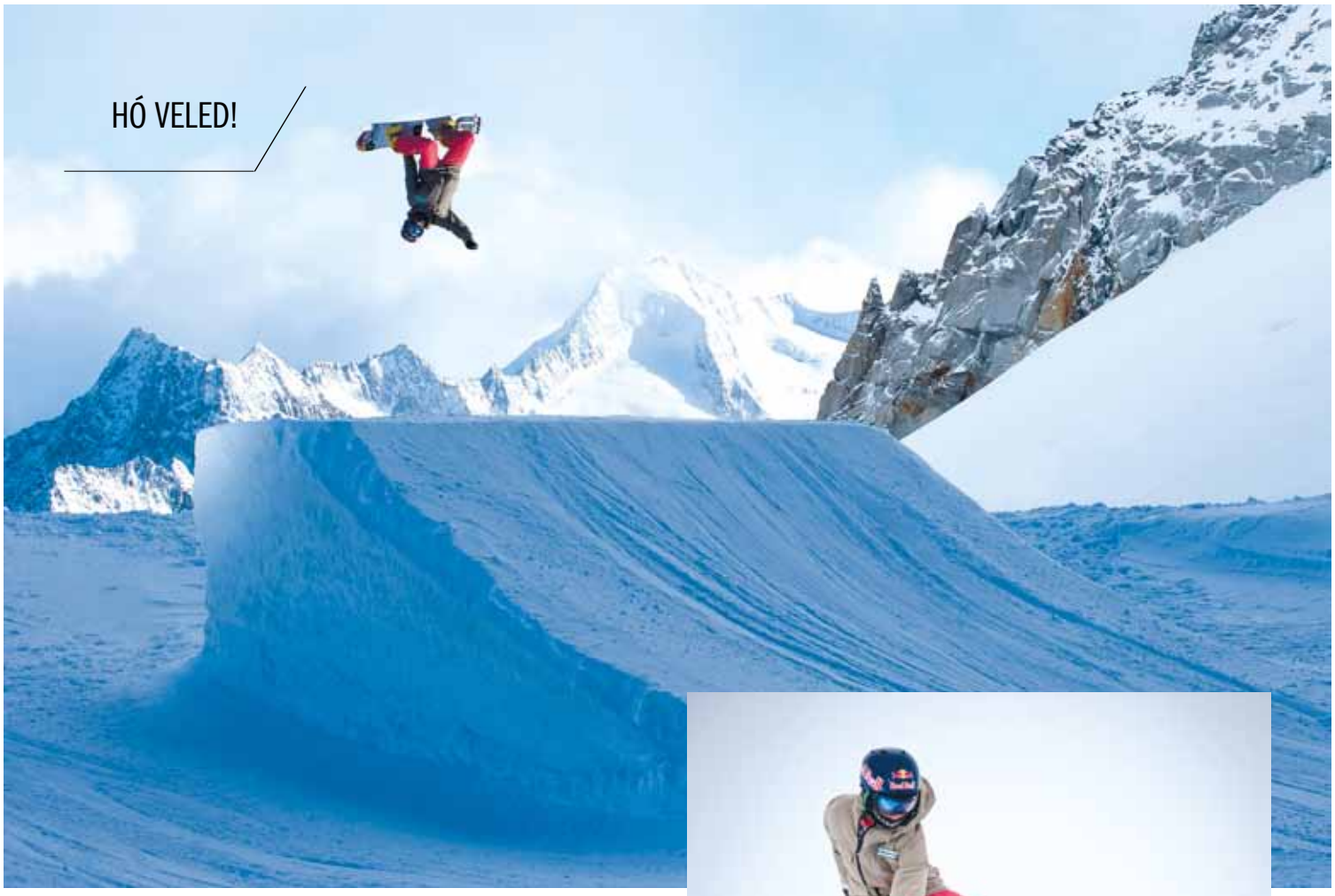
Kis túlzással: hamarabb tanult meg síelni, mint járni. Aztán a két lécről hamar átváltott egy deszkára. Gyarmati Panka junior világ- és felnőtt Európa-bajnok egy olyan sportágban, amelyet Magyarországon még a sportbarátok zöme is csak hírből, legfeljebb a televízióból ismer, világszerte azonban tömegek űzik. Az ifjú hölgy most Világkupa-versenyekre jár, s a téli olimpiáról álmodozik. Magyar snowboardozóként...

NEM FÉLÉNK, SNOWBOARDOZÓ

SZÖVEG: BOGÁTH PATRIK
FOTÓ: RED BULL

Amikor Gyarmati Panka sikereit emlegetjük, óhatatlanul is a Jég veled című film jut eszünkbe. A jamaicai bobcsapat nemcsak a filmvásznon, hanem a valóságban is részt vett az 1988-as téli olimpián Calgaryban, és a film történelmi hitelességét bizonyítja, hogy tényleg bob nélkül érkezett a játékokra. Nem csoda, a Karib-tengeri trópusi szigetországtól, a reggea és királya, Bob Marley szülőföldjétől semmi sem áll távolabb, mint a tél, a hideg, a hó, a jég – és persze a bobozás. A párhuzam Gyarmati Pankával a napnál is világosabb: Magyarország sem éppen egy síparadicsom.

SZÁZ nap a hegyekben

„Háromévesen volt először léc a lábamon, édesapám tanított meg síelni. Később, talán 12 éves lehettem, amikor meglátam a kékestetői ugratót, akkor döntöttem el, hogy komolyan szeretnék foglalkozni a snowboardozással. Hamar beleszerettem a néhány másodperces repülésbe – magyarázza immár junior világ- és felnőtt Európa-bajnokként. – *Maximalista vagyok. Ha rossz jegyet kaptam a suliban, nem mehettem edzésre, így mindig volt motivációm, hogy a jobbra törekedjek. Ez vezetett a snowboardhoz is.”*

Idehaza azonban nem álltak rendelkezésre sem a természeti, sem a technikai körülmények a komoly karrierépítéshez, ezért 16 éves korától Ausztriában, egy téli sportokra specializálódott iskolában tanult tovább. *„Alapfokú német nyelvtudással, a szeretteim hiányában örökkévalóságnak tűnt az első három hónap, de túléltem”* – emlékezik vissza a snowboardozáshoz szükséges ritmus- és egyensúlyérzéket korábban tornával, tánccal, lovaglással és görkorcsolyázással megszerző Panka. Évente körülbelül száz napot tölt a hegyekben, és úgy tűnik, az utcai jellegű, slopestyle elnevezésű versenyszámot neki találták ki. A korlátokkal és ugratókkal színesített műfajban junior világbajnok lett 2011-ben az olasz–svájci határ közelében, a Valmalenco-Chiesa nevű lombardiai üdülőfaluban. Méghozzá „vakon”...

Köd, hó, mínusz 30 fok

„Az edzőm tudta, hogy a többiek teljesítménye befolyásolhatja az enyémet, ezért nem engedte, hogy megnézzem a riválisok körét és pontszámát. Ez nagyon zavaró volt, mert lényegében vakon snowboardoztam, nem láttam, hogy első vagy utolsó vagyok. Így viszont kizárólag magammal versenyeztem, és egy tökéletes körrel úgy nyertem világbajnokságot, hogy nem is tudtam róla” – árulja el Gyarmati Panka, akinek attól kezdve reális cél lett a kvalifikáció a februári téli olimpiára. Óriási lépést jelentett tavaly nyáron az Új-Zélandon megrendezett VK-erőpróba: élete legjobb eredményét produkálva

tizedik lett, ezzel a 34. helyről a 29.-re ugrott a világranglistán. *„Nagyon rossz körülmények között versenyeztünk, köd, hó és erős szél nehezítette a dolgunkat. Legalább kilenc órát voltunk fent a hegyen, bemelegítettünk, aztán két órára le kellett ülnünk, mert takarították a pályát, és kezdhettünk elölről mindent. Hozzászoktam már az extrém időjáráshoz, tavaly Kanadában például mínusz 30 fok volt. De hát ilyen a snowboard* – mosolyog Panka, aki Új-Zélandon új trükköt is bemutatott, az úgynevezett frontside 540 shiftyt. – *Ez azt jelenti, hogy másfél fordulatot teszek a tengelyem körül a levegőben. A következő, amit meg szeretnék csinálni, az a switch trükk, aminek a nehézsége, hogy a gyengébb láb, tehát esetemben a jobb van elöl.”*

A reggeli mosoly titka

Extrém sport lévén a kísérletezés különösen veszélyes, hiszen sokszor még a jól begyakorolt figurákba is hiba csúszhat, aminek gyakran sérülés a következménye. *„Én már nem tartom számon, vannak-e még ép testrészeim, egy idő után nem olyan érdekes, egyébként sem vagyok félős típus. A junior vb után elszakadt a keresztszalagom és beroppant az egyik csigolyám. Ekkor muszáj volt elképzelnem az életemet snowboard nélkül, de nem ment, mert ez már nemcsak egy sport nekem, hanem az életem. Minden reggel vidáman ébredek, mert tudom, vár a hegy”* – állítja Panka, akit pontosan ez a kitartás juttathat el első magyar snowboardozóként Szocsiba, a téli olimpiára. A kvótához viszont a lapzártánk után, január 19-én Kanadában rendezett utolsó kvalifikációs eseményen be kell(ett) kerülnie a világranglistán a legjobb 24-be. Ha sikerült neki, ha nem (reméljük igen, s ezt ön, kedves olvasó, már tudja...), egy biztos: a 20 éves hódeszkásnak nem ez a mostani az utolsó lehetősége az olimpiai szereplésre. És ha olyan ütemben fejlődik tovább, ahogyan eddig, az sem kizárt, hogy egyszer éremmel a nyakában tér haza a téli játékokról. Ez magyarként legutóbb 1980-ban, Lake Placidben sikerült az ezüstérmes Regőczy Krisztina, Sallay András jégtánc párosnak. Halkan jegyezzük meg, aranyérmesünk még nincsen a téli olimpiákról. Talán egyszer. Igaz, Panka?

Bármit hozhat az élet

„EGY PILLANAT ALATT ÖSSZEDŐLHET MINDAZ, AMIT AZ EMBER ADDIG ELKÉPZELT!”

SZÖVEG: KOCSIS ANITA
FOTÓK: PÁLFI BALÁZS

Mesébe illően kezdődött és talán úgy is végződik Osváth Richárd története. A szatmárnémeti fiú vívópályafutása tele volt próbatétellel és nehézséggel, ám ő, leküzdve az akadályokat, példát állít mindenki elé akaraterejével és kitartásával. Pályafutását az épek között kezdte, de álmait egy súlyos sérülés miatt a kerekesszékesek között válthatja valóra. 2013-ban az Év Férfi Fogyatékos Sportolójának választották, de eddig a megérdemelt elismerésig hosszú és göröngyös úton jutott el.

EGYSZER VOLT, HOL NEM VOLT

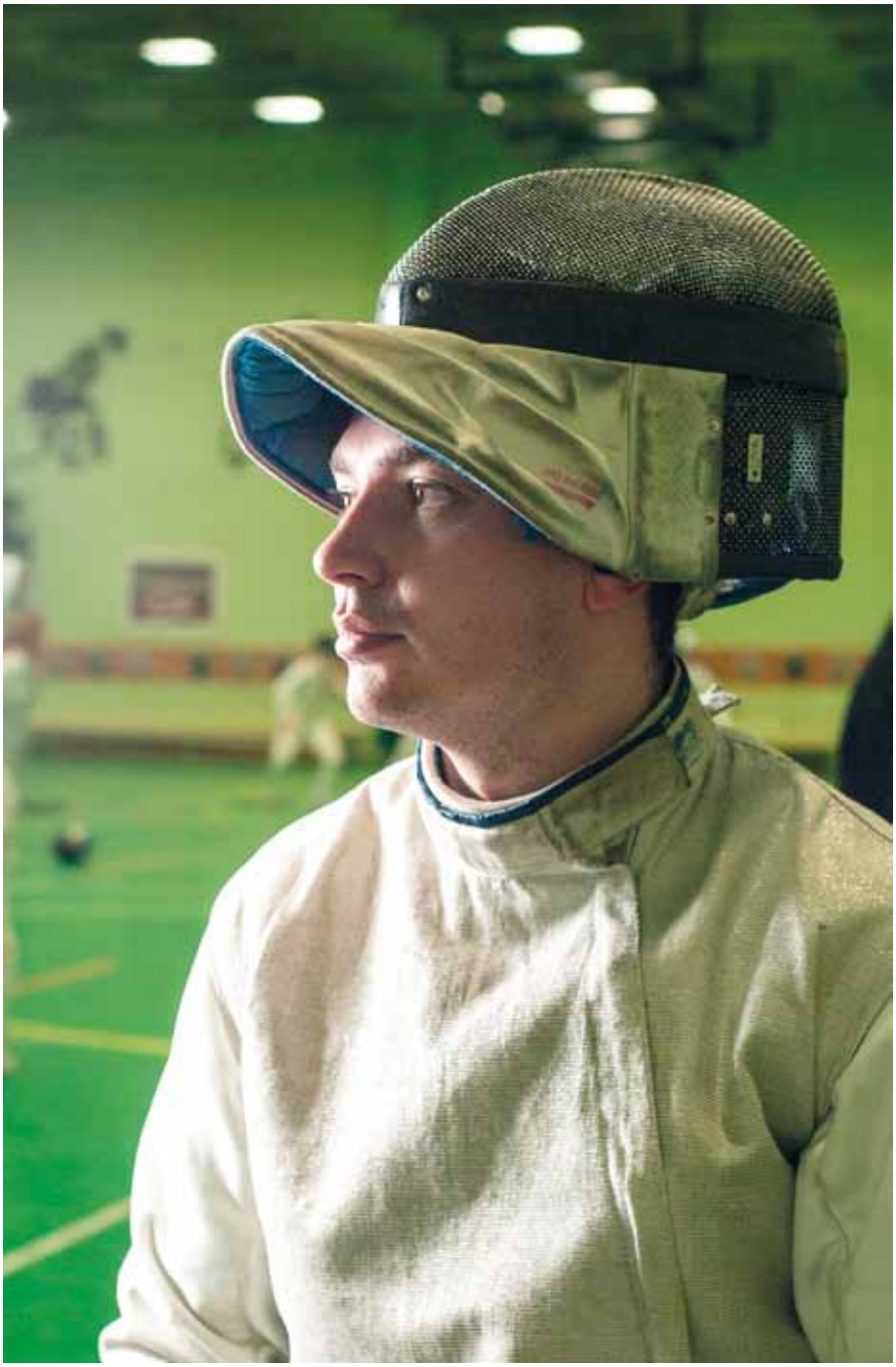
Richárd kiskorától kezdve arról álmodozott, hogy vívó lesz. Kilenc évesen kezdte, s idővel ígéretes tőrvívóként figyeltek fel rá. Bekerült korosztálya legjobbjai közé, válogatottként készülhetett az ifjúsági Eb-re. *„Ha egy sikert újabb és újabb követ, az megerősíti az embert abban, hogy jó úton halad. Én hittem ebben, minden motivált, nem csak a szép eredmények, a kudarcok is. Haladtam előre”* – emlékszik vissza a kezdetekre.

MEGHIÚSULT ÁLMOK

Richárd megszállottan vívott, noha egy porcleválást követően többször is műteni kellett a térdét. *„Nem épültem fel teljesen, és talán a kelleténél korábban kezdtem el a sérülésem után vívni. De ki akartam jutni utolsó ifi világbajnokságomra.”* A kemény munkának meglett az eredménye, de sajnos a következménye is. *„Ott lehettem a vb-n, de végül eredményt nem értem el, ráadásul megsérültem. Nem nagyon tudtam mozdítani a térdem, így újabb műtétek következtek. Sosem lett újra százszázalékos a lábam. Ekkor már sejtettem, hogy nem fogok tudni komolyabb szinten vívni.”* Richárd ezért az edzői pálya felé fordult, elvégezte a testnevelési egyetemet, mígnem aztán 2008-ban jött az újabb pofon. Egy esést követő operáció után a seb elfertőződött, aminek következtében végleg merevvé vált a térdízülete. *„Nem úgy fejeztem be a vívást, ahogy én akartam. Egyszer csak vége lett az egésznek* – eleveníti fel élete egyik legnehezebb időszakát a most 28 éves sportoló. – *Magamba roskadtam, mert nem volt elég, hogy a sportolói álmaimról le kellett mondanom, még az edzői terveim is meghiúsultak. Csak az járt a fejemben, hogyan és merre tovább?”*

ÚTKERESÉS

Az egykori válogatott vívó életében a sport helyét egy időre a fodrászat vette át. *„Otthon családi vállalkozásként működik egy fodrászat. Édesanyám és unokatesóm is férfifodrász, így azt tűnt a legkézenfekvőbbnek, hogy én is ebben a szakmában folytatom. Noha lefoglalt a munka, és elterelte a figyelmemet a bajaimról, álmaimat soha el nem feledtette. Nem voltam boldog. Én vívó akartam lenni.”*

A fiatal sportoló ismerte és követte Szekeres Pál sorsát, neki köszönhetően ismerkedett meg a kerekesszékes vívással is. Felcsillant számára a remény! Elkezdett tájékozódni, a 2010-es párizsi kerekesszékes világbajnokságot pedig már a tévében is megnézte. *„Kíváncsi voltam, milyen is ez a vívás? Láttam, hogy van olyan vívó is, akinek minden végtagja megvan, sőt nem is nagyon sántít. Elkezdett motoszkálni bennem: mi lenne, ha?...”*

A MÁSODIK ESÉLY

Az óriási lelki próbatétel és három év kihagyás után Richárd kapott egy második esélyt az élettől, hogy megvalósítsa álmait. Családját és otthonát hátrahagyva Magyarországra költözött, ahol az egyébként szintén szatmárnémeti kötődésű Beliczay Sándorral kezdett dolgozni. *„Romániában nem volt kerekesszékes vívás, úgy gondoltam, próbáljuk meg itt. Felvettük Sanyi bácsival a kapcsolatot, és 2011 márciusában költöztem is. Ekkor és itt indult második pályafutásom* – meséli a paralimpikon sportoló. Az utolsó asszó óta azonban eltelt három év. – *Kellett*

ez az idő, hogy újra magamra találjak. Összegyűlt bennem a harag a történtek miatt, de kaptam egy másik lehetőséget és elhatároztam; mindent meg fogok tenni, hogy éljek is vele."

Sanyi bácsi nem csupán edzője, pótapja lett, mindenben segítette. Noha technikailag jó keze volt, hiszen hosszú évekig vívott, sok munka várt rá, hiszen egy teljesen új mozgásformát kellett el-

Osváth Richárd kerekesszékes vívóként is sikeres

Beliczay Sándor (balról) nem csak edzője, második apja is Richárdnak

sajátítania. *„Korábban a távolságokat a lábmunkával tudtam szabályozni, itt a láb szerepét a törzs veszi át. Az elhajlások, előredőlések a kitörések. Ezt nehéz volt megszokni. Sokáig nem nagyon mozogtam a székben, gyakorlatilag egy helyben vívtam. Lassan elkezdtem megtanulni ezeket az új dolgokat, és minél jobban ment a mozgás, annál inkább jöttek szépen az eredmények is."*

ÉRMEK, IMMÁR KEREKESSZÉKBEN IS

2011 májusában volt az első kerekesszékes versenye. *„Eléggé izgultam, mert nem igazán tudtam, mire számítsak. Azt gondoltam, hogy ilyen vívómúlttal a hátam mögött nem nagyon tudnak majd engem megverni. Nagyot tévedtem, jól leégtem az első versenyemen. De ez nem is volt baj, kellett, hogy a következőre még jobban, még nagyobb elhatározással készüljek, mert bizonyítani akartam."* Még ugyanebben az évben Sheffieldben megnyerte az Európa-bajnokságot. *„Korábban román színekben vívtam, mindig a román himnuszt hallgattam egy-egy sikeremnél. De állandó volt bennem a vágy, hogy milyen jó lenne, ha egyszer a magyar Himnusz szólna nekem. Csodálatos érzés volt a dobogó legfelső fokán végighallgatni."*

Egy esztendővel később Londonból paralimpiai bronzéremmel tért haza, majd 2013-ban Budapesten tőrvívásban világbajnoki ezüstérmet nyert. *„Kevés kerekesszékes vívónak adatik meg, hogy a főpáston, hazai közönség előtt az aranyéremért vívjon. Különösen örültem annak, hogy itt volt a családom. A szüleim engem még életükben nem láttak vívni, épként sem. Most el tudtam őket csábítani Budapestre, és átérezhették, hogy miért is vagyok itt, miért dolgozom keményen, mit is jelent nekem a vívás."*

BÁRMIT HOZHAT AZ ÉLET

Mindezt alig másfél évvel a kerekesszékes pályafutásának megkezdése után. *„Sanyi bácsinak és Szekeres Pálnak is sokat köszönhetek, mindketten rengeteget segítettek abban, hogy ilyen eredményeket tudjak elérni."*

Richárd októbertől a vívás mellett már edzőként dolgozik, ráadásul egy éve kardedzésekre is jár Erdei Péterhez. Hogy milyen álmokat sző mostanában a jövőjét illetően? *„A legközelebbi cél az idei Európa-bajnokság lesz, ott szeretnék újra szép eredményt elérni. Természetesen Rió is szerepel a listán, először persze az, hogy egyáltalán kijussak a 2016-os paraolimpiára."*

EGYSZERŰEN, VÁLASZD A SZABADSÁGOT!

SPORTSZÉKEINKHEZ GARANTÁLTAN
ÚJ ÉLETÉRZÉST BIZTOSÍTUNK!

- KEREKESSZÉKEK
- GYEREKSZÉKEK
- HANDBIKE-OK
- SPORTSZÉKEK
- KIEGÉSZÍTŐK
- ALKATRÉSZEK

COLOURS REHAB

SPORTOLJ, TÁNCOLJ, MOZOGJ! KEREKESSZÉKKEL SZABADON!

WWW.COLOURSREHAB.HU

WWW.FACEBOOK.COM/COLOURSREHAB

NAGY LÁSZLÓ e. v.

FÉMMEGMUNKÁLÁS
SPECIÁLIS GÉPEK, ALKATRÉSZEK
GYÁRTÁSA, JAVÍTÁSA
HUZALSZIKRA-FORGÁCSOLÁS
200X600X900-AS MÉRETBEN

H-3556 Kisgyőr,
Jókai Mór u. 21.
E-mail:
lacaplas@borsodweb.hu

Targonca Trade

www.targoncatrade.hu

TARGONCA TRADE 2000 KFT.

GÉPBESZERZÉSI TÁMOGATÁS!

2013-ban fennmaradó uniós forrásokat a kormány 100%-ig le kívánja kötni.
A közeljövőben várható főbb pályázati kiírások

- ipartelepítési pályázat vállalkozásoknak
- kutatás-fejlesztési kiírások

KOMPLETT GÉPBESZERZÉSSEL EGYBEKÖTÖTT PÁLYÁZATFIGYELŐ ÉS -KÉSZÍTŐ SZOLGÁLTATÁST BIZTOSÍTUNK ÜGYFELEINK RÉSZÉRE

Kollégáink készséggel állnak rendelkezésükre

HELI

Targonca Trade 2000 Kft.

Ajka, Ipari Park 5704/1 hrsz. Tel.: 88/210-851, 500-180.
30/332-54-62, 30/377 4716.
targoncatrade@targoncatrade.hu, www.targoncatrade.hu

SWIETELSKY

Vasúttechnika Kft.

VELÜNK ÉPÜL A VASÚT!

TECHNIKA ÉS MINŐSÉG!